Sermo XXIII.

dari ⁊ nō mutuari nec vēdi declarat Nolgot sup lib̄. Sapie Illi deo mutuant sua corda q̄ p tpalī pſperitate deo seruiūt. Nā cū ipa pſperitas ipis sbtrahit tūc ⁊ ipi subtrahūt deo corda sua q̄ ante ea sibi mutauerūt. Un̄ ps. xl. viij. Cōfitebit tibi cū bene feceris ei. Sz nō est deo principaliter seruiendū p tpali remuneratione. Un̄ dicit in decre. Remuneratōez tpalē nō debet q̄s q̄rere p bono qđ egit. de pe. dist. iij. §. quāqz. dicit canō. ⁊ sunt ꝛba Grego. in omel. Lauendū est nobis vt si forte aliqđ bonū agim⁹ in pſenti seculo remuneratōez nō accipiam⁹. ne forte dicat de nobis. Receperunt mercedē suā. Nisi em̄ diues iſte aliquid boni egisset vnde i pſenti seculo remuneratōez acceptisset nequaqz abrāā ei diceret. Recepisti bona ī vita tua. Sz illi vendūt q̄ deo seruiunt p mercede eterna. quibꝫ etiā nō est amor filialis sz mercenarij. Sz illi dant corda sua deo q̄ ex sincera bonitate dei deo seruiūt. Et h̄ desiderat ipe de⁹ puerb. xxiij. Prebe fili cor tuū mihi. q̄ si diceret ꝑm Nolgot. Fili mi p creationē. fili mi p redemptionē ꝑbe mihi cor tuū p dilectionem ⁊ deuotionē. Chriſ. Merces tibi maior augebit q̄n nō spe mercedis opar sz studio placendi. Un̄ ipe de⁹ nō petit partē cordis sz totū. cor vult integraliter habere. Mat. xxij. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo. Nā falco auis generosa cū diu volauerit p p̄da tūc cor p mercede reqrit. Falco est xp̄s q̄ p te volauit de celo in vterꝫ virginis. de vtero in mundum de mūdo ad crucē. de cruce ad limbū. ⁊ tandez ecōuerso de mūdo ad celū. Merito ergo sibi cor vēdicat. Idcirco thema dicit. Preparate corda vestra ⁊c. ¶ Pro q̄ sciendū. In sacra scriptura septē inuenim⁹ de exercitatōne cordis admonitōes. Primo est deo p̄parādū secūdo custodiendū. tercio aperiendū. quarto stabiliendū. quīto dandū. sexto ad deū eleuandū. septimo est scindēdū. De septē exercitationes p septē dona spūssancti mouent. Primo dixi cor nostꝫ deo est p̄parandū. de q̄ thema, Preparate corda vra deo. s. tanqz domū inhabitandū. Zach. ix. Lauda ⁊ letare filia sion. q̄ ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui ait dn̄s. h̄ est in corde qđ est i medio aīalis. De q̄ habitatōe scribit Joh. Apoc. xxi. Ecce taberna culū dei cū hoīb⁹ ⁊ habitabit cū eis. ⁊ erit eoꝝ de⁹. Ut igit delectabilis sit habitatio oportet primo vt mundet. Sap. i. Nō habitabit in corpe subdito peccatis. ps. xcij. Domū tuam dn̄e decet sanctitudo. Ideo hortat nos Gre. in omel. Tergat sordes prauī opis q̄ p̄parat deo domū mētis. q⁹ dicit ps. xxi. Tu aūt i sancto habitas. Dic igit cum ps. lxxvi. Exercitabar ⁊ scopebā spūm meū. Et h̄ dicit fieri p donū timoris. Eccli. ij. Qui timēt dn̄m p̄parabunt corda. ⁊ in pspectu illius sanctificabunt aīas suas. Eccli. i. Timor dn̄i expellit peccatū. Secūdo reqrit vt omet. s. vtensilibꝫ necessarijs. nō em̄ sufficit dom⁹ mūda ſ omīno repitur vacua. Nā domū vacantē q̄uis munda tā spūs imūd⁹ pt inhabitare. vt legit Mat thei. xij. ⁊ Luc. xi. Quid aūt hospiti xpo p̄parandū sit figurat. iij. Reg. iij. vbi mulier sunamitis viro suo dixit de helyseo ppt. a. Anū aduerto q⁹ vir dei sanct⁹ est iſte q̄ trāsit per nos frequēter. faciam⁹ ei cenaculū paruū. ⁊ ponamus ei in eo lectulū ⁊ mēsam ⁊ sellā ⁊ candelabrū. vt cū venerit ad nos maneat ibi. Spūaliter. sic ſi vez helyseū id est xp̄m velis hospitare in cordis tui cenaculo debes ista q̄ tuoz ei p̄parare. Primo lectulū. i. quietā pscientiā in q̄ quiescat. ps. lxxv. In pace fact⁹ est locus ei⁹. Cū em̄ tu pscientiā tuā ponis i pace tunc deū locas in pscientiā tuā q̄ si in lectulū. De q̄ Canti. i. Lectul⁹ noster florid⁹. s. quietē pscientie. Videm⁹ em̄ q⁹ in aq̄ turbida nō h resultat ymago. sic cor cōturbatū nec deū nec seipm̄ pt pcemplari. ad Heb. xij. Pacē seq̄mini cū omnibꝫ ⁊ sanctimoniā sine q̄ nemo videbit deum scilicet in corde quiescētē. ¶ Sz dicere ſ q̄ est tranq̄lla pscientia. Rñdet Hugo in libro pscientie. Cōscientia tranq̄lla est q̄ oīcis. nulli grauis. vtēs amico ad grām co ad patientiā. cūctis ad benīuolentiā ad beneficentiā. seipa ad iusticiam. Aug iusticiā ⁊ habebis pacē. ⁊ tūc habebis deū. Luc. x. In quācunq̄ domū intraueritis mū dicite pax huic domui ⁊ si ibi fuer pacis reqescet sup illū pax vestra. id est humilitate. ysa. vlti. Supra scet spūs me⁹. Inqt em̄. Ad quē nisi ad pauperculū ⁊ tritū spiritu mones meos. Bern. Humilitas familiaris. Orig. Si hūilis n spūssancti nō habebis. Eccli. vi de spūm tuū. Bern. Si maria vi nō hūiliasset vltra oēs exaltata ⁊ bn fuisset. Tercio mēsa est ponēda. ⁊ hec est penitentia. Eccli. xxix. Trāsi hospes ⁊ orna mēsā, scilicet penitētie. p mēsale cibū ⁊ potū. mensale est recta intentio. Beda. Thesaur⁹ cordis est intētio. cibꝫ est dei volūtas. Joh. iij. Me⁹ cibus est vt faciā volūtatē ei⁹ q̄ misit me. sz pot⁹ lacrime. Amb. Dne da mihi lacrimas pec⁹

Inv. 347

Pseudo Petrus de Palude
Sermones Thesauri Novi de tempore
Strassburg: M. Flach, 1489
IBP 4362, Wytra 283

Sermo XXIII.

dari ⁊ nō mutuari nec vēdi declarat Volgot sup lib̄. Sapie Illi deo mutuant sua corda q̄ p tpali pſperitate deo seruiūt. Nā cū ipa pſperitas ipis sbtrahit tūc tipi subtrahūt deo corda sua q̄ ante ea sibi mutuauerūt. Un̄ ps. xl viij. Cōfitebit tibi cum bene feceris ei. Sz nō est deo principaliter seruire tpali remuneratione. Un̄ dicit in decre. Remuneratōez tpalē nō debet q̄s q̄rere p bono qđ egit. de pe. dist. iij. §. quāq̄. dicit canō. ⁊ sunt ꝛba Brego. in omel. Lauendū est nobis vt si forte aliqđ bonū agim⁹ in pſenti seculo remuneratōez nō accipiam⁹. ne forte dicat de nobis. Receperunt mercedē suā. Nisi em̄ diues iste aliquid boni egisset vnde in pſenti seculo remuneratōez accepisset nequaq̄ abrāā ei diceret. Recepisti bona in vita tua. Sz illi vendūt q̄ deo seruiunt p mercede eterna. quibꝫ etiā nō est amor filialis sz mercēnarij. Sz illi dant corda sua deo q̄ ex sincera bonitate dei deo seruiūt. Et h̄ desiderat ipe de⁹ puerb. xxiij. Prebe fili cor tuū mihi. q̄si diceret ꝑm Volgot. Fili mi p creationē. fili mi p redemptionē ꝑbe mihi cor tuū p dilectionem ⁊ deuotionē. Chrisō. Merces tibi maior auget q̄n nō spe mercedis opar sz studio placendi. Un̄ ipe de⁹ nō petit partē cordis sz totū cor vult integraliter habere. Mat. xxij. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo. Nā falco auis generosa cū diu volauerit p pda tūc cor p mercede rapit. Falco est xp̄s q̄ p te volauit de celo in vterꝫ virginis. de vtero in mundum de mūdo ad crucē. de cruce ad limbū. ⁊ tandez ecōuerso de mūdo ad celū. Merito ergo sibi cor vēdicat. Idcirco thema dicit. Preparate corda vestra dc. B Pro q̄ tenduz. In sacra scriptura septē inuenim⁹ de exercitatōne cordis admonitōes. Primo est deo pparādū secūdo custodiendū. tercio aperiendū. quarto stabiliendū. quito dandū. sexto ad deū eleuādū. septimo est scindēdū. De septē exercitationes p septē dona spūssancti mouent. Primo dixi cor nostrꝫ deo est pparandū. de q̄ thema. Prepate corda vra deo. s. tanq̄ domū inhabitandū. Zach. ix. Lauda ⁊ letare filia sion. q⁹ ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui ait dn̄s. h̄ est in corde qđ est i medio aīalis. De q̄ habitatōe scribit Joh. Apoc. xxi. Ecce taberna culū dei cū hoīb⁹ ⁊ habitabit cū eis. ⁊ erit eoꝝ de⁹. Ut igit delectabilis sit habitatio oportet primo vt mundet. Sap. i. Nō habitabit in corpe subdito peccatis. ps. xcij. Domū tuam dn̄e decet sanctitudo. Ideo hortat nos Bre. in omel. Tergat sordes prauī op⁹ q̄ pparat deo domū mētis. q⁹ dicit ps. xxi. Tu aūt i sancto habitas. Dic igit cum ps. lxxvi. Exercitabar ⁊ scopebā spūm meū. Et h̄ dicet fieri p donū timoris. Eccli. ij. Qui timēt dn̄m ppārabunt corda. ⁊ in ꝓspectu illius sanctificabunt aīas suas. Eccli. i. Timor dn̄i expellit peccatū. Secūdo req̄rit vt oīnet. s. vtensilib⁹ necessarijs. nō em̄ sufficit dom⁹ mūda si omnino repitur vacua. Nā domū vacantē q̄uis munda tā spūs imūd⁹ pt inhabitare. vt legit Matthei. xij. ⁊ Luc. xi. Quid aūt hospiti p̄po ppārandū sit figurat. iij. Reg. iij. vbi mulier sunamitis viro suo dixit de helyseo ꝓpt. a. Animaduerto q⁹ vir dei sanct⁹ est iste q̄ trāsit per nos frequēter. faciam⁹ ei cenaculū parū. ⁊ ponam⁹ ei in eo lectulū ⁊ mēsam ⁊ sellā ⁊ candelabrū. vt cū venerit ad nos maneat ibi. Spūaliter. sic si vez helyseū id est xp̄m velis hospitare in cordis tui cenaculo debes ista q̄ tuoz ei ꝑparare. Primo lectulū. i. quietā ꝓscientiā in q̄ quiescat. ps. lxxv. In pace fact⁹ est locus ei⁹. Cū em̄ tu ꝓscientiā tuā ponis i pace tunc deū locas in ꝓscientiā tuā q̄si in lectulū. De q̄ Canti. i. Lectul⁹ noster floriđ⁹. s. quiete ꝓscientie. Uidem⁹ em̄ q⁹ in aq̄ turbida nō h resultat ymago. sic cor cōturbatū nec deū nec seipm̄ pt ꝓtemplari. ad Heb. xij. Pacē seq̄mini cū omnib⁹ ⁊ sanctimoniā sine q̄ nemo videbit deum scilicet in corde quiescētē. H Sz d cerel q̄ est tranq̄lla ꝓscientia. Rād hugo in l no ꝓscientie. Cōscientia tranq̄lla est q̄ oīcis. nulli grauis. vtēs amico ad grām co ad patientiā. cūctis ad benīuolentiā ad beneficentiā. seipa ad iusticiam. Au iusticiā ⁊ habebis pacē. ⁊ tūc habebis deu. Luc. x. In quācunq̄ domū intraueritis mū dicite pax huic domui ⁊ si ibi fuer pacis req̄escet sup illū pax vestra. id est humilitatē. ysa. vlti. Supr scet spūs me⁹. Inq̄t em̄. Ad quē nisi ad pauperculū ⁊ contritū spiritu mones meos. Bern. Humilitas familiaris. Orig. Si hūlis n spūssancti nō habebis. Eccli. vi de spūm tuū. Bern. Si maria vi nō hūiliasset vltra oēs exaltata ⁊ bi fuisset. Tercio mēsa est ponēda. ⁊ hec e. pen tentia. Eccli. xxix. Trāsi hospes ⁊ orna mēsa, scilicet penitētie. p mēsale cibū ⁊ potū. mensale est recta intentio. Beda. Thesaur⁹ cordis est intēto. cibꝫ est dei volūtas. Joh. iij. Me⁹ ribus est vt faciā volūtatē ei⁹ q̄ misit me. Sz pot lacrime. Ambr. Dne da mihi lacrimas pen ⁊

Dominica ter a aduentus

ps. lxxix. Potū dabis nob ī lacrimis. Bern. Lacrime penitētū sunt vinū angelor. H lacrimar ꝓfusio regē Manassen ad regnū restituit. ij. paralip. xxxiij. Ninuitas a sb uersione liberauit. Jone. iij. Ezechie ter quinos annos addidit. iiij. Reg. xx. Si cayn z iudas ꝓutes lacrimar sciuissent ꝛsperare non ꝛbuissent. Bern. Necꝫ mūd⁹ diluuio ꝑrijsset si ad lacrimas ꝓfugisset. O q̄z forte lacrimar vinū Ber. O hūilis lacrima: tua est potē ē regnū: vincꝫ inuincibilē: ligas oīpote le est or/ nat⁹ mēle penitētie. De q̄ Amb. in li. de pnīa. O q̄z f x est pnīa q̄ dei ad se trahit clemētiaz z ligat oīpotentiaz. Quarto candelabr ꝛbes locare. i. tuū ps⁹ ꝓpriā cognitionē hr̄e. Bern. Scio neminē dignū saluatōe sine ꝓpria co/ nitōe. qr q̄ seipm nō nosc nil bn nosc. Jō go. Mlte sunt sciētie hoim: sz nulla me/ liorꝫ q̄ hō cognosc seipm. Et illā cognitio nē ꝓpriā cōmendat Bern. dicens. Meli⁹ est cogi oscere seipm q̄z scire cursuz sideꝝ. naturā lapidi. oimodꝫ ꝛutē herbaꝝ. Aug. Bonū est scire ꝓpriā infirmitatē q̄ q̄cq̄d aliūde habes z imfecte habes z amittere potes. Nec cogni/ tio z ꝑparatio ad gr̄az puenit ex dono timor̄ Eccli. ij. Qui timēt deuz inq̄runt q̄ bn̄placita sunt ei J Scō cor ꝑparatū est fideliter custodiēdū. ꝓuerb. iiij. D custodia serua co qm ex ipo vita ꝓcedit Nā ois stat⁹ vi ue bon⁹ siue mal⁹ ex corde iudicat. De ē. xvi. Nō videt q̄ parēt: de⁹ aūt intuet Dat. xv. Que de corde exeūt ea coinq̄/ es. De corde em exeūt male cogitatō ñ. A corde tanꝫ a radice ꝓcedūt mala. z g̃ valde est custodiendū. Eccl. Ubi nō est sepr dumpit possessio. sic vbi custodia cordis ꝑdet virt⁹. Et hec cu/ donū scīētie q̄ docet bonū agere et ne q̄ dono cor nō bene custodit ani sunt oēs hoies in q̄bz nō sb/ Tercio cor ꝑparatū z custoditū ī. De q̄. ij. Mach. i. Aperiet lege sua z ꝑceptis suis. Quā lat dn̄s Canti. v. Aperi mihi mea. qr ipe ꝛsiderat ingressū ostz. Apoc. iij. Ecce sto ad ostū ps aperuerit mihi ianuam introibo uz. Cordis etiā nostri dispositio figurat ispositōez ad deū. Nā cor supi⁹ est latū z in/ feri⁹ strictū. sic cor nostr̄ q̄tū ad affect⁹ ꝛsideria z amorē ad inferiora debet esse strictū z acu tū. sz dilatatū q̄ ad supiora. dicēdo cū ps. Ui am mādatoꝝ tuoꝝ cucurri cum dilatasti cor meuz. k Jtē sicut cor est triangulare: sic mēs nr̄a debet esse dispōsita ad tria. Primo ad mādatoꝝ intelligentiā. Eccl. iij. Que ꝑcepit tibi de⁹ illa cogita sem Scōo ad exequēdo/ rū diligētiā. de xix. Cū diligētia cū/ cta facite. Et a Odōq̄z facitis ex animo opamin duumoꝝ donorū efflucciā. de q̄ Tre onū est pistolari cuz silētio salutare dn̄i. i. vt vigilet cor nostr̄ ī ꝛsi derio z expectatōe diuine ꝓsolatōis vt apiam⁹ q̄n veniat p gr̄az. Luc. xij. Beati serui illi q̄s cū venerit dn̄s inuenerit vigilātes vt ꝓfestim aperiāt ei. Et hec aptio fit p donum pietat̄. q̄ ad oīa vtilis est. i. Thimo. iiij. Ad deū vt habeam⁹ reuerētiā. Bern. Pietas est dei cultus. memoria z fiducia de dei mīficordia z gr̄a Et est vtilis ad nos vt habeam⁹ serenā ꝓscientiā Est etiā vtilis q̄ ad primū vt ei exhibeamus spūales mīficordiā. De q̄bz oīb dicit ad Ti tū. ij. Sobrie iuste z pie viuam⁹ in h̄ seculo. sobrie q̄ ad nos. iuste q̄ ad ꝓximos. pie q̄ ad deū L Quarto cor ꝑparatū custoditū et aptuz est deo stabiliendū. Eccl's. xi. In bono sit cor tuū. s. in dei volūtate amore z bona opa/ tione vt a via dei nulla occasione retrahat Ec/ cli. ij. Fili accēdēs ad seruitutē dei sta ī iusticia z timore z ꝑpara aiaz tuā ad temptatōez: de ꝓ/ me cor tuū z sustine. s. tēptatōnes. qr dr Heb. xiij. Optimū est gr̄a stabilire cor. Ber. Nul/ lū vnq̄z seruū dei dies z hora inueniat sine ex/ ercitij labore vl studio pficiēdi. vl sine expien tie dulcedine. vel sine fruēdi gaudio. Hiero. Semp aliq̄d opis facito ne te diabol⁹ inueni at ociosuz: ī via dei obijciat petrā scādali z of fensionis. Eccli. v. Esto firm⁹ in via dei. Que quidē firmitas z stabilitas fit p quartū donū spūssancti. s. donū fortitudis. De q̄ Bre. Fo/ titudo spūs est carnis delectatōnez vincere. p spera mūdi spernere. ppr̄ijs volūtatib⁹ ꝓtradi cere: z dei volūtatē fortiter pficere. Quito cor nostr̄ est deo dandū. puer. xxiij. Prebe fili mi cor tuū mihi. Reuera dignū z iustū est. qr crea tor tu⁹ est. Ideo Aug. Quis obiudicat figu lo q̄ finxit se. sic z deus creauit cor tuū. Hiere. xviij. Ecce sicu atū in manib⁹ figuli: sic vos dom⁹ isr̄l in manu mea. Jtē qr emptor tu⁹ est i. ad Thor. vi. Empti em estis ꝑcio magno. Etiā qr amator tu⁹ est. i. Joh. iiij. In h̄ ē cha/ ritas nō q̄si nos dilexerim⁹ deū sz q̄m ipe ꝓ/ dilexit nos. z ꝑpetua dilectōne cor suū dedit nobis. ita q̄ mirat Job. vij. c. Quid est hō qr magnificas eū. aut q̄d apponis erga eū cor tu uz. Ber. Scio dn̄e vbi cor tuū ibi z thesaur⁹;

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

Sermo XXIIII.

sz cor tuū est circa nos. idcirco thesaur⁹ tuus sum⁹. t merito cor nostrū tibi dare debemus. Thob. xij. Quid illi ad hec poterim⁹ dignū dare. q. d. quā mercedē dare poterim⁹. aut q̄d dignū poterit esse bñficys q̄ me duxit t reduxit t a deuoratōe piscis eripuit. t oīb⁹ bonis p eū repleti sum⁹. numq̄d vero maiora illis fecit nobis dñs. ergo merito cor nostrū illi p̄beam⁹ Cant. viij. Pone me sic signaculū sup cor tuum. Et hec donatio cordis debet fieri p donū cōsilij. Breg. Donū cōsilij est habit⁹ a deo infusus q̄ mouemur ad opatōes bonas t q̄ non est determinata via. Et sic ꝓsiliū put est donū spūssancti docz nos cor nostrū a terrenis retrahere t celestib⁹ iherere. vt dixit dñs adolescēt̄ulo Mat. xix. Uēde oīa q̄ habes t da paupibus t habebis thesaurū in celo. t veni sequere me. Aug. Cōsiliū spūssancti est vt tpalia contemnētes deo nō p terrenis sz celestib⁹ fruam⁹ Uis em̄ appropinq̄t de⁹ p grāz q̄ cōsiliū spūssancti sequunt. De q̄ puer. viij. Ego sapīcia habito i cōsilio t eruditz interfuz cogitatōib⁹

M Sexto cor nostrū ad deū est leuanduz Tren. iij. Leuem⁹ corda nostra cū manib⁹ ad dñm i celū. i. affectū cū opatōib⁹. vt ysa. c. li. Eleuare eleuare consurge ihrlm. dicit bis eleuare. s. p intellectū t affectū. iuxta illō ad Col'. iij. Que sursum sunt q̄rite. s. per intellectū. vbi xps est i dextera dei sedēs. q̄ sursum sunt sapite scilicet p charitatz affectū: nō q̄ sup terrā Ber'. Impossibile est deū ꝑfecte cognoscere t nō diligere. Quapropter Albert⁹ sup illo ꝓb⁹. sursum corda dicit. Leuandū est cor nostrū surſuz intellectu veritatz t affectu charitatz. Que q̄dez eleuatio fit p donū intellect⁹. Nā intellectus cognoscit res nō vt res in se sz sub ratōne boni vel mali: vt malū refutemus t cor ad bonū erigam⁹. Hiere. xxxi. Dirige cor tuū i viā rectā i qua ambulasti. q̄r dicit Aug. de spū t aīa. Intellect⁹ est vis aīe qua inuisibilia p̄cipit t celestia archana cognoscit. i. Chor. ij. Nobis reuelauit deus p spūm suū. i. p donū spūssancti q̄d est intellect⁹. ps. xxxi. Intellectū tibi dabo t instruam te in via tc. s. cor ad deū eleuare t a terrenis retrahere.

M Septimo cor nostrū est ꝓpter deū scindendū. Joel. ij. Scindite corda vra t nō vestimēta. Est aūt duplex scissio. vna p cōtritōez. alia est sepatio ab affectu carnalū t terrenor. t illa fit p donū sapiētie. i. sapide sciētie. Ber'. Inuenisti sapientiā si singula tibi sapiūt put sunt. s. de⁹ vt de⁹. terra vt terra. caro vt caro. virt⁹ vt virt⁹. Nā d̄ hoc dono sapiētie dicit Isid. Sapiētia tm̄ speculat eterna. t in illis solū iocundat. dicēs cū beato Aug. O dis copia q̄ nō de⁹ meus est mihi ꝑ nutria. Hoc etiā ꝑpendēs beatus Ber'. dicit. Si q̄s corde gustauerit q̄ sit illa dulcedo celestiū p̄mior. tūc omne aliud dulce amar. omne decor fedū. oīs letitia tristitia videbit. Quapter bñ est scindendū t separ. dū ab amaris fedis t tristib⁹ t applicanduz ad vera dulcia decora t amena. Ber'. O amor cast⁹ t sanct⁹ o dulcis affectio t amabil'. o pura volūtatz intentio. eo est purior q̄ de ꝑpio nihil relinquit eo suauior t dulcior q̄ totū diuinū est q̄d sentit. Et hec scissio est q̄n cor separat a malis affectionib⁹. ratio a malis delectatōib⁹. memoria a cōtagiosis inq̄natōib⁹. volūtas a malis inclinatōib⁹. aīa ab inordinatz moribus. cogitationes a vanis t inutilib⁹ imaginatōib⁹. corp⁹ a mun⁹ necessarijs occupatōib⁹. sensus ab indisciplinatz discursib⁹. Sz hec oīa in deū directa t suspēsa vt expectēt bñplacitū dñi in hora bñplaciti ei⁹ cū audierint vocē spūs spirantis cōcurrēt cōtinue t coopabunt sibi in bono vt cor acq̄rat deuotōez. ratio expientie suauitatē. volūtas desideriū. memoria stabilitatē fidelē. cogitatōibus in deū collectz t sensib⁹ dormientib⁹ tūc erit ꝑmptitudo dei seruiminis. ita vt dicet aīa fidelis Cant. v. Ego dormio et cor meū vigilat. t cū apl'o ad Gal. ij. Uiuo autē iā nō ego viuit ꝓb⁹ i me xps. et Col'. iij. Mortui est⁹ et vita vra absc̄dita est cū xpo in deo.

Dñica quarta aduentus.

Sermo XXIIII

O Rigite viaz dñi. Joh. i. Exq̄ in ista dñica p agit aduent⁹ ad mortē: et q̄r omnib⁹ hoīb⁹ ꝓstitutū est semel mori et post erit iudiciū. ad Heb. ix. O Ideo summe necessaria est vie ad mortē ꝑparatio tribus de causis. Primo ꝑpter horę mortis incertitudinē. Bern. in meditatōib⁹. Certū est q̄ morien. ur uncertū est vbi quō et q̄n. mors vbiq̄ expectat si prudēs es vbiq̄ expecta eā. Dicit nāq̄ Isido. Nihil i rebus humanis certius morte. nihil incertius hora mortis. Breg. In via sum. q̄ ad patriā pergim⁹ nescim⁹ aūt horā exitus. Quapter Luc. xij. Estote parati q̄r q̄ hora nō putatz fili⁹ hoīs veniet. Secōo ꝑpter iudiciū examē. Breg. xxv. di. q̄lis. Qualis hinc q̄sq̄z egredit talis in iudicio p̄sentat. Eccl. xviij. Ante iudiciū para iusticiā. Et nō debem⁹ expectare quousq̄z iudex pulset per egritudinem

Dominica quarta aduentus

qz q̃ temp⁹ senectut̃ expectat timendũ est dũ spẽrat miserícordiã q̃ inueniat iusticiaz. Nec Greg. Et Aug. Latet vna dies vt timeat̃ oĩs dies. Tercio debem⁹ parare viã dñi ad mortẽ ꝓpter dæmonis temptatõez q̃ freqũter nos tẽptat: rita vt etiã nomẽ inde habeat. Mat. xxiij. Et accedẽs tẽptator. Naz de insidijs ei⁹ dicit i. Pe. v. Sobrij estote et vigilate qz aduersari⁹ vester diabol⁹ tanq̃z leo rugiens circuit q̃rens quẽ devoret. signãter i agone. p[illegible] calcaneum meũ obseruabũt. qđ est vltimu[illegible] hoĩs. Ps. Sz diceres. q̃re dæmones temptãt hoies sic i agone mortis. Rñdet q̃ ꝓpter tria. Primo qz dæmonibꝫ ꝓstat q̃ vnusq̃sq̃z hoĩm naturaliter appetit in fine bonũ. De q̃ Boe. iij. de ꝓsolatu. pla. ij. Omnes hoies q̃uis diuerso calle incedant ad vnũ tñ beatitudis finẽ nituntur peruenire. Est em̃ mentibꝫ hoĩm naturaliter veri boni inserta cupiditas. sz ad falsa deui⁹ errorz abducit. Et etiã. i. Omnia bonũ appetũt. Et hẽ dæmones libẽter vellẽt impedire ne hõ bono fine decederet. Secũdo ideo. qz si hõ ibi euadit potestate dæmonũ ampli⁹ nunq̃z timebit eos. sed secure et libere dicere pt illud ps. cxxij. Benedictus dñs q̃ nõ dedit nos i captionẽ dentibꝫ eorum. ergo diabol⁹ q̃ habuit aliqs p multos annos in sua ptate i fine eos nõ libẽter derelinq̃t. Tercio si obtinuerit eũ in agone ampli⁹ nũq̃z pt euz pdere. in psenti ꝓ nõ est sic. qz si hodie lucrat̃ aliquẽ cras pt eũ pdere. Si quẽ aũt viderit in agone ille ad salutẽ nunq̃z redibit. Job vij. Qui descẽderit ad inferos nõ ascẽdet. nec [illegible]ertet vltra in domũ suã. nec cognoscet euz ampli⁹ loc⁹ ei⁹. qz in inferno nulla est redemptio. Jõ vt parati simꝰ ꝓtra ei⁹ temptatõnes monemur Eccli. ij. Fili ꝓpara aiaz tuã ad tẽptatõez. Un̄ quinq̃z sunt temptatões p quas diabol⁹ hoiez nitit in salute sua impedire Prima temptatio est de fide. nã sicut in fine mundi tpe antixpi maxima erit psecutio fidei. sic i fine hoĩs q̃ dicit microcosm⁹ erit maxima tẽptatio fidei Ratio Aug. qz fides est bonorũz oĩm fundamẽtũ et hũane salutis inutũ. Heb. xi. Sine fide impossibile est placere deo. quia corde credit ad iusticiã. ad Ro. x. Ideo q̃ fundamentũ destruerent edificationẽ totã salutis impedirẽt. Ideo vtile est corã infirmis dicere simbolũ vt infirm⁹ admoneat̃ vt sit stabilis et firm⁹ in fide. Thob. ij. Filij sanctorz sumus et vitã illã expectam⁹ quã dñs dabit⁹ est his q̃ fidẽ suã nunq̃z mutãt ab eo. Secũda temptatio est desperatio. cũ em̃ infirm⁹ cruciat̃ doloribꝫ in carne: tũc diabol⁹ supaddit dolorẽ doloris. obijciẽdo homini pcta sua: vt sic eũ ad desperatõez inducat. Nã diabol⁹ ad memoriã reducit homini i agone oĩa pcta sua et districti iudicij veritatẽ. vt vl sic terrore et horrore corrept⁹ citi⁹ [illegible]speret. Un̄ Jnno. in li. de vilitate hũane ꝓditõis. Quilibet tã bonus q̃z mal⁹ anteq̃z egrediat de corpe videbit xpm in cruce positũ. boni ad ꝓsolatõez. mali ꝓ ad cõfusionẽ. vt erubescãt se nõ esse ꝑticipes fructus redemptõis et effusionis sanguis xpi. Apoca. i. Videbit eũ oĩs oculꝰ et q̃ eũ pupugerũt. s. peccatis. Jnsup diabol⁹ repsentat agonizãti que cũq̃z vl cogitatõe vl locutõe vl opatõe inque gessit. s. in superbia gula et auaricia. et si q̃ habet iuste acq̃sita: et nõ in ebriat⁹ est: et sic dẽ alijs vt i desperatõez inducere possit. Et nõ nunq̃z fortissis etiã bona opa nõ vt de his ꝓsoleat sz p cõplacentiã et inanẽ gloriaz de his inaniter psumẽs in superbia corde ei⁹ eleuet: et sic pereat. Jdcirco ad temptatõez illã ꝑpara aiaz tuã. s. faciendo plura opa bona cũ hũilitate. vt cũ opera bona et mala i statera illi⁹ posita fuerint bona ꝑ ponderẽt malis. Eccls. ix. Qdcunq̃z pt facere manꝰ tua instãter opare. ad Gal. vi. Dũ tps habem⁹ operemur bonũ. Aug. Nõ est putãda mala mors dũ p̃cesserit bona vita. Et sic hõ dũ puenerit ad agonẽ habeat ꝑ oculis dei misericordiã et nõ desperet. nã si mille milia pcta mortalia ꝑpetrasset q̃ omino oblitus fuisset et oĩa in agone cognosceret: nec vn[illegible] aliqd̃ istorum ꝓfessus fuisset nec penitẽtiã egisset adhuc desperare nõ deberet. Et si est tãte fortitudinis vt possit loq̃ ꝓfiteat̃ si habet sacerdotẽ: si nõ cõmittat deo et doleat: ꝓfiteat̃q̃ corde. ps. l. Cor ꝓtritũ et humiliatũ deꝰ nõ despicies. Ber. Maior est dei pietas q̃z queuis iniq̃tas. Nã oĩa nra pcta respectu miꝰricordie dei sunt q̃si vna gutta respectu totius maris. Jsid. Nullũ ẽ peccatũ qđ nõ habeat veniã ꝑter solũ desperatõis crimẽ. Aug. Mala ꝑterita nõ nocẽt si nõ placent. R. Tercia tẽptatio: qz tũc maxim⁹ dolor accidit homini cũ aĩa debet exire a corpore. sic q̃ hõ etiã pdit sensus. et q̃ ꝑ amaritudine et dolore pdit vires suas. qz sanguis vndiq̃z ꝓfluit ad cor vt ipm ꝓseruet. qđ sicut fuit primũ vmẽs: sic erit et vltimũ morientiũ. Jõ dicit Aristo. iij. ethi. Terribilissimũ oĩm terribiliũ est mors. Tũc em̃ necessarium est vt hõ sit patiẽs. Jacobi. v. Patiẽtes igit̃ estote et vos et ꝓfirmate corda vestra qm̃ aduentꝰ dñi appinq̃bit. Luc. xxi. In patiẽtia vra possidebitis aias vras. Et sic aia i patiẽtia custodit. sic in impatiẽtia et i murmure pdit. Exẽplũ legit de

clerico infirmāte q̄ttuor annis. q̄ i impatiētia ait. de⁹ accepisti mihi corp⁹ recipe t aiaz. t cuz de⁹ eū nō liberauit tandē impatiētia vict⁹ mi/ser dixit. Accipe diabole aiam meā. t sic mor/tu⁹ de eo q̄d aliud sp̄randū q̄z p̄ p malo voto suo eterne damnatōis effectū p̄secut⁹ sit. Jd/circo p̄para ad tēptatōez aiaz tuā p patiētiaz. Nā infirmitas añ mortē habet se qdāmodo vt purgatoriū si tolerat vt optet. Sz di. quō in/firmitates t tribulatōes tolerant vt optet Re spōdet Henric⁹ de hassia sup Beñ. Tribula/tiones p̄sentz vite toleram⁹ vt optet cuz dolo/res ponderam⁹ ad pēta t cogitam⁹ q̄ t gūo/ra ppēti demeritum⁹ p pēta. t sic in h̄ deū lauda m⁹ q̄ ita mirificorditer agit nā q̄s hic punit et nō i baratro delēt deo rēgtiari q̄ h̄ infirmant t patiunt t purgatoriū habēt. Dicit nāq; Bze. Diuina dispēsatōe agit vt plixioꝝ vicio plixi/oz existat egritudo. idcirco q̄libet infirm⁹ cogi tare debet dicēs. Ecce cū isto corpe: cū ist⁹ me/bris offendisti deū. t bñ maiorē dolorē meruisti. Et cū beato Aug̃. Dic seca h̄ vre vt parcas i futuro. Bze. Mirificorditer adhibēt de⁹ tpa/lē seueritatē ne inferat eternā vltionē. Exēplū de illo q̄ rogauit deū vt tolleret eū de isto mun do. Venit angel⁹ dñi dicēs. missus sum ad te elige q̄d vis. aut duobz diebz i purgatorio pa tiens. aut duobz adhuc annis infirmitatē tuā sustinebis. Qui cū elegisset duos dies i pur/gatorio mor⁹ p voto suo illic pcenit. Post horā vo illi angel⁹ apparēs q̄o habēret fide/liter req̄siuit. Jpe aūt angelū nō agnoscēs: q̄s esset interrogauit. t cū audisset q̄ angel⁹ esset rñdit. Nō es angel⁹ dei: q̄ angeli dei nō men/tiunt. tu aūt mentit⁹ es mihi dicēs: q̄ soluz p duos dies i purgatorio essem. nūc aūt h̄ fui p mlt̄os ānos. Rñdit angel⁹. scias q̄ nōdū ple ne ad vn⁹ horē spaciū interfueris. Tunc ille. Rogo te vt reducas me ad seculū. parat⁹ sum em̄ sustinere infirmitatē q̄z diu deo placuerit so/lū q̄ huc nō reuertar. qđ t factū est dispēsatōe diuina. q̄ postea patienter p diffinito tpe infir/mitatē suā sustinuit. atq; tandē feliciter mor/tu⁹ i pace req̄euit. ¶ Quarta tēptatio ē cōplacētia sui ipi⁹. nā cū diabol⁹ nō p̄t inducere hoiez ad errorē fidei: ad desperatōez vel ipa tientiā. tūc q̄rit hoiez inducere ad cōplacētiā sui ipi⁹ t vanā gloriā: psiderādo q̄z firm⁹ sit in fide: t patiēs i tribulatōe infirmitatz. Un Isi dor⁹ inuehit ꝯ illos dicēs. Nō te tactes: nolī te exaltes. nil de te p̄sumas. nil tibi tribuas. q̄n to q̄s maior est i ocul⁹ suis: tāto despectior i ocu lis dei. Idcirco h̄ debet esse caut⁹. cū em̄ diabol⁹ eū tēptat p arrogātiā recogitet h̄ō sua pec cata. t cū diabol⁹ tēptat p desperatōnez erigat cor psiderādo dei misericordiā. t incarnatōnis atq; passiōis x̄pi merita. t sic nō desperet. sicut legit de beato Anthonio q̄ diabol⁹ ad eū dixit tu vicisti me cū te volo exaltare tūc tenp̄ dēp/mis. t cum te volo dēp̄mere tu teip̄m exaltas. Nullaten⁹ tū h̄ō de ppriis suis meritis confidat aut p̄sumat. q̄z ppria cōplacētia est multū no ciua. ¶ Quinta tēptatio cū q̄ plures de cipit est occupatio tpalū t est malū signum. nā sic̄ pulus iniect⁹ oculis corpalibz facit hō minē dēp̄mere visum t qdāmodo cecutire. sic occupatio tpalū impedit ne hō oculos mētis sue ad deū eleuare q̄at. Et iō h̄ō debet illā depone/re agone. Un scot⁹ sup. iij. sñiaz. Cū se infir/m⁹ videt morīdū tūc plene cōsentire debet in mortē. ac si p se mortē elegisset. penā mortis sic patiēter sustinēdo. nā illa pena satisfactio q̄dā est p venialibz p̄sertim t p aliqbz mortalibz q̄ vel oblit⁹ fuit: vl q̄ nōdū satisfactōibz p̄missis ad plenū expurgauit. t cogitare debet q̄ p tpali bono habebit vitā eternā. p amicis beatoz at/q; sctoꝝ psortiū. Sz di. est ne malū signū cuz aliqs inuit⁹ morīt. Respōdet si h̄ō sentit se ad mortē nō dispositū. q̄z adhuc habet pua meri ta. iō libēter diuti⁹ viuere vellet vt se ad mortē melī⁹ disponeret. sic nō est malū. Sed si ideo inuit⁹ morīt eo q̄ debet separi a voluptatibus carnis t a gaudijs mūdi. t ideo vellet libēter diuti⁹ viuere vt posset i illis ampli⁹ delectari. h̄ est malū t reprehēsibile signū. Jdeo valde re p̄hensibiles sunt illi quibz si q̄n it. infirmitate dicit q̄ debet se p̄parare ad mortē. s. p confessionē t sacramētoꝝ p̄ceptōez. q̄ rñdent. ego spero me nō morituꝝ. t stet h̄ q̄ extūc nō moriar. nūq̄d nō debes penitere t te deo recōciliare. Et nescis forsitan q̄ ista infirmitas sit tibi ex demerito pēti. sic ille de q̄ Joh̄. v. q̄ triginta octo annis iacuit circa piscinā. cui dixit dñs. Vade noli ampli⁹ peccare ne deteri⁹ tibi ꝓtingat. Et si nl̄ lū scis gūe cōmisisz tūc forsitan p bonū omi/ssum nōnunq̄z grauiter deliq̄sti. qđ nūc i te de⁹ animaduerit t punit. nā cū azin⁹ flagellatur elicit vl q̄ male iuerit t sinistre vel nimis tar/de. Et sic cū te de⁹ flagellat i infirmitate tūc co gita vel q̄ male egisti: vel tard⁹ t negligēs i bo nis opibz t deo ingrat⁹ de bñficijs suis fuisti. Nā t sic infirmabat Ezechias. iij. Reg. xx. ex eo q̄ nō cecinit canticū dño cū liberauit euz de manibz īmicoꝝ. Ysa. xxxviij. Sz heu nūc cū infirmi aliq̄n de sacramētis p̄cipiēdis exhor tant. p̄sertim de sacra vnctōe dicūt. nō possum.

habere vnctionē.q3 tūc habebo temptatōez. ℔ ē hereticū sentire.cū dixit Jac.v.c.in canonica. Infirmat̄ q̄s ex vob inducat p̄sbiteros ecclesie 7 orēt sup eū.vngētes eū oleo in nōie dñi. 7 oratio fidei saluabit infirmū 7 alleuiabit eū dñs:7 si in pec̄ata est dimittent ei. Un̄ sanct⁹ tho.sup.iij. sen. ꝛ.di.xxiij.q.i.ar.q. U Quadruplex est effect⁹ vnctōis. Prim⁹ 7 p̄n cipalis est sanatio spūalis p̄tra infirmitatē q̄ in nobis relinquit ex pēto.p̄tra q̄ roborat p ℔ sacramētū q3 ibi p̄fert grā roborat Secund⁹ est sanitas corp̄is.hac tn̄ nō induc it nisi p̄m q̄ expedit 7 ordinatōez habet ad finē p̄incipalē.i.spūalez sanatōez. Terci⁹ effectus est ad q̄uotōez exequendā.7 quart⁹ ad felicioꝛē translitū in celū. Un̄ sic vita x̄pi debet esse exemplar nr̄e vite.ita mors nr̄e mortis Aug̃.O is x̄pi actio nostra est instructō. X̄ps em̄ q̄nq3 fecit i cruce moriēdo. Primo orauit illū psalmū. De⁹ de⁹ me⁹ respice i me. vsq3 ad illū In te dñe speraui.7 vsq3 ad illuz versum. In man⁹ tuas dñe cōmēdo spūm meū. Sic 7 nos.si nō oꝛe tm̄ coꝛde.vt dicit Jsid. de sum. bo. Melius est oꝛare coꝛde sine sono vocis q3 oꝛe sine intuitu mētis. Scdo clamauit sic q̄ terra tremuit:petre scisse sunt.7 sic nos coꝛde.i.desiderio. Hreg. Anime x̄ba sunt desideria ad deū clamātia. Et ℔ est q̄d dns ad moysen ait Exo.xiij. Quid clamas ad me.dicēdo cū ap̄lo Phil.i. Cupio dissolui 7 esse cum x̄po. Tercio x̄ps i cruce cū lacrimis plorauit.7 sic nos flere debem⁹ p̄ pctis. Aug̃. Qui lacrimis misez se ꝛfitet illi de⁹ miserek. X Primo em̄ lacrime mundāt. Jsid. Penitētis lacrime apud deū reputant̄ p̄ baptismate. Aug̃. Lacrime sunt testes doloꝛis 7 penitētie Secūdo impetrant. Chrys. Nemo ad deū flens accessit q̄ nō impetrauit q̄d postulauit. Tercio ag̃elos letificāt. Bern̄. sup Cant. Lacrime penitētiū angelos letificāt. Quarto hoīes saluāt. Ambrosi⁹ in exameron. O dñe da mihi lacrimas petri 7 nō letica peccatoꝛ. Nā lacrima regem manassen ad regnū restituit.ij.paralip.xxxiij. ninuitas a sūuersione liberauit. Jone.iij. Ezechie ter q̄nos annos adiecit.iij. Reg.xx. Si cayn 7 iudas virtutē lacrimaꝛ sciuissent despe rare nō debuissent. Ber̄. Neq3 mūd⁹ diluuio p̄riisset si ad lacrimas ꝛfugisset. Quarto x̄ps i cruce p̄ inimicis oꝛauit Lu.xxiij. sic 7 nos inimicis nr̄is 7 i nos delinquentibz. Luc.vi. Dimittite 7 dimittemini Et itez. Diligite inimicos vr̄os:bn̄facite his q̄ vos oderūt Matth. vi. Si aūt nō dimiseritis hoīb⁹ pcta eoꝛū nec p̄r vr̄ dimittet vobis pcta vra. Aug̃. Unusq3 q3 tale indulgētiā accipiet a deo q̄lez faciet p̄ximo. Mat. vij. Mar. iij. Eadē mēsura qua mēsi fuerit̄ ꝛc. Amb. Indignū est illi deū esse p̄piciū q̄ crudelis est i p̄ximū. Quinto x̄ps testamentū ordidit:q3 discipulo cōmēdauit. vestimēta crucis 7 nobis suū coꝛp⁹ 7 sic nos. Un̄ Aug̃. de cōmu vita clericoꝛū. sermone.ij. 7 habet.xij.q. q̄s. Si q̄s habz vnum filiū putet x̄pm alterz. Si duos habet putet x̄pm terciū.si decē vndecimū x̄pm faciat Sexto in cruce spūm tradidit.7 sic nos.ideo crucis signum ingiter i vsu 7 memoꝛia habere debem⁹.meditādo x̄pm crucifixū p nobis peccatoꝛibz.q3 dicit Eusebi⁹. Nulla est sal⁹ coꝛporis 7 anime nisi in felicissima x̄pi passione. Jō Bern̄. Deficiente mihi sanitate 7 iusticia succurrit mihi passio tua.

De eadē dominica.
Sermo XXV.

Vius ego nō

sum dign⁹ vt soluā ei⁹ coꝛrigiaz calciamēti. Joh.i. Dicit Aristo. in li. de aialibz. Auis habens multas plumas cū se eleuat i aere nō mouet eas. Y Spiritualiter.sic hō in ꝛtute p̄fect⁹ eleuat⁹ in altitudine dignitat̄ nō mutat alas humilitat̄ sz fix⁹ est. De q̄ dicit Bre. Perfecte nescit de oblata laude gaudere sz pl⁹ tristat̄ ma hec est p̄fecta p̄uetas vere hūilitat̄. Chrys. Qui coꝛde ē humilis indignioꝛē se reputat alīs. Bern̄. Humilitas est virt⁹ q̄ hō verissima cognitōe sibi ipi vilescit. Talis fuit Dauid.q̄. Reg.vi.q̄ de risus fuit ab vxoꝛe sua micol.7 h̄ parui pendēs Dauid dixit. Uilioꝛ fiā q3 fact⁹ sum 7 ero humilis i oculis meis O q3 pauci sunt tales. De quibz Bern̄. in ep̄la ad eugenū papā. Bona 7 recta facere 7 inutilē se reputare apud pauꝛcos inuenit. Et idē sup missus est dicit. Nota est magnū humilē esse i delectōe.sz magna et rara virt⁹ est honoꝛata hūilitas.q̄ fuit in Joh̄ane baptista. Nā iudei attribuebāt sibi hoꝛnoꝛē estimāt set x̄ps.ipe aūt seipm vilificauit qđ est magnū imo maximū hūilitat̄ signū. Deq̄ dicit Rich̄. de mistico somno. Humilis est q̄ seipm veraciter ꝛtēnit. hūlioꝛ q̄ se ꝛtemni ab alīs nō refugit. humillimus q̄ hoꝛnoꝛat̄ 7 m̄ ꝛtemni ꝛcupiscit. Et talis fuit beatus Joh̄anes q̄ dixit. Nō sum dign⁹ ꝛc. De q̄ thema. In summa euangelij duo innuunt̄ Primo Joh̄is ꝛseruatio i testimonij ꝛitate.

ibi. ꝓfessus est ⁊ nō negauit. Scōdo nunciorū turbatio ex opprobrij hūilitate. ibi. q̄d ḡ baptizas. De p̄mo dicit. In illo tpe. Mgr̄ hist. scolastica hysto. dicit q̄ aut añ baptismū xpi. vel i tpe in q̄ fuit sunt figure mosayce legis ⁊ veritas noue legis incepit. s. q̄n iohānes bap. duce spū sancto venit de heremo i bethaniā galilee circa iordanē p̄dicās nouā ⁊ inauditā doctrinā. s. Agite penitētiā appropinq̄bit vobis regnū celoꝝ. De q̄ saluator Mat. xi. ⁊ Lu. xvi. Lex ⁊ pphete vsq; ad iohannē. ex eo regnū dei euāgelizat. ⁊ ois in illud vim facit. In illo tpe scilicet cū baptisauit mlti⁹ iordane ꝓparans dño pleb̄ pfectā ad recipiendū baptismū xpi i plenitudie grāe. In illo tpe. s. cuꝝ oīa genera peccatoꝝ venerūt ex oīb⁹ gēt⁹ ⁊ regiōib⁹ circūiacentib⁹ ad iohannē interrogātes eū. q̄d ḡ faciem⁹ vt saluemur Luc. iij. Et cū sic mltitudo veneraret ne israelite q̄ erāt i capitali ciuitate iudea a turba despicerent̄ miserūt iudei a ihē rosolimis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohannem. Thomas i scripto sup iohannē. Tpe p̄dicationis iohānis fuit opimo famosa i ihrlm vbi vigebat legis studiū ⁊ pphetaꝝ q̄ tps aduent⁹ messie aut esset ꝓpinquū aut iam trāsactū. q̄d habebāt ex scripturis ꝓpheticis ⁊ maxīe Danielis. ix. Septuaginta hebdomade sunt abbreuiate sup populū tuū ⁊ sup vrbē tuam sanctā. ꝛ consumet̄ p̄uaricatio. ⁊ finē accipiat peccatū: vt deleat iniq̄tas ⁊ adducat̄ iustitia Qd̄ nō potest intelligi de hebdomadis dieꝝ. q̄ septuaginta hebdomade nō faciūt cōplete vnū annū cū dimidio. ſz oportet intelligi de hebdomadis annoꝝ. vt. s. septē anni faciūt vnam hebdomadā ⁊ erunt q̄dringēti nonaginta. vt patet multiplicādo septuaginta p̄ septē. ⁊ tales abbreuiate. i. registrate sunt i diuia ꝓuidētia sup populū tuū. s. iudaicū. ⁊ consumet̄ p̄uaricatio. ⁊ delebit̄ iniq̄tas. s. p passionē xpi. vt impleat̄ ꝓphetia. ⁊ vngat̄ sanctus sanctoꝝ. i. xps p̄m hūanitatē vnct⁹ oleo gre. i. donis spūs sancti. Et ibidē. Et deficiet hostia ⁊ sacrificium. et erit i templo abominatio desolatōis ꝛc. q. d. Cū venerit sanctus sanctoꝝ cessabit vnctio vestra. Silr̄ moti sunt p illud Beñ. xlix. Nō auferetur sceptr̄ de iuda ꝛc. vbi chaldaica trāslatio habet. donec veniat messias. Modo tpe Jo[illegible]nis ñ habuerūt regē ꝓpriū. nā vsq; ad trāsmigrationē babilōis habuerūt reges de tribu iuda. ⁊ postea duces. sicut Zorobabel ⁊ alios. vt etiā narrat beat⁹ Aug. xviij. de ciui. dei. vsq; ad herodē. quo regnāte nat⁹ est xps. ⁊ hic p̄imus fuit alienigena quē in regē susceperūt. ⁊ sic expectabāt messiā in p̄imo futuꝝ. Etiā ipi ꝓ tunc valde timuerūt. eo q̄ ꝓphete acriter minati sunt illis q̄ messiā ñ susciperēt. Un Dañ. ix. Post hebdomadas. lxij. occidet̄ xps. ⁊ ñ erit popul⁹ ei⁹ q̄ eū negatur⁹ est. Et Deutero. xviij. moyses minādo dixit. Pophetā de gente tua ⁊ de fratrib⁹ tuis sicut me suscitabit tibi dñs de⁹ t[illegible]pm audies. Et iteꝝ. Prophetaꝝ suscitabo eis de medio fratꝝ suoꝝ similē tui. et ponā ꝙba mea in ore ei⁹. loquet̄q; ad eos oīa q̄ p̄cepero illi. Qui aūt ꝙba ei⁹ q̄ loq̄tur i noīe meo audire noluerit ego vltor existā. Similiter iohānes serioſe arguebat iudeos Luce. iij. Genimina vipeꝝ aꝝ ōndit vob fugere a vētura ira. Et viderūt iohānis baptiste mirabilē natiuitatē ⁊ ꝓgenei nobilitatē. q̄ parentes ei⁹ erāt de tribu aaron sacerdotali. ⁊ etiā attenderūt ei⁹ excellentē sanctitatē. ideo moti sunt ad opinandū eum esse xpm. Et sup hoc volētes scire veritatē miserūt honestos nūcios. s. sacerdotes ⁊ leuitas. ⁊ hoc fecerūt iudei. Alī Uñ licet ad oēs ptinebat interrogare de xpo. q̄ vt dicit sanct⁹ Tho. ij. ij. q. q. ar. vij. q̄ nullus saluat⁹ est sine fide explicita vel implicita mediatoris. Aggei. ij. Veniet desiderat⁹ cunctis gentib⁹. Signāter tñ iudei debebāt interrogare de xpo. Primo ideo q̄ patrib⁹ eoꝝ ꝓmissus est. s. abrae ⁊ semini eius. Beñ. xxij. In semine tuo benedicent̄ oēs gētes terre. Secūdo q̄ ex eis nascitur⁹ erat. Numeri. xxiiij. Orietur stella ex iacob. Joh. iij. Sal⁹ ex iudeis est. Tercio q̄ singulariter ad eos missus est. Mat. xv. Nō sum missus nisi ad oues q̄ perierūt dom⁹ israel. Et de q̄sto maiorē honorē: bonitatē ⁊ dignitatē de⁹ eis exhibuit de tanto sunt peiores. Ro. iij. Ubi ē gloriatio tua. q. d. nullibi. Un ⁊ subdit. Exclusa est ꝓ legē fidei. nā singulariter elegit eos dñs ⁊ singularia bona eis exhibuit. ysa. v. Quid est q̄d vltra facere debui vineę mee ⁊ nō feci. Ipi aūt ingrati erāt. Actuū vij. Vos semp restitistis spiritui sctō sicut patres vestri ⁊ vos. Chrīs. q̄ tā nobiles nūcios miserūt ih̄s fraudulēter fecerūt. q̄ p ih̄s volebant eū allicere vt fateret̄ se esse xpm. q̄ displicebat eis q̄ xpm seipo ꝓferebat. q̄ iudei exteriora dū tarat videbāt in Johāne. ex q̄ pater ei⁹ erat sacerdos ⁊ dure educatus: ⁊ hūanoꝝ q̄dāmodo actuū atq; moꝝ despector. in xpo vero videbāt ptrariū. s. gen⁹ humile. Mat. xiij. Nōne hic est fabri fili⁹? ⁊ vitam xpi videbāt cōmunem. Mat. xi. Venit fili⁹ hoīs manducās ⁊ bibēs ⁊ dicūt. Ecce hō vorax potator vini: publicanoꝝ ⁊ peccatoꝝ amic⁹. Ideo dixit eis Joh̄a.

Dominicaquarta aduentus

vij. Nolite iudicare ꝑm faciẽſz iuſtũ iudiciũ iudicate. Nã habeť extra de ſcrutinio i ordine faciẽdo. c. ex pte. Quilibet illũ quẽ indignũ eſſe ñ nouit dignũ eſtimare debet. Et de ꝓſump. c. duduz. De q̃libet bonũ ꝓſumit̃ qz q̃libet prima facie ꝓſum. Idoneus niſi aliud i ꝯtrariũ oñdat. Modo ipi nil mali inuenerũt in xpo. z tñ iudicauerũt errãtes iohannẽ [illegible]iorez. Et ſic aliq̃ nõ nunq̃z ſiniſtro atq̃z [illegible]no iudicio vnũ ꝯfundũt. aliũ laudant. cũ tñ ꝓprio iudicio de ſeipſo null⁹ certus ſit. Ideo apl̃s. i. Chor. uij. inq̃t. Neq̃ memetipm iudico. nichil em̃ mihi ꝯſcius ſũ ſz nõ in hoc iuſtificat⁹ ſum. Et Bꝛe. in. xiij. moral. c. xlij. Qui ſemetipm pri⁹ nõ iudicat q̃d i alio rectũ iudicet ignorat Et ſi nouit fortaſſe p auditũ q̃ recte iudicare debeat: recte tñ iudicare aliena merita nõ valz cui ꝯſcientia innocẽtie ꝓprie nullã iudicij regulã ꝓbet. Chriſ. Alteri⁹ mentẽ iudicare ſumma eſt difficultas. put etiã habeť i cano. xi. q. iij. graue. z ſunt ẏba Bꝛeg. Bꝛaue ſatis eſt z indecẽs vt i re dubia certa deť ſententia. vt fecerunt iudei iudicantes xpm minorẽ ioh̃e. Qđ nos vitare debemus vt docet Aug̃. ſup Joh̃. Si ſuſpitões vitare nõ poſſum⁹ q̃z hoies ſum⁹: iudicia tñ ſine diffinitiua ſententia ꝯtinere debem⁹ noſipos interrogando. qz dicit Eccl̃i. xxxi. Intelligẽ q̃ ſũt ꝓximi tui ex teipo Mat. vij. z di. i. humanũ gen⁹. Oia q̃cunq̃z vultz vt faciãt vobis hoies z vos eadẽ facite illis. Ber̃. A te tua ꝯſideratio incipiat ne fruſtra extẽdaris ad alia. nã hõ q̃ ſeipm ignorat habet ſe ſic ille q̃ ſine fundamẽto edificat. Ber̃. Quid ꝓdeſt ſi ꝓudẽs fueriz z tibi nõ fueriz. q̃d ꝓdeſt ſi oĩa noueriz z teipm neſcieriz. nõ g̃ ſapiẽs eſt q̃ ſibi ꝓpi ſapiens nõ eſt. Et poſito caſu q̃ ſcires te meliorẽ ꝓximo tuo ꝓpter manifeſtos defect⁹ q̃ eſſent i eo z nõ i te: tñ neſcz q̃lis tu vl̃ ipe cras futur⁹ ſit. qz dicit Ber̃. ad eugenũ papã. Noli nimis credere affectui tuo. Nil bonũ tam ſi xum eſt aĩo qđ negligentia z tpe nõ aboleſcat. nã vtrũq̃z fieri ꝓt. l. de ꝓteriori melior: z de melliori ꝓteriori. Ideo dicit Aug̃. in. x. ꝯfeſ. Nemo ſecur⁹ eſt in hac vita quẽ tota tẽptatio dimittat. Quapropter docet apl̃us. i. Chor. x. Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Silr Ro. xi. Noli altũ ſape. l. de teipo: ſz time. ſic fecit Joh̃es. de q̃ ſubdit. Cõfeſſus eſt z nõ negauit. ꝯfeſſus eſt: non ſum ego xps. Vñ de tribu reqũſit⁹ q̃ maxime glie apud elatos reputãtur tãto magz ſe hũiliãs q̃nto magz eũ reputabãt: nõ rñdebat intentõi eoz. B[illegible] Vñ ſuꝑbi gliant̃ de tribu. l. dignitate: ſcitate: z ſapientie claritate. z illa tria fuerũt attributa ioh̃i. ſz tñ de nllo gliabat̃ nec aliqđ [illegible]triũ acceptauit Primo fuit ſibi allata magna dignitas. vide licet an eſſet xps. Et rñd[illegible]nõ ſuz. Scdo magz ſcitas cũ iterrogauer[illegible]quid g̃. helyas es tu. Nã de ſcitate helye hr̃. iij. Reg̃. xvij. q̃ rogauit vt nõ pluerz tribu ãnis z ſex mẽſibu. z ita factũ eſt. Rñdet. nõ ſũ. q. d. nolite mihi tantã ſanctitatẽ attribuere. Dicit ſan. Tho. Quidã hereꝛici dicebãt vnam aiaz trãſire de vno coꝛpe ad aliud. ſic aiaz helye eſtimabãt intraſſe i coꝛp⁹ ioh̃is. ſz ita nõ eſt. Sed di. tñ dicit Mat. xi. Si vultz recipe q̃ eſt helyas q̃ vẽtur⁹ eſt. Reſpõdet ſan. Tho. ſup Joh̃. q̃ h̃ eſt vex ꝓximo q̃ztũ ad officiũ. nã ſic officiuz helye ẽ q̃ ꝓcedat aduẽtũ ſcdz xpi. ſ. ad iudiciũ. vt hr̃ Malach. vlti. Ecce ego mittã vob̃ helyã ꝓphetã tc. ita ioh̃is officiũ erat ꝓpe ꝓximũ aduẽtũ xpi. Lu. i. Ipe ꝓibit añ illũ i ſpũ z ẏrtute helye. Scdo q̃ztũ ad vitẽdi modũ. qz ſic helyas auſtere vixit in deſerto. vt hr̃. iiij. Reg̃. i. q̃ fuit vir piloſus z zona pellicea circa renes ei⁹ accinct⁹. ſic z ioh̃anes auſtere vixit i deſerto. Tercio q̃ ad veritatis zelũ. qz de helya habeť. iij. Reg̃. xix. Zelo zelat⁹ ſum ꝓ dño deo exercituũ. z ſic ioh̃es reꝓhendit herodẽ ꝓ pcto Luc̃. iij. ſic helyas arguit regẽ achab: vt habeť. iij. Reg̃. xvij. ſz nõ fuit helyas q̃ ad ꝓſonã. Tercio io[illegible]t attributa ſapiẽtie claritas: interrogan[illegible]q̃d g̃. ꝓpha es tu. rñdit: nõ ſum. ſ. ille quẽ vos putatis. de q̃ moyſes dixit Deut. xviij. Prophetã de gẽte tua z de fratribu tuis ſic me ſuſcitabit tibi dñs de⁹ tu⁹: ipm audies. C Vñ miſtice p iohannẽ intelligit̃ q̃libet hõ exiſtẽs in gr̃a q̃ debet frãgere elatoez z ſeipm hũiliare: negando ſe xpm. i. gr̃a vnctũ. z q̃ nulli ſe eq̃paret in gr̃a. quã etiã hũilitatẽ docet Ber̃. Noli te cõparare maioribu. Scdo debet ſe negare helyã. i. pfectũ i opatõe. ſ. q̃ pfectoz viroz ſtudia ñ dũ imitari cepit. qz dic̃ Aug̃. Semp tibi diſpliceat id qđ es: ſi vis puenire ad id qđ ñ es. nã vbi tibi placuiſti ibi defeciſti. Tercio debet ſe negare ꝓphetã... q̃ nondũ pfectionẽ doctrine z ſciẽtie dei pcepit. De q̃ Aug̃. ſup ps. xlix. Quantũcũq̃z pfeceri[illegible]mus nemo dicat ſufficit mihi. q̃ dicit ſufficit ibi deſit. Jõ aug̃. Semp adde: ſemp ambula: ſemp pfice. Ber̃. Sapiens est ꝯſiliũ. Quãto magn⁹ es humilia te in oib̃. Sapiẽtie ẏo ꝓceptũ eſt. Qui maioꝛ eſt veſtz fiat ſic minoꝛ. Idẽ. Nõ eſt piculũ q̃ztũcũq̃z te hũilies vel q̃ztũcũq̃z putes te minoꝛez q̃z ſis. Eſt aũt grãde malũ horendũq̃z piculũ ſi vel i modico plus q̃z ſis te extollas. Sic

igit̄ ioh̄es seip̄m vilificauit. ꝛc q̄ subdit̄. Dixerunt ei. q̄s es vt ponam ꝛem⁹ his q̄ nos miserūt. q̄d dicis ꝛc tepo. rn̄dit. Ego vox clamātis i ꝛeserto ¶ Ecce hūilitas ioh̄is attendit̄ i q̄ttuor. Primo hūiliauit se i suo esse. secūdo i origine. tercio i habitatōe. q̄rto i doctrine p̄dicatōe. Primo hūiliauit se i suo esse: cū dixit ego vox. ꝛ nō ego sū hō. q. d. vox trālit ꝛ hūz pmanet. sic q̄q̄d cernit̄ i me nihil est respectu ei⁹ ꝛc q̄ q̄ritis. ille pficiet ego ꝛficiā. Joh̄ā. iij. Illū oportet crescere me aūt minui. Secūdo q̄ ad originē cū inq̄t clamātis. q. d. vox nō ē sui ipi⁹ sz alteri⁹. s. clamātis. q̄ t suū bn̄placituz pt formare vocē. sic ꝛ ego nō sum a meipo sed ab eo q̄ me misit. Tercō seip̄m vilificauit quo ad habitatōez. ibi. in ꝛerto. q. d. si vellē habere. honorē tūc q̄rerē habitatōez i ciuitatib⁹ vl̄ villis. sz ego habito i ꝛerto honorē fugiēs Quarto i doctrine p̄dicatōe quā nō sibi ꝛ suo sensui ascripsit. sz ysaie pphe dicēs. dirigite viā dn̄i sic dixit ysaias pphēta. Ecce allegauit illū q̄ fuit minor eo sanctitate ꝛ sapientia. Nā si ille fuit pphēta iste pl⁹. si ille fuit sanctus: iste sanctior. Mat. xi. Inter natos mulier⁹ nō surrexit maior ioh̄e baptista. Et dixit dirigite viā dn̄i. Un̄ q̄ ꝛ hec est q̄rta dn̄ica aduent⁹ in q̄ agit̄ ꝛc aduētu ad mortē. ꝛō ꝛ nos ad hūc ppārare ꝛebem⁹ Sen̄. Uenientē mortē nemo hilaris accip⁹ nisi q̄ se ad illaz pparauit. Eccl̄i. xviij. Ante obitū tuū opare iusticiā qm̄ nō est apud iferos inuenire cibū. Jō Sene. Aū senectutem cogitaui vt bn̄ viuerē vt i senectute bn̄ morerer. q̄ dicit Apōc. xiij. Opa em̄ illorū sequunt̄ illos. ℣ Ideo nota qūo nos ad mortē p̄pare ꝛebeam⁹ Primo p iugē mortis meditatōez. q̄ dicit Piero. Sūma phia est meditatio mortis assidua. q̄ tal⁹ meditatio retrahit a malo hoiez ꝛ perducit ad bonū. Pro retrahit hoiez a malo Eccl̄i. vij. Memorare nouissima ꝛ i eternū nō peccabis. Un̄ Aug̃. i li. exhortationū. Nihil adeo reuocat hominē a pcto nisi frequēs mortis meditatio. Primo reuocat hoiez a supbia. Eccl̄i. x. Quid supbis terra ꝛ cinis. nā pauo vilis pēnis supbit ꝛ totā caudā extēdit. sz vilis pedib⁹ glaucis ꝛepunt rotā pennaz. sic hō viso suo fine se hūliat Jō Aug̃. ꝛe vbis dn̄i. Agnoscat se hō mortalē ꝛ frāgat elatōez. Bre. Despecti iacebūt i putredine q̄ ꝛ tumescebāt i vanitate. Qua ꝓpter dic̄ Joh̄es p̄riarcha hirlimitan⁹ Cōsuetudo erat impator⁹ q̄n electi erāt tūc ꝓmo die coronatōis venit latom⁹ ferens tres vl̄ q̄ttuor petras marmoreas: interrogās ꝛe q̄ genere mar/

mor⁹ vellet sibi fieri monumentū. Greg. Un̄ homini fast⁹ ꝛ supbia cui⁹ ꝓcept⁹ culpa. nasci miseria. viuere pena. mori angustia est. ℣ Secōdo p̄para ꝛep memoriā mortis. q̄ memoria mortis trahit hoiez ab auaricia. Piero. Qia facile ꝓtēnit q̄ se morituz nouerit Quid em̄ pdest hr̄e ꝛecē tunicas ꝛ mille florenos cū cēteris relinq̄t. Job. xxvij. Dues cū dormierit nihil secū auferet. Et. i. ad Thimo. vi. Nihil em̄ intulim⁹ in hūc mūdū haud dubiū q̄ nec auferre q̄d possum⁹. Job. i. Nud⁹ egressus sum ꝛe vtero mr̄is mee ꝛ nud⁹ reuertar illuc. Ber̄. Mund⁹ inexorabilē cōstituit sibi ianitorē q̄ nil sinit ꝛeportare. Ubi Amb̄. Nō sunt hoīs bona q̄ secū ferre nō potest sz sola elemosina q̄ est comes ꝛefunctoz. Tercio memoria mortis trahit hoiem a carnis ꝛelicijs. q̄ hō erit cibus vermiū. q̄re ḡ ita ꝛelicate nutrit corp⁹ q̄ō i breui erit vermiū cib⁹. Job. xvij. Putredini dixi p̄r me⁹ es: mr̄ mea ꝛ soroz mea vermib⁹. Eccl̄i. x. Cū em̄ morietur hō hereditabit serpētes bestias ꝛ vermes. Faciat ergo hō rōnalis q̄ō facit bestia brutalis. vt. s. cauda. i. mortis memoria expellat muscas. i. cogitationes immundas. Bre. Quid sit carnis substātia testant̄ sepulcra. nā nihil ita valet ad domandū carnis ꝛesideria q̄z hoc q̄ō q̄s diligit vt quale sit dum mortuū fuerit penset. ¶ Itē mortis memoria non solū a malo retrahit sed etiā ad bonū pmouet. Greg. Ualde se exercitat in bono ope qui semp cogitat ꝛe extremo fine. Nā primo inducit elemosinarū largitatē. vt patet in Alexandro magno: qui vt cognouit q⁹ moreretur diuisit regnū i partes pueris suis. Sic memoria mortis facit condere testamentū et elemosinā dare cū cognoscit homo secuz hec illa assumere non posse. Un̄ Petr⁹ rauenen⁹. Si hic mānsurus es hic repone. si illic iturus ibi colloca. Et melius est dare in vita q̄z post mortē. Sicut em̄ vna candela pl⁹ lucet an̄ faciē q̄z tres post tergū. sic elemosina i vita facta melior est q̄z post mortē. Rationē dat sanctus Tho. q̄ in vita habet rationē merēdi ꝛ liberādi. post mortē ꝛo solū liberādi. eo q⁹ post mortē nō restat meritū. Idcirco bonū est vt hō in vita ordinet ꝛ dat testamentū. vt dixit Lucia matri. Ad hoc homunē hortat meditatio mortis. Secūdo mort⁹ memoria inducit ad bonū. q̄ ad penitētie operositatem: vt patet ꝛe Ezechia rege. iij. Regū. xx. Cum audiuit q⁹ ꝛeberet mori dicente ꝓpheta ysaia. Precipe domui tue. morieriz em̄ tu ꝛ nō viues. incepit flere. Sil⁹ rex minime audita cōminatōne

Jone indut⁹ est sacco ⁊ sedit i cinere Jone.iij. ⁊ sic hō ꝛe qzto meditat mortē vicinioꝛē ꝺ tanto ad penitētiā ⁊ ad alia opa bona se exhibet solicitioꝛē. Stult⁹ est viatoꝛ si nō festinat qñ videt nocte appꝛopinq̄re ⁊ pontem eleuari ⁊ ad huc lōge ē a ciuitate vl̄ hospitio. qꝛ dic Bꝛe. Stultū est i tali statu viuere in q̄ q̄s ñ audet mori. Idcirco si hō rite ꝛe mortis meditaretur vtiqz relinq̄ret malū ⁊ faceret b[illegible]. Uñ legit exemplū i li. ꝛe dono timoris. q cū quidā miles flagicios⁹ nullā penitentiā ab alexandꝛo papa vellet suscipe ꝛedit ei anulū suū vt illuꝛ p penitētia poꝛtaret tali ꝓditōne adiecta q̄ qñ anulū inspiceret ꝛe mꝛte sua cogitaret. ⁊ qūo retributōez post mortez opeꝛ suoꝛ recipet. qꝺ cū pluribꝫ diebꝫ fecisset emollitū est coꝛ eius. ita q̄ rediēs ad papā dixit q parat⁹ esset penitentiā q̄tūcunqz magnā facere.

De eadem dñica
Sermo XXVI.

PReparare in occursum dñi ꝛei tui. scribitur Amos.iij. Uidemus q viatoꝛ volēs peregre pficisci p viā dispendiosam ⁊ lōgam ordinat ea q̄ req̄runt ad sustentationez. Ita Spūaliter. sic nos oēs sum⁹ viatoꝛes vt dicit apl⁹ Heb.xiij. Nō em̄ habemus hic manentē ciuitatē sz futurā inq̄rimus. vt etiaz dicit Bꝛeḡ. In via sum⁹ qua ad patriā pꝛgimus. ⁊ nescim⁹ hoꝛā exit⁹. Idcirco ad illā disponere nos ꝛebem⁹ p operationē bonoꝛ opeꝛ. iuxta illud Aug̃. Nō est moꝛs mala putāda vbi pcesserit bona vita. Similiter ⁊ Sene. dicit. Nō potest male moꝛi q̄ bñ vixerit. Quapter pparatio bonoꝛ opeꝛ ad securitatē istius vie est pmittenda: qꝺ vult nostꝛ thema. ppaꝛare in occursuz ꝛe. scribit loco vbi supꝛa. Ista quarta dñica vt audiuistis repsentat quartū aduentū dñi. s. ad mortē. ꝛe quo dicit thema. ppaꝛare. Audiuist⁹ quomodo dictū est q̄ pꝛima pparatio ꝛebet esse mortis meditatio. Ad quā meditationē hoꝛtat nos Bern̄. in quoꝺā sermone dicēs. O hō oī die ⁊ hoꝛa ad mortē te dispone. cogita te iā esse moꝛtuū cū te scis ꝛe necessitate moꝛtuꝝ. Dicit notāter oī die ad mortē te dispone. Sunt em̄ septez dies in hebdomada q̄ designat septē q̄ nos disponūt ad mortez. Pꝛima est dies dominica que est pꝛima diez. ⁊ significat fidei ꝓfessionē que est pꝛima virtutuz. vt habet in cano. xxv. q.i.c. pꝛima sal⁹. vbi dicit. Pꝛima sal⁹ est recte fidei regulā custodire. ⁊ a statutis patꝝ nulla ten⁹ ꝛeuiare. Ratio qꝛ fides est fundamentuz salutis. vt habet. i. ad Choꝛ.iij. Fundamētū em̄ aliud nemo potest ꝓnere pter illud qꝺ positū est qꝺ est xps ihesus. i. fides ihesu xpi. vt etiā dicit Aug̃. ꝛe fide ad pet̄rū. Fides est omniuz bonoꝛ fundamentū ⁊ humane salutis initiū. Ideo apostol⁹ ad Heb.xi. Sine fide aūt impossibile est placere ꝛeo. Nā sicut extra archā noe null⁹ vixit in diluuio sed oēs pꝛierūt. sic extra fidē catholicā nullus saluat. vt habet in canone. xxiij. q.i. alien⁹. vbi dicit. Alienus est: ppha nus est. hostis est. nō potest habere ꝛeuz patrē qui nō tenet ecclesie vnitatē. Quia dicit ad Rom̄.x. Coꝛde credit ad iusticiā oꝛe aūt cōfessio fit ad salutē. Et merito fidei ꝓfessio figurat p diē dominicū: qꝛ dicit dies solis vulgariter ꝛer sonnētag. qꝛ sicut sole nihil clariꝰ in hoc mūdo q̄ oēs act⁹ nostros illuminat atqz sine erroꝛe ad finē ꝺestinatū nos diriꝛgit. sic ⁊ fides catholica i qua homo finaliter pꝛseueꝛat in mꝛte sine erroꝛis fallacia pꝛducit hominē ad claritatē visionis diuine. De q̄ Thob.ij. Uitā expectam⁹ quā ꝛe⁹ datur⁹ est his qui fidē suā nunqz mutant ab eo. De quo etiā habet Mar. vlti. Qui crediꝺerit ⁊ baptisat⁹ fuerit salu⁹ erit. q̄ vero nō crediꝺerit condemnabit. Et ideo diabol⁹ maxie impugnat fidē in mꝛte homis. vt habet ꝛe sancto Eusebio. Idcirco salubꝛe est moꝛientibꝫ vt stabilientur in fide: ⁊ etiā cautela ⁊ testimoniū faciēdū est ꝛe pꝛseueꝛātia in fine. qꝛ dicit. i. Pe.v. Cui resistite fortes in fide. eo q̄ ꝑm Aug̃. Nō est maioꝛ hui⁹ mūdi substātia qz fides catholica. Et dñs in euāgelio Matth̄.x. Omis ergo qui me cōfitebit coꝛā hominibꝫ: cōfitebꝛ ⁊ ego eū coꝛā patre meo q̄ in celis est. Secunda dies in vulgari dicit montag. ⁊ significat ꝛeccati cognitionē. vt hō seipm admoneat in cōscientia sua ꝛe oīmꝫ excessibꝫ suis. qꝛ ꝓscientia erit testis in iudicio ꝛei. De quo apl⁹ Ro. ij. Testimoniū reddēte illis cōscientia ipsoꝛ. nā cū in teste inuenit aliq̄d falsitatis totū testimoniuz falsificat. ⁊ sic erit post mortē. ita q̄ dicit Jacobꝰ in canonica. c.ij. Quicunqz aūt totā legē seruauerit. offendat aūt in vno fact⁹ est omniū reus. Quapꝛopter seipsum homo ꝛebet admonere in cōscientia. vt docet Bern̄. Uitam tuā quotidiana discussione examina attende diligenter quantū pficies quantū ꝛeficies: ⁊ qualis es i moꝛibus. qualis in sermonibus. qualis in actionibꝫ vel affectionibꝫ. et quantū ꝛeo filis vl̄ dissimilis. De q̄ etiā dicit

Aug. in li. de pñia. Cōsideret penitēs q̄litatez
t q̄titatē in loco: in tpe: in pseuerātia: in varie
tate: in ꝺitōe psone: vl qualī fecerit intentōe.
seu q̄li impulsus fuerit temptatōe quā si q̄n
puenerit: t de ipsi⁹ vicij multiplici executione
atq; his singulis q̄tū pt fideli discussione im
morē t sentiat modū criminis: purgās lacri
mis oēm q̄litatē vicij: defleat virtutē q̄ interiz
caruit. Dolendū est em̄ nō solū q̄ peccauerit:
sz q̄ ꝺ virtute se puauit. vt dic̄ mgr in iij. sniaz.
di. xvi. In oī em̄ pcto mortali est auersio a
deo. ideo optet q̄ i remissiōe sit actual⁹ auersio
mētis ad deū. t ad h̄ expedit q̄ hō in ꝺscia sua
ꝺsideret quid fecit. q̄d pdidit. t quē offendit.
Nā inq̄t Aug̃. Dis q̄ discussionē ꝺscientie sue
amisit i periculū ꝺgit. Et hec dies q̄ dic̄ ad/
monitōis ppie montag. habet nomē a luna
q̄ dic̄ dies lune. q̄ sic luna illumīat noctem
sic ꝺscientia serena aiaz. q̄ dic̄ Aug̃. sup Ben.
Leticia bone ꝺscientie ē padisus aie. Et hugo i
li. de bo. ꝺscientie. Cōscientia bona ē titul⁹ religio
nis. tēplū salomonis. ager bñdictōis. or⁹ de/
liciaz. gaudiū āgeloz. thesaur⁹ regis. archa fe/
deris. aula dei. habitaculū spūssancti. Adcirco
bñ req̄rit ad mortē p̄dispositōez vt h̄o h̄eat
ꝺscie discussionē. Nā sic luna crescēte crescunt
aq̄. sic crescēte cognitōe ꝺscie ꝺcrescūt cūcta ne
cessaria saluti. De q̄ loquit Ber. dicēs. Nil io
cundi⁹ nil securi⁹ bona ꝺscia. pūgat corp⁹. tra
hat mūdi. terreat diabol⁹ illa semp ē secura.
Hugo. Sic ver⁹ hō nō pt esse sine aīa. sic nec
ꝺe penitēs sine discussiōe ꝺscie. Qua ppter re
q̄rit vt hō moneat seipm. t faciat mundū deo
habitaculū ꝺscientie. De q̄ Ber. in ſmone Bo
nū parat deo habitaculū q̄ mūdat t abstergit
ꝺscientie sue maculā. sic q̄ nec rō decepta n⁹ vo/
lūtas puersa sit nec memoria inquinata. k
Tercia dies vulgariter dynstag. q̄si dies ser/
uitij. t dic̄ dies marti q̄ dic̄ de⁹ belli ad deno
tandū q̄ hō mozies magnū debet habere bellū
in seipo de eo q̄ deo nō fuiuit. t timere debet il/
lud q̄d dicet inutilu⁹ huo. Mat. xxv. Inutilez
seruū pjcite i tenebras exteriores. Etiā luge/
re debet t dolere. ſm illud Hiere. vi. Luctum
vnigeniti fac tibi plāctū amarz. Reuera ama/
rū. q̄ ꝺz Heb. x. Horrēdū ē incidere i manus
dei viuētis. Et hec dies ꝺz admonitōis ꝺscie.
q̄ dicit Hugo. Sic edificat ꝺscientia bona q̄n
hō punit p̄terita t refugit cōmittere puniēda
t si pcm̄ sentit nō ꝺsentit sz intim⁹ dolet unq̄tū
i ꝺscientia se cog̃scit. q̄ faciliter culpa q̄ cogno/
scit corrigit p ꝺtritionē. nā illa parit peccatoꝝ
dimissionē. Thob. iij. Tempore tribulatōis
peccata dimittz his q̄ inuocāt te. Nā si essent
mille milia pcta cōtritio ꝺba delet illa. vt habet
Ezech. xviij. Si impi⁹ egerit pñiaz ab oībus
pctis suis q̄ opat⁹ est t custodierit oia p̄cepta
mea t fecerit iudiciū t iusticiā oīm inq̄tatuz
ei⁹ q̄s opat⁹ est n̄ recordabor. ps. l. Sacrificiū
deo spūs ꝺtri. Quarta dies dic̄ mitz voche.
t dic̄ mitz voche. q̄si cū h̄ vicela. q̄ non suffi
cit dolor de cōmisso nisi ꝓponat vigilāter vita
re pcta. [illegible] vulneratū nō pt sanari q̄n diu
ferz t [illegible] offendiculū i vulnere resident. sic
nec aīa [illegible] mala volūtate. vt h̄. xv. q. i. c. q̄ aūt
Ex volūtate pcta procedūt. t in. c. vlq̄ adeo.
Et sunt ꝺba Aug̃. in lib. retractationū. Usq̄
adeo pcm̄ volūtariū malū ē vt nullo mō pcm̄
sit si nō sit volūtariū. q̄ econtra req̄rit ad pñiaz
vt hō vigilet i bona voluntate t ꝓposito absti
nēdi a pcto. q̄ dicit Bre. in omel. Ambulās
iesus &c. Nil offert deo digni⁹ bona volūtate.
Nā añ dei oculos nō ē vacua man⁹ a mūere cuz
archa cordis sit plena bona volūtate. Et hec
q̄rta dies ꝺz dies mercurij. Mercuri⁹ interp
tat illuminās occursu signi. alluminans. s. q̄d
min⁹ est i visu. hō em̄ i occursu signi bone vo/
luntatis illūinabit si sibi ꝑpi minoz est in visu. i.
estimatōe t reputatōe. Nā hō mioz̄are t hu/
miliare se debet n̄ ꝺfidēs i suis ꝓpr̄is meritis
Lu. xvij. Cū feceritis oia q̄ ꝑcepta sūt vob dicite
Serui inutiles sum⁹. Isid. Nō te extollas nil de
te plumas. Rōez di. Bre. Quāto em̄ magis q̄s
se erigit tāto pfundi⁹ cadit. Quintus
dies vulgariter dic̄ dūnerstag. q̄ vt i nob eua
nescat fulmē ire t odij. tonitruū calūnie t im/
ꝓperij: fragoz t ict⁹ vltōis vindicte t pscutio
nis tonare debet t sonare i auribz ꝺscie nr̄e to/
nitru⁹ ille terrific⁹. de q̄ Lu. vi. Dimittite et di/
mittemini. t Mat. vi. Si n̄ dimiseritis hoibz
nec p̄ vr̄ di. vo. pec. ve. q̄ dicit Aug̃. Unusq̄s
q̄ talē idulgētiā accipiet a deo q̄lē faciet ꝓxio.
q̄ dimittit ex corde inimicicias. q̄ dic̄ Eph.
iij. Sol n̄ occidat sup iracūdiā vestrā. t hec
dies vocat dies iouis. cui⁹ interptatō est dñs
sepans. ei⁹ nāq; ꝓpriū est ꝺsiderare planetas.
t sic tu ante mortē debes recōciliari fratri tuo.
Mat. v. Esto ꝺsentiēs adūsario tuo cito dū
es i via. nā dñs nō vult acceptare oblationez
sine recōciliatōe. Mat. v. Si offers munus
tuū añ altare t ibi recordat⁹ fuerit q̄ frater tu⁹
habet aliq̄d adūsuz te relinq̄ ibi munus tuū añ
altare t vade pri⁹ recōciliari fratri tuo. t Eccli.
xxviij. Relinq̄ ꝓximo tuo nocēti te t tūc deprecāti
tibi peccata solue[illegible]tur. Sexta dies vulgariter
dic̄ fritag. per quā inuit corpalis t spūalis

Dñica quarta aduentus

exoneratio ꝑpe libertat. Uñ corpalis exoneratio debet fieri a curis tpaliū z ab oīi sollicitudine terreno. ꝛm illud Phil. iij. Nihil solliciti sitis sz i oī oōe ꝓbsecratōe cū grāz actione petitōes vre innotescāt apud deū. De q etiā dicit. i. Pe. v. Oēm sollicitudinē vestrā ꝓiicientes i deū qm ipi cura ē de vob. Itē spūalis exoneratio debet fieri i onerib⁹ pctoꝝ. Heb. xij. Deponētes oīe pond⁹ z circūstās nos pctm sciticet p sacramētoꝝ eccl'ie preceptā z confessiōnē. qz dicit. i. Joh. i. Si confiteamur pcta nra fidelis est z iust⁹ vt remittat. z sic ꝛ p sacrā vnctionē. vt habet Jac. v. i canonica. Infirmat q̄s ex vob inducat ꝓsbiteros eccl'ie vt orēt sup eū vngētes eū oleo i noīe dñi. z oratio fidei salvabit infirmū. z alleviabit eū dñs. z si i peccatis ē dimittent ei. Ex q̄bꝰ ꝛbis habet q extrema vnctio valet ad tria. Primo ad celerē liberatōez z ꝓservatōnez z de purgatorio. z notat ibi. oratio fidei salvabit infirmū. Secūdo ad alleviatōez. ibi. alleviabit eū dñs. Tercio ad pctoꝝ dimissionē. ibi. si i peccatis sit dimittent ei. Et hec dies sexta dicit dies veneris q interpretat dea amoris. ad designādum q hō isto die debet meditari amorē dei sibi expositū. z dicit in vulgari frytag. qz debet se hō liberare ab oīibꝰ illicite acq̄sitis. alias in carcerē mittet z nō exibit quousq̄z reddet nouissimū quadrantē. De q dicit Aug. Qui iuste tenet obligatū tenet a diabolo. z nisi q̄s exonerauerit se ab illicito acq̄sito bono: nunq̄z vera ꝑt agere penitentiā. vt habet in canone. xvij. q. vi. si res. Et sunt ꝛba Aug. in epla ad macedoniū. Si res aliena ꝓpter quā peccatū est reddi possit z nō reddit: penitētia nō agit sz simulat. qz dicit Aug. Peccatū nō dimittit nisi ablatū restituat. Septim⁹ dies dicit vulgariter sonobet. ꝓ quā designat deuota pseverātia in bono. sic q vsq̄z ad sero. i. finē vite pseverare debem⁹ Mat. x. Qui pseveraverit vsq̄z in finē cē. Et iste dies vocat dies saturni q est oīb⁹ planetis tardior. nā sol semel i anno ptrāsit celū. luna i q̄tuor hebdomadis. sz saturn⁹ in. xxx. ānis. Et sic dies sabbati est dies finalis i hebdomada ad denotādū q i sole misericordie dei debem⁹ hūiliter pseverare cogitādo q maior ē dei misericordia q̄z q̄ nra miseria vt dicit Ber. Jō hortat nos leo papa. z hr in cano. de pe. di. vij. nemo. Nemo est desperand⁹ dū i hac corpe ē ꝓstitut⁹. qz nō nunq̄z q̄ diffidētia etatis differt ꝓsilio maturiore pficit. Rōez dicit Aug. qz oia nra pcta ad dei misericordiā comparata sūt q̄si vna gutta respectu totius maris. Heb. x. Nolite amittere ꝓfidentiaz vraz q̄ magnā habet remuneratōez.

Uñ assistētes infirmo i agone volētes illi ministrare ad salutē aīe debēt infirmo sex interrogationes ꝓponere. vt dicit Anth. ad q̄ si pfecte rndet signū ē q sit de nūero saluādoꝝ. Primū ē q q̄rat oia q̄ dogmatizat secta mr ecclia. fignanter xij. articulos fidei. vbi ū ñ vacillaverit sz intrepid⁹ crediderit z gaudet mori i ea dē fide. z in ea salvari sperat est bonū signū. qz hr Joh. xi. Si crediderīs videbis gliaz dei. Secōm signū de q q̄rat est si recogñscat se gemebūd⁹ z suspiriosus offendisse creatorē suū ore corde z ope. qz h ē bonū signū. qz dicit Ber. sup canti. Scio neminē posse salvari sine sui cognitōe. qz ex illa oritur hūilitas z timor dñi. Terciū ē q q̄rat. si doleat de h q deū offendit peccādo. nō tm ex timore mortis vl pene iferni. vl timore extremi iudicij sine amissiōis celi sz ex charitate: qz tenemur deū sup oia diligere. z q eū ita grauiter offendit q̄ sibi oia bona fecit z maxima charitatē ondit. iuxta illd Joh. xv. Maiorē hac dilectōez nemo habet q̄z vt aīaz suā ponat q̄s ꝓ amicis suis. Ipe aūt posuit aīaz suā p inimicis. de q̄ ad Ro. v. Cū inimici essem⁹ reconciliati sum⁹ deo p mortez filij ei⁹. mō hūc pctōr offendit. q̄ ex charitate dolere debet q̄ obligat eū diligere ñ ex timore q̄si seipm ñ deū q̄rēs. adeo etiaz vt si hret aliq̄ pcta ñ ꝓfessa litēter illa ob sui amorē ꝓfiteri vellet q̄ dicit Luc. xvij. Jte ostendite vos sacerdotibꝰ. z q nil vellet abscondere. qz dicit Hugo. Cū charitate nēo dānat z sine charitate nemo salvat. Quartū z de q q̄rat ē. vt si q̄ñ qualescat z supviuat ꝓponat vitā suā emēdare ꝛāpli⁹ ex puersa volūtate ñ ptēdat mortaliter peccare. qz h ē signū bonū. Luc. ij. Et in terra pax ho. bo. vo. Hre. Nō ē vacua man⁹ a mūere vbi archa cordis ē plena bona volūtate Quintū q̄d iterroget infirmū ē si oīb⁹ inimicis suis idulsit. z si cui abstulisset res: famā vl' personā ei⁹ q̄ūlibet lesisz si z inq̄stū scirz ꝓm posse suū restituere velz ē signū bonū. qz sine his ñ ē sal⁹. Nā sal⁹ domui zachei facta ē Lu. xix. qz ad hmōi ꝓmptū z patū se exhibuit di. Si q̄d aliquē defrau. rddo q̄druplū. Sextū ē q̄d q̄rat. credis q ꝓ te mortu⁹ ē dñs nr Iesus xps dei fili⁹ i hūanitate. z tē credis te nō posse salvari sine ei⁹ morte. nā in ei⁹ morte ꝓsistit oīm hoīm sal⁹. tūc etiā hortari debet infirm⁹ q q̄ad vsq̄z aīa in se fit z i vita subsistat in sola morte xpi suā fiduciā ꝓstituat. vt q̄talibz temptatōne ifestet nec de suis meritis ꝓsumat nec p magnitudine z multitudine scelerꝝ suorum de misericordia dei desperet. vnde si obiciatur sibi

iudiciū dei dicat. Dñe tuā amarā mortē t passionē obiicio inter me t iudiciū tuuz. qz dicit Eusebi⁹. Nulla [illegible]ernit vbi passio christi a memoria elongat. eo q̄ fm Iero. p passiōis xpi auxiliū homini data est sal⁹ t remedium. Ideo Chrisō. Tribularer numū t desperarē si nō passione christi animarer.

De eadem dñica
Sermo XXVII.

Q̄s es. scri

bit Joh. i. In hac dñica agit de aduētu xpi ad mortē hoīs cuiuslibet. Ad quē aduentū debem⁹ esse singul' diebz pati. Luc. xij. Estote pati qz qua hora nō putatis filius hois veniet. Jō Aug. de cura p mortuis agēda. Si nescis q̄ hora veniet vigila semp vt paratū te inueniat. t interroga teipm dicēs. q̄s es tu. s. in sciētia tua. Qđ docet iesus filius syrach Eccli. xxxij. Precurre priorī domū tuā. i. sciētiā. dicit tuā: t nō aliēnā. illic auocare. s. ab oibz exterioribz: illic lucrare. p lucro aie tue te exercēdo. t age sceptōnes tuas i scriptura q̄ meditatōe eas sobrie vētilādo. nō in delicatis manibz. s. supuacuis t curiosis t ydiotis supfluis. i. ne supba cogitatio surripiat. q̄si sufficientes sim⁹ cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis. Curiositas est exteriora a seipsa fatigare t laborare. imo non solū curiositas sz t futuras. Eccli. xxi. Pes fatui facil' in domuz primi. Hugo. Multe cōsciētie hoīm sz nulla melioz q̄ hō cognoscat seipm. Nā sic dom⁹ est tenebrosa sine lumine sic hō sine cognitōe lumis sciētie. Jō Aug. Dis hō q̄ discussionē sue sciētie amisit i periculū vergit. Jō q̄libet pparare se volēs ad mortē dicat. tu q̄s es: seipm interrogāsi sciētia. Rō qz sciētia erit testis i iudicio. Ro. ij. Testimoniū reddente illi sciētia ipoz. Et. ij. Chroz. i. Blia nra hec est testimoniū sciētie nre. Jō. xi. q. iij. c. inter verba. dicit Bre. Nō hoīm linguas sz sciētias nras curare debem⁹. Nā cū i teste inuenit aliq̄d falsitatis totū testimoniū obtrabit. vt patet. iij. q. ix. pura. t est Ambro. Pura t simplex testimonij series intimāda est. plerūq̄z testis dū ad seriē gestoz aliq̄d de suo adiicit totā testimonij fidē pt⁹ mendacio decolorat. Et sic erit i iudicio dei post mortez. Jac. ij. Quicūq̄z totā legē tenuerit offendat aūt i vno factus est oīm reus. Ideo dic teipm interrogādo i scientia. tu q̄s es. de q̄ thema P Nota quituplex est sciētia. Prima ē dilatata. ista oz. s. q̄ nō ponderāt nisi grossiora pcta mortalia. sz de cōmunibz pctis nō curāt. sunt em q̄ n curāt falsa iuramēta nisi solēnia. Cōtra q̄s dicit sctus Tho. ij. ij. Quicūq̄z sciēter iurat mēdacit' peccat mortal'r. Jtē luxuriā nō curāt nec ebetatē. nec q̄ i festiuitatibz laborāt t choruzāt. Cassiodoz⁹. Quid boni acq̄ri putat vbi sciētia pditur. aūt quo possz hō pficere q̄ amisit discussionē sciē[illegible]tū videz arborē florere fecūditas ex radice [illegible]mit. sil'r aūt cū aruerit defect⁹ ipse ex radice pestilēte arbor. sic ē t de sciā. Bern. Fortitudo tua fiducia tua decor t splēdor cōsciētie. Hugo li. ij. de arra aie. Cōsciētia ē liber signat⁹ i die iudicij aperiend⁹. vbi nil optū qđ nō reuelabit. Aug. Si times iudiciū corrige sciaz. Scda sciā ē nimis stricta. quā habēt illi q̄ faciūt eis pcta vbi nō sunt. vt calcare sup calamo p modū crucis iacēte i terra. aut numia effundēdo aquā i lotōe. t qđ i se nullū ē pctm aut vix venialē h̄ p talē sciaz strictā t erroneā fit mortale. Jō hr. xxviij. q. i. ca. oēs. §. ex his. Dme qđ ꝺ sciam fit edificat ad gehēnā. vbi Amb. Pctm est qđ aliter fit q̄z pbatū est. Et Aug. sup eūdē locū. Dme qđ alit fit q̄z pbat pctm ē. Dic nāqz san. tho. p̄ma scde. q. xix. ar. v. Credēs se ad aliq̄d teneri t nō faciēs incurrit ꝺceptū rōis. Nā dic in mssione ad scōm argumētū. qñ rō errās pponit aliq̄d vt pceptuz dei tūc idē ē ꝺtenere dictame rōis t ꝺceptū dei t ideo peccat. qz facit id qđ putat t dictat peccatū. Jō sic piculosuz est hre nimis latā sciētiā. sic est inq̄etū hre nimis strictā. nā sciētia est dom⁹ in q̄ in hac vita quiescim⁹ t futura. Jō videndū est ne erronee fabricet nō nimis late nec nimis stricte. nā Mat. vij. Uir sapiens domū suā edificat sup firmā petraz. petra aūt ē doctrina xpi t sctoz doctoz. Et ꝺ videam⁹ q̄ teneam⁹ mediū. qz mediū ē i oibz laudabile vt inq̄t Aris. ij. ethi. Sz ei timere debeam⁹ attn nō mn⁹ sperare etiā i deū. vt nō sinat nos faciliter cadere i peccatū Q Sz di. pt ne hō faciliter cadere i peccatū mortale. Respondet q̄ hō q̄ habz ꝓpositū cauēdi oia pcta mortalia t deo obuiēdi tal' nō facil'r peccat mortal'r. qz dic Rich. Mortale pctm nō pt cōmitti sine grādi corruptōe sui: siue sine graui lesione primi t sine magno ꝺceptu dei. sz illi q̄ sine timore dei viuūt peccāt mortaliter. nā si bibunt nō curāt iebriari. si cōmouēt oia volūt vindicare. si emūt vl' vēdūt ex astu q̄libet pñt lucro studēt. t tales facil'r peccāt. Sz di. vñ orit erronea sciā. Rñdet ex multis. Primo ex inspiratōe diabolica. nā cū diabol⁹ nō pt hoiem

Dñica quarta aduentus

aliqñ ad manifesta peccata mortalia inducere vt ī blasphemiā: luxuriā: superbiā tunc nitit eū inducere ad cōscientiā erroneā ꝛ ī ꝓplexibilitatē. ꝛ sic inḋetat ꝛ impedit eū in bonis opibꝫ q nec orare nec ꝓtēplari libet ei. Greg. Diabolus assidue temptat vt saltē tedio vincat. Secundo oritꝫ ex negligētia qñ nescit q̄d eligēdū vl̄ declinandū. ꝛ ī tali casu debet hō habere recursuꝫ ad deū ꝛ ad passionē ꝙ̄ ī cxlij. Doce me facere volūtatē tuā. ꝛ. ij. ps. [illegible].xx. Cum ignoram⁹ q̄d agere debeam⁹ h̄ solū habem⁹ residui vt oculos nr̄os erigamus ad te. Tercio ex negligētia cū q̄s negligit q̄rere ꝛ interrogare scientificos ꝛ ꝓscientiosos. sicut nicodem⁹ nocte ad iesum venit Joh. iij. Ideo Deut. xxxij. Interroga patrē tuū ꝛ annūciabit tibi. maiores tuos ꝛ dicēt tibi. Quarto ex superbia. qñ videlicet hō nō hūliat intellectū suū vt melioribꝫ ꝛ litteratoribus velit credere. ij. Chor. x. In captiuitatē redigētes oēm intellectū ī obsequiū ꝙ̄. sic q̄ fratis ꝛ discretis pl⁹ debet credere q̄z sibi. Et sic fecit beat⁹ Aug. q̄ dē se scribit in. vij. lib. confessionū. Et q̄d mihi ꝑderat q oēs libros artū quas liberales vocāt tunc neq̄ssimus malaꝝ cupiditatū seru⁹ p meipm legi et intelleꝛi quoscūq; legere potui ꝛ gaudebā ī eis ꝛ nesciebā vnde esset q̄q̄d ibi verꝫ ꝛ certū esset Dorsuꝫ em̄ habebā ad lumē ꝛ ad ea q̄ illuminant faciē. Uñ ipa facies mea qua illuminata cernebā nō illuminabat q̄q̄d de arte loquēdi ꝛ disserēdi. q̄q̄d de dimēsionibꝫ figuraꝝ et de musicis ꝛ de numer⁹ sine magna difficultate nullo hoie tradēte intelleꝛi. vbi plane ꝓfitetur q omnes artes liberales q̄ etiā a studiosis ꝛ ingeniosis nōnūq̄z difficillime itelligi possūt p seipm sine doctore didicerūt. Et q̄z ingenio ꝛ intellect⁹ acumine vigēs rationibꝫ naturalibus q̄bꝫ plerūq; errorē suū defensando innitebat fidē orthodoxā cōprehēdere ñ potuit credere ꝛ baptisari distulit. Sꝫ postq̄z in p̄dicatione sancti ambrosij se hūliauit ꝛ itellectum suū captiuauit ab erroribꝫ cōuersus est. q̄d si nō fecisset in errore pmāsisset. Jō q̄ nō vult errare ꝓprie opinioni nō nimis inmitat: neq̄z ꝓprio motu q̄q̄d decreuerit faciat. sꝫ informationibꝫ ꝛ consilijs magis peritoꝝ acq̄escat. Eccli. xxxij. Fili sine cōsilio nihil facias: ꝛ post factū nō penitebis. Quīto cōtingit error ꝓscientie ex singularitate q̄ hō seq̄ns ꝓpriū sensuꝫ ñ ꝓformat se alijs nec sequit viā aliorꝝ bonorꝝ hoim. ps. lxxix. Singularis fer⁹ depast⁹ est ea. Ideo Gilbert⁹. Sic est vn⁹ grad⁹ hūlitatis videlicet q̄ñ q̄s ñ declinat a cōmuni via bonorꝝ. sic etiā est grad⁹ superbie singularē vitā ducere. Ideo ps. cxxx. Nō ambulaui ī magnis neq; ī mirabilibꝫ sup me. puerb. x. Qui ābulat simpliciter ambulat ꝓfideter. Exemplū. Quida volut viuere sine oībꝫ pctis etiā venialibꝫ. vt ī statu innocētie: ꝛ noluit vestibꝫ induī trāsiens ī heremū. postea tandē cū muscę pūgerēt ꝛ molestarēt eū indignat⁹ incidit ī indiscretā tristiciā ꝛ seq̄nter in desperatōez Sꝫ redies demū ad frēs adiut⁹ orōibꝫ ꝛ informatōibꝫ surrexit ꝛ infirmitatē suaꝝ cognouit. De q̄ Eccl's. vij. Nō est em̄ hō iust⁹ sup terrā q̄ faciat bonuꝫ ꝛ nō peccet. ꝛ puerb. xxiij. Septies ī die cadet iust⁹ ꝛ resurget. Eccl's. vij. Noli esse iust⁹ multū neq; plus sapias q̄z necce est ne obstupescas Sexto ꝓtingit erroꝛ ꝓscientie ex affectu inordinato. videlicet cuꝝ q̄s nimis aliq̄d appetit tūc ꝛ rectitudine deuiat. Sene. Perit ome iudicium cū res trāsit ī affectū. Sic eua errauit ī cōscientia. qz ꝓcupiuit dei scientiā. dicēte serpente: eritis sicut dij. Chrīs. Nimi⁹ amoꝝ ꝛ nimiuꝫ odiū puertit ome iudiciū. qz dicit Arist. in de aīa. Appetibile semp mouet itellectū sb ratōe boni. siue h̄ bonū sit verꝫ vel apparēs. Itē diligenter est cauēdū ab affectu inordinato ad corporales siue pales res. qz ꝓ talē affectuꝫ vt sepissime erram⁹ ꝛ ad opa mala ꝓlabimur. ꝓuerb. xiij. Errāt q̄ opant malū. Septimo cōtingit erroꝛ ꝓscientie ex pusillanimitate. qñ q̄s timet nō timēda vl̄ pl⁹ timet q̄z debet. ps. xiij. Trepidauerūt timore vbi nō erat timoꝛ. Nā timoꝛ indiscret⁹ facit hoiez pusillanimē Eccl's. vij. Noli esse pusillanim⁹ in aio tuo. Et ysa. xxxv. Dicite pusillanimis ꝓfortamini ꝛ nolite timere. nā pusillanimitas qñ supat hoiem ducit eū in desperatōez. ps. xxx. Uiriliter agite ꝛ ꝓfortet coꝛ vestꝝ. Nō em̄ de adiutorio ꝛ auxilio dei diffidere debem⁹ sꝫ sperare ei mifico ordiam ei⁹. qz sperantē in dño misedia circūdabit ps. xxxi. R Octauo oritꝫ ꝓscientie erroꝛ ex ꝓplexibilitate q̄ hō credit se iter duo pcta posituꝫ quoꝝ alterꝝ impossibile sit eū posse vitare. nā ꝓplexibilitas ē multū nociua. ps. xli. Abissus abissum inuocat Jsid. de sum. bo. li. ij. c. xxvi. Abissum abissum inuocare est de iudicio siue ꝓscientie ire ad iudicium ꝓdemnatōis ꝑpetue in voce catharactaꝝ. i. in p̄dicatōe sanctoꝝ. Ergo hō debet deponere ꝑplexibilitatē ꝛ erroneā ꝓscientiā. iuxta ysiliū cōfessoris. Luce. xi. Si oculꝰ tuus fuerit simplex. i. cōscientia: totū coꝛpus lucidum erit. Si aūt nequā fuerit. i. erronea totū coꝛpus tenebrosum erit. Tercia ꝓscientia est ꝓturbata. ꝛ illā habet qui

Sermo XXVII.

volunt de peccato desperare in misericordia dei. ꝛ hꝫ est pessimū. Isid. de sum. bo. Desperatio est peior omni peccato. Piero. Plus peccauit iudas desperādo qꝫ ch[illegible]ū tradēdo. Ideo nullꝰ desperare debet. Bern. Maior est dei pietas qꝫ queuis nostra iniq̄tas. Nā misericordia dei ē infinita. Aug. Quid cōuerso nō ignoscit cuꝫ effusio sanguinis etiā auersis ignoscebat Eze chiel. xviij. Si aūt impiꝰ egerit penitentiā ab oībꝫ peccatis suis omniū iniquitatū eiꝰ quas opatus est nō recordabor. Sꝫ q̄ habet perturbatā ꝯscientiā nō habet ꝯfidentiā i misericordiā dei. ꝛ peccata nō dimittunt ei. Amb. Nō potest agere penitentiā q̄ nō sperat indulgentiam. Greg. Penitentia q̄ ex fiducia nō ꝓcedit sterilis manet. Quarta ꝯscientia ē puersa. quā habēt illi q̄ parua peccata ponderāt ꝛ magna nō curāt. ꝛ talē habuerūt pharisei Mat. xxiij Ue vobis scribe ꝛ pharisei qui decimatis mentam anetū ꝛ ciminū. ꝛ relinquitis q̄ grauiora sunt legis iudiciū misericordiā ꝛ fidē. Quinta est ꝯscientia inq̄nata ꝛ rea. De qua Bern. Carcer anime est rea ꝯscientia. ꝛ Isid. lib. ij. de sum. bo. c. xxxvi. Humana ꝯditio dū de diuersis viciositatibꝫ mentē ꝯturbat iam penas cōscientie patit. Omnia fugit hō ꝓter cor suū. nō em̄ ꝓt a se quis qꝫ recedere Ubicūqꝫ em̄ abierit reatꝰ sui ꝯscientia illū ñ derelinq̄t. qꝫuis humana iudicia subterfugiat omnis q̄ male agit. iudiciū tñ ꝯscientie effugere nō ꝓt. Nā ꝛ si aliꝫs celat qđ agit ubi tñ celare nō ꝓt q̄ plane nouit malū esse qđ gessit. duplex ergo fit iudiciū in eo. qꝛ ꝛ hic sue ꝯscientie reatu punit. ꝛ illic perpetuali pena damnat. Ideo Hugo in li. de bo. ꝯscientie. Nō est grauior pena qꝫ torquēs ꝛ remordēs ꝯscientia. ꝛ Seneca. Rea ꝯscientia nūqꝫ est secura. S[illegible] Sexta est ꝯscientia laudabilis ꝛ bona. et illā habēt boni hoīes Et illa est multiplex. nā alia est bona alia recta et alia tranq̄lla. Prima dicit bona. De qua Hugo. Bona ꝯscientia est vbi est puritas i corde. veritas i ore. sinceritas iusticie in ope. cū bonū meditamur. vez loq̄mur: iustū opam[illegible] De tali ꝯscientia loquit Bern. Nihil iocundꝰ nil eq̄ securꝰ bona ꝯscientia. pugat c[illegible]ꝰ: trahat mūdus: terreat diabolꝰ: illa semp est secura. Aug. sup Ben. Leticia bone ꝯscientie paduisus est aie Secūda est ꝯscientia recta. De q̄ Hugo de bono ꝯscientie. Recta ꝯscientia est vbi ꝓprium peccatū displicet ꝛ alieno non ꝯsentit. Tercia est ꝯscientia tranq̄lla. q̄ oībꝫ est dulcis: nulli ḡuis vtēs amico ad graz: inimico ad patientiā: cūctis ad benuolētiā: q̄bꝫ ꝓt ad beneficentiā. Id circo interroga teipm. tu q̄s es. ſ. in cōscientia Nā dicit Hugo. Multi sunt q̄ querūt sapiētiā: pauci vero ꝯscientiā. Sꝫ tñ salua sapientie reuerētia vtiliꝰ est recurrere ad ꝯscientiā qꝫ ad sapientiā vel scientiaz. nisi sapiētia sit talis q̄ edificet ad ꝯscientiā. nā tūc implet cor scientia cū illustrat cōscientia. Et subdit. Sit igit ꝯscientia pura vt ꝓducat deū ad [illegible]dis hospitiuz. sit solicita circa fidele obsequiū ne tanta maiestas r[illegible]t: cordis gremiū soli deo intendat nec at[illegible]cedat. qꝛ dicit Sene. Nunqꝫ nasci vera leticia nisi ex pura ꝛ bona ꝯscientia. T[illegible] Sꝫ diceres. quo perueniā ad bonā ꝛ puram ꝯscientiā. Respōdet Bern. Duo faciūt ad bonā ꝯscientiā. ꝛ preteritis malis penitere ꝛ futuris abstinere. Hugo. Puni preterita ꝛ fuge futura. ꝛ si peccatū sentis nō cōsentias. et erit pura ꝯscientia. Ideo Isid. Uis nunqꝫ esse tristis bene viue. nā bona ꝛ ꝑtuosa vita semp habet gaudiū ex ꝯscientia. Uñ legit exemplum. Fuit in puincia anglie in ꝯuentu fratꝝ ordinis p̄dicatoꝝ quidā iuuenis frater valde deuotus. qui in villa quadā ad quā exierat i domo fratꝝ minoꝝ infirmabat ad mortē. ꝛ p̄sentibus ſ tribꝫ fratribꝫ manu sua oculos clausit ꝛ pleno ore risit. Cui suppꝛior astans dixit. cur risisset. rñdit. Qꝛ venit sanctꝰ Haymundꝰ rex noster ꝛ martir. ꝛ ecce tota domꝰ replet angel. Et utez intensiꝰ risit dicēs. dña aduenit: salutemꝰ eā. ꝛ cū dixissent oēs salue regina ait infirmꝰ. O qꝫ gratanter acceptauit beata virgo hāc salutatōez. ꝛ ipa gaudēs subrisit. Post hꝫ frater infirmꝰ oculos ad ostū dirigēs: vultu mutato in pallorē ait. Modo dñs noster ie/sus xp̄s aduenit ad iudicādū me. ꝛ factus in agonia tanq̄ ductꝰ ad iudiciū ut oībꝫ mēbris p̄riꝰ mortuis tm̄ ꝓtremuit ꝛ tm̄ sudauit vt sic testat p̄dictꝰ p̄ꝛior vix ad tergēdū sudorē vultus illiꝰ sufficeret. ꝛ q̄si cozā iudice ꝯstitutꝰ cū oīmi timore disceptabat: dicēs aliq̄n: verū est. aliq̄n nō est ita. aliq̄n beatā virginē interpellauit ne discederet ab eo. aliq̄n accusantes ꝯstāter redarguit. Tandē inq̄t inter cetera. Bone iesu cōdona mihi hoc modicū. Cui suppꝛior ait. q̄d est hꝫ frater charissime: cōputant ne peccata modica inter magna. Deu inq̄t ita grauissime gemēs. Cū aut̄ moneret a suppꝛiore vt nullo modo diffideret. etiā si angelꝰ de celo aliud suaderet. qꝛ saluator nr̄ misericors esset Respōdit infirmꝰ vultu exhylarato. reuera misericors est. ꝛ postea expirauit.

Dñica infra octauas natiuitatis christi.

Sermo XXVIII.

Dñica infra octauas natiuitatis xpi

Ecce positus ē hic in ruinā ⁊ in resurrectionem multoꝝ in isr̃l. scribit Luc. ij. c. ⁊ legit in pñtis dñice euāgelio Videmus q̄ orto sole materiali hoies diuersimode dispositi diuersimode se habēt ad ei⁹ splēdorē Primo san. visu in ei⁹ lumine naturaliter delectant. De q̄ Eccl̄s. xi. Dulce lumē ⁊ delectabile est oculis videre solē. s. sat. Sz si q̄ oculis sunt iuppiētes his ꝓtrariat claritas solis ⁊ inde turbant Aug. Oculis egris odiosa ē lux Spūaliter. p solē intelligit xps Malach. vl. Et orietis vobis timētibus nomē meū sol iusticie Ort⁹ hui⁹ solis aliq̄bus est gaudiū ⁊ leticia. vt angelis ⁊ bonis hoibus. De q̄ habet Lu. ij. Ecce em̄ euāgelizo vob̄ gaudiū magnū qđ erit oi populo. pl̄ertim tñ bonis hoibus. vt pastoribus. q̄ erāt laudātes ⁊ magnificātes dm̄ in oib⁹ q̄ audierūt ⁊ viderūt. Luc. ij. Malis ꝯo cū lippientibus oculis erat ort⁹ hui⁹ solis tristicia et ꝓtrarietas. vt herodi ⁊ scribis in thrim Mat thei. ij. Audiēs aūt herodes rex turbatus est ⁊ oīs hierosolima cū illo. Et h̄ cognoscēs sime on in spiritu q̄ lumine celico dato ad reuelationē gentiū aliq̄ ꝓpter eoꝝ cecitatē ⁊ puersam volūtatē essent moriturī i pcto. aliq̄ ꝯo essent resurrecturi p opa iusticie ⁊ xpm vez lumē secuturi. ꝓpter qđ ꝓphetauit matri ei⁹ bñdicte de h̄ puero ⁊ sole iusticie dicēs. Ecce hic positus est i ruinā. In summa euāgelij tria innuuntur. Primo stupendū pdigiū insolite visionis. Scđo futuroꝝ pl̄agū acerbe passionis Tercio virtuosuz testimoniū ꝓphetice exp̄ssionis. primū ibi. erāt pater ⁊ mater. secūdū ibi ⁊ bñdixit illi simeon. tercīū ibi. erat anna ꝓphetissa. De p̄mo dicit. In illo tpe. s. cū xps p̄sentat⁹ erat i templū: ⁊ simeon recepit eū in vlnas suas. tūc erāt p̄r ⁊ mr̄ mirātes. p̄r. s. putatiuus. Luc. ij. Putabat fili⁹ ioseph: q̄ nutricius. Eberhard⁹. Est p̄r hic cure. ⁊ mr̄. s. virgo maria. s. ꝙa ⁊ sola mr̄. Isid. ix. ethimo. Mater dicit q̄si materiā administrās. ⁊ sic de eius purissimo sanguie formatū ē corp⁹ pueri virtute sp̄ūsancti. ⁊ h̄ est ꝓtra valētinū hereticuz manicheū ⁊ nestoriū ⁊ pl̄es alios hereticos vbi vn⁹ eoꝝ dixit eū assumpsisse corp⁹ alienū alter corp⁹ celeste seu de celo apportasse. q̄ oēs falsse locuti sunt. q̄ dicit apl̄s Gal. iiij. Misit deus filiū suū factū ex muliere. Propter qđ maria vera mater ei⁹ erat q̄ materiā administrauit. subdit. Et erāt p̄r ei⁹ ⁊ mr̄ mirātes. Sz diceres. qđo mirabant. cum dicit pl̄hs. i. metha. ⁊. ij. posterioꝝ. Mirari est causam rei ignorare. modo ipi bñ sciebāt eū fore deū. ⁊ ea q̄ facta fuerūt sciebāt diuina virtute fore facta: qđo tūc mirabant. Rndet q̄ nō mirabant tā q̄z ignorātes eū esse deū: sz mirabant q̄ tā cito alijs inotuerat qđ se soli scire putabāt. vt pastoribus regibus ⁊ simeoni. Et h̄ vult Origē. in omelia dicēs. Cōgregem⁹ in vnū ea q̄ in ortu iesu dicta ⁊ facta sunt. ⁊ sciem⁹ singula digna admiratōe. Mirabat ḡ de his q̄ audierat ab elizabeth dicēte Unde mihi h̄ vt mater dñi mei venit ad me. ⁊ q̄ puer Johānes clausus i vtero exultabat i aduētu saluatoris. Ideo dicit. erāt mirātes de his q̄ dicebant de illo. s. de exultatōe angeloꝝ nato dño. de aduētu pastoꝝ tā subito ad p̄sepiū. ⁊ magoꝝ reuerēcia. In h̄ diuinā potentiā ⁊ pietatē ambo laudātes deū ad mirabilē in opib⁹ suis glorificabāt. Dicit nāq̄z sctūs tho. pte. i. q. cv. ar. vij. ⁊ in q̄rto scrip. di. xvij. ar. i. q. i. in rñso p̄ncipali. Ad miraculū tria req̄runt. Primo q̄ excedat facultatē nature. Scđo q̄ sit raz. q̄z qđ est vsitatū nullus mirat. vt solē oriri ⁊ segetū multiplicatōes fieri ex paucis granis. q̄z h̄ est generale. sz multiplicatio panū fuit miraculū. Joh. vi. q̄z rarū. Tercio q̄ habeat causam oīb⁹ occultā. modo ista oīa fuerūt hic. Primo ꝯcept⁹ ⁊ part⁹ virginis. q̄z ꝓtra naturā fuit q̄ ꝑgo ꝯcepit ⁊ pepe rit deū ⁊ hoiez. De q̄ Bern̄. in ſmone. Opus mirabile: op⁹ singulare inter oīa sup oīa opa q̄ de⁹ ⁊ hō in vnā ꝯuenerūt pſonā. Scđo req̄rit ad miraculū q̄ sit op⁹ raz. Et sic dicit hic Bern̄. in sermone de vigilia natuitat⁹ xp̄i. A seculo nō est auditū q̄ sblimitas ⁊ vilitas cōuenerūt in vnū. Nihil deo sublimi⁹ ⁊ tñ deus descēdit in imū. Ideo admirās ysaias. c. vlti. dicit. Quis vnq̄z audiuit tale: ⁊ q̄s vidit huic sile. Bern̄. q̄ virgo fuit sine grauamine grauida. pepit sine dolore. sol nat⁹ de stella. pater de filia. creator de creatura. Tercio req̄rit⁹ ad miraculū q̄ habeat causam oīb⁹ occultā. et sic Amb. ꝓtra hereticos dicit. Humanū excedit sensuz ⁊ intelligentiā nō capit ratio sz fidelis pfessio. scrutari nō licet supna misteria sz scire ⁊ sic erāt admirates de pdigio insolite cognitionis. Dixi secūdo subiungit futuroꝝ pl̄agium acerbe. s. passionis. ibi. et bñdixit illis dē. simeon. s. puero marie ⁊ ioseph. q̄z venit i spiritu in templū cum inducerēt puez iesum dē. Sz diceres. tñ dicit apl̄s q̄ minor a maiori bñdicat et nō econuerso. qđo ergo simeon benedixit xpm et mariā maiores se. Respōdet nō est inconueniēs aliquā pſonā minorē esse

Dñica infra octauas natiuitatis xpi

dicit Bze. Peius malū nō estimo q̄z xpianos suis inuidere sacerdotibꝫ. Et in. c. sacerdotes dicit Theleſphoꝛ papa. Sacerdotes q̄ ꝓpoze coꝛpoꝛ dñi ꝛficiūt ab oibꝫ sunt obediēdi et timēdi: nō dilacerādi aut detrahēdi: qz a q̄bꝫ se dñi popul⁹ bñdici saluari ⁊ instrui cupit nl' laten⁹ arguere debet. nec vulg⁹ in eoꝛ accusatiōnē suscipi. ppls em̄ ab eis ꝛdemd⁹ est ⁊ corripiend⁹: nō ipi ab eo. qz discipl⁹ nō est sup magr̄m. Qz vt habet. xcij. di. sacerdotes. Sacerdotes sunt lumē p̄ li. Tūc subdit in textu. Et dixit ad mariā matrē ei⁹. nō ioseph. cū nō haberet partē in puero. qz solū fuit nutrici⁹ ei⁹ ⁊ pater putatiu⁹. Luc. iij. Nō ver⁹: sz maria q̄ est ꝑa ⁊ sola mater. Et qz ꝓcognouit ipm Joseph foze moꝛtuꝝ añ xpi passionē. ideo solaz matrē in hac ꝓphetia alloquit: q̄ erat eōsocia siue passionis dicēs. Ecce posit⁹ est h̄ in ruinā ⁊ ī resurrectōez multoꝝ in isrl'. A Reuera multoꝝ. Primo posit⁹ est i resurrectionem humiliū ⁊ ruinā superboꝝ. De quo dicit maria mr̄ ei⁹ in cantico Luce. i. Deposuit potētes de sede ⁊c. Nā ipe est humiliū erector ⁊ superboꝝ ꝓstrator. Eccli. x. Sedes ducū superboꝝ destruxit de⁹ ⁊ sedere fecit mites ꝑ eis. Ipe enī superbos in deos hūiliauit ⁊ gētiles hūles exaltauit. Unū Ro. xi. Cecitas ꝛtigit ex ꝑte in isrl' donec plenitudo gentiū intraret. Scōo positus est i ruinā. s. nō credētiū ⁊ resurrectionez fidelū. q. d. multi erūt i isrl' q̄ nō credēt in ipm. ipe eis erit ꝑ occasionē in ruinaz. Ubi Oꝛige. in ibi nō dicit oziginē causatōis sz ꝛsecutōis. nō q̄ xp̄s sit causa ruine alicuiꝰ: sz bñ est causa q̄ aliq̄ resurgūt. Chriſ. Sicut sol oculos ō biles ledit: sanos delectat. vt dictū est i thema te. sic bona dispositio est causa delectatōis. lesionis vero dispositio mala. De bona dispositōne q̄ est a xpo habet Joh. xi. Ego sum resurrectio ⁊ vita. De mala dispositōe quā habēt homines a seipis habet Joh. iij. Qui male agit odit lucē. ⁊ sic eoꝛ malicia est causa ruine. sic lapis iacēs i via nō est causa lesionis sz imprudētia trāseuntis. qz neq̄z lapidē tāgeret si esset ꝓuid⁹. Nā sex sunt q̄ pstant occasionē ruine. ⁊ sex genera hoim sunt q̄ grauiter peccāt et cadūt. q̄re i ꝑte estiuali dñice none. in sermone epl'ari: q̄ incipit. Qui se existimat stare. Tercio posit⁹ est i ruinā vicioꝝ ⁊ i resurrectionem virtutū. qz pena suā sanctā ⁊ virtuosaz destruxit regnū peccati. ⁊ plātauit regnū ✠tutū. Ruit em̄ superbia in ei⁹ hūilitate. ruit auaricia i ei⁹ pauptate. ruit lux⁹ i ei⁹ castitate. ruit inuidia i ei⁹ benignitate. gula i ꝑtia ⁊ sobrietate. ira i patiētia ⁊ mititate. accidia i ei⁹ vigilātia ⁊ laboꝝ assiduitate. qz intrauit ciuitatē ⁊ castella extirpās vicia ⁊ plantā ✠tutes. Et hinc ē q̄ a plerisq̄z ⁊ maxime a peccatoꝛibꝫ multaꝰ sustinuit ꝓtradictōes. Heb. xij. Recogitate em̄ eū q̄ talē sustinuit a peccatoꝛibꝫ adūsum semetipm ꝓtradictōez. sm q̄d ꝓphetatū fuit a sime one vt sequit' in lra. ⁊ i signū cui ꝓtradicet. B Ubi sciēdū q̄ ꝓmo posit⁹ est nobis i signū puritatis i ꝛceptōe. De q̄ ysa. vij. Dabit dñs ipse vobis signū. Ecce ꝙgo ꝛcipiet ⁊ pariet filiū ⁊c. Unū sic coꝛpaliter nō est ꝛcept⁹ nisi in virginali ventre. sic nec spūaliter ꝛcipit nisi in casta mēte. Et sic virginitas marie nō fuisset signuz frugiferꝝ nobis ⁊ salutiferꝝ sine fructu ꝑlis. ita nec castitas sine fructu bonī opis. Idcirco q̄ vult spūaliter xp̄m suscipe debz esse purus coꝛde. Matth. v. Beati mūdo coꝛde q̄m ipi deū videbūt. vel etiā q̄ vult eū suscipe sacramentaliter debet esse mūd⁹. Num̄. xviij. Qui mūd⁹ est i domo tua vesceē eis. Dixit em̄ abimelech sacerdos ad dauid. i. Reg. xxi. cū petiu[illegible]nem ab eo. Nō habeo laicos panes ad man[illegible]z tm̄ panē sanctū. Si mūdi sunt pueri maxie a mulieribꝫ māducēt. Ubi dicit hiero. ⁊ habet' in cano. xxxiij. q. iij. sciatis. Si panes ꝓpositōis ab his q̄ vxoꝛes suas tetigerāt comedi nō poterāt. q̄nto magz panis ille q̄ de celo descēdit nō ꝑt ab his q̄ paulo ante ꝛiugalibꝫ hesere cōplexibꝫ violari atq̄z cōtingi. Et g̃ tpe q̄ sacramentaliter xp̄m suscipe debemus puri esse debem⁹ a carnalibꝫ desideriꝭ. vt habetur ex ꝛcilio elibertino. de ꝛse. dist. ij. Dis hō ante sacrā cōmunionē abstinere debet a ꝓpria vxoꝛe tribꝫ quattuoꝛ aut quinq̄z aut sex aut septē diebꝫ. Dicit glo. q̄tum in se est. Cq̄ nō exigat. Et dicit ibi Bern̄. in glo. q̄ exactus setiā ꝑ q̄libet tpe reddere debet si petit'. vt habet'. xxxij. q. v. si dicat. Et rationē puritat⁹ assignat Ambroſi⁹ dicēs. Qui pollut⁹ accedit nō solū coꝛpus xp̄i lacerat sz totā trinitatē coꝛpi xp̄i adiunctā inhonoꝛat. Sz huic puritati ꝓtradicunt luxu[illegible]si Eccli. xxi. Audiuit luxuriosus ⁊ displicebit illi. Deꝛes signū immūdicie. Ezechiel'. xvi. Ad oīem caput vie edificasti tibi signū pstitutōis tue. ꝓpter q̄d tales nō sūt admittendi. Mat. vij. Nolite sanctū dare canibus neq̄z mittatis margaritas vestras añ poꝛcos. Chriſ. Poꝛci sunt qui sceno se libidini dedeseruiūt. Unū dicit sanct⁹ Tho. Mens vt deo applicet necesse est vt purificet. C Secūdo posit⁹ est i signū humilitat⁹ in incarnatōe. De q̄ ad Phil. ij. Exinanuit semetipz formā

merito ⁊ maiore officio. ⁊ sic maior officio licz sit minor merito pt re benedictione maiori merito. Et licet ma virgo fuit maior simeone merito: fuit tñ minor officio. ⁊ bñdicere est officiū sacerdotis. Nā vt habet in canone. i. q. i. dictū est. Sacerdotes nomē dñi inuocāt. dominus aūt bñdictionē pstat. Tāta est em dignitas sacerdotalis officij vl ordinis vt qz̄uis alius sit boni meriti nō tñ possit bñdicere nisi fuerit ordinat⁹ vt officiū ministerij exhibeat. dei aūt est effectū tribuere bñdictōis. Idcirco benedictio sacerdotis est ex officio ⁊ si nō ex merito. Nā dictū est a dño in Numer. Vos ponite. i. invocate nomē meū sup filios isr̄l. Ego dñs bñdicā eos vt gr̄az tradita p ministeriū ordinati trāsfundāt hoibus. nec volūtas sacerdotis obesse aut pdesse possit. sz meritū benedictionē poscētis. Sz di. q̄d tūc de xpo q̄ erat sacerdos ꝑm ordinē melchisedech. quo ḡ benedixit ei simeon. Rñdet duplex est benedictio. vna gr̄e donatōis. alia laudis ⁊ gr̄az actōis. Primo ⁊ principaliter sol⁹ de⁹ bñdicit. qz ipe dat ⁊ opat gr̄am i hoie. vt allegatū est s. i. q. i. dictū est. sz sacerdos ministerialiter. Sic igit bñdictōe. i. laudis ⁊ gr̄az actōis bñdixit xpo ad significādū q̄ adimplete essent ⁊ adimplerī deberēt i eo bñdictōes oim gentū. Ex hoc aūt q̄ maria licet maior merito recepit benedictionē a simeone dicit q̄ benedictio sacerdotis nō est ptēnenda. ℣ De q̄ Bze. papa. i. q. i. c. multi. inq̄t. Multi secularū hoim cū pl⁹ sacerdotū vitā q̄z suā discutiūt. in magnū ptemptionis diuinoz sacramētoz crimē incurrūt. Magna em trabe vulnerat⁹ habētes oculos eāq; negligētes: festucā tenuē i alioz ꝑspiciūt oculis quā dū incaute festināt euellere erroris i fouea dilabunt. Un fit vt non solū dicta ab eis respuāt. sz qd deteri⁹ est diuina etā misteria ptemnāt. vt nec corpis cōmunionē aut sāguinis eoz misterio ꝑfectā assumāt. putantes hāc minus esse sanctificatā si illoz fiat officio q̄z vita eoz oculis videt ignobilis. Deu q̄z i magnū laqueū incidūt vt diuina occulta misteria pl⁹ ab alijs sanctificat posse fieri credāt cū vn⁹ ideq; spūssctūs in ecclia diffusus p totā orbē terraz incōprehēsibiliter ea misteria ⁊ occulte atq; inuisibiliter opet ⁊ opando sanctificet ⁊ benedicēdo benedicat. Ex q̄ patet q̄ sacramēta a malis sacerdotibus tradita nō sunt ptemnēda interim q̄ tolerant ab ecclia. Rōez ꝑdit. qz sive p bonos sive p malos ministros intra ecclesiā dispēset sacramentū tñ est. qz spiritus sanct⁹ mistice illud vivificat. nec bonoz̄ opibus. nec bonoz̄ meritis dispensatoz̄ ampliant̄ur: nec maloz̄ attenuāt. qz nec q̄ plantat est aliq̄d neq; q̄ rigat: sz q̄ incrementū dat de⁹. Et in. c. significasti. dicit fabian⁹ papa. O miseros hoies q̄ hos intuēdo xpm obliuiscunt. q̄ ⁊ ml⁹ to ante pdixit vt legi dei poti⁹ obtpet. qz imitā di videant illu q̄ ea q̄ dicūt nō faciūt. Et in. c. nō q̄les. dicit nicola⁹ papa. Nō q̄les sacerdotes dñi q̄d de dño loquant est vobis magnop ndū. Nec i vicarijs petri ē vobis attendū q̄d sint sz q̄d p correctōne ecclesiaz q̄d p nra salute satagant. Et in. c. dñs. dicit Aug⁹. Memēto sacramētis dei nihil obesse mores maloz̄ hoim. q̄ vel illa vel nō sint vl min⁹ facta sint. Et. c. seqnti idē dicit. Nos dicimus tale cuiq; sacrificiū fieri q̄lis accedit vt offerat. q̄lis accedit vt sumat. itaq; si offerat deo mal⁹ ⁊ accipiat inde bon⁹. tale cuiq; ē q̄lis quisq; fuerit. qz oia mūda mūdis. Et ibidē in c. neq;. ℣. cū vita. dicit Aug⁹. Cū vita sacerdotū eucharistie necessaria esse dicit: nō ꝑfectationi sz effectui intelligendū est. Nō em effectū salutis ꝑfert ei quē merita faciūt indignū. Ex q̄ patet q̄ effect⁹ sacramēti q̄ ad ꝑticipātes ⁊ sumētes illud de manu mā sacerdotis ⁊ mali nō dependet ex merito illi⁹. qđ est ꝑtra aliq̄s q̄ iudicāt sacerdotū vitā ⁊ spernūt eoz officiū ⁊ pceptū. nō attendētes xpi doctrinā. Mat. xxiij. Dicta quecūq; dixerint vobis seruate ⁊ facite. Cui ꝑsonat Nicola⁹ papa. ⁊ habet i canone. i. q. i. nō q̄les. Nō q̄les sacerdotes sz q̄d de dño dicāt attendendū est. Et signāter in officio misse nō est attendend⁹ excessus su⁹ sz officiū ei⁹. Quia habet i canone de ꝑse. di. ij. panis Sacerdos nō ꝑficit ꝓbis suis sz saluatoris. Nā inq̄t Amb⁹. Ubi aūt sacramētū cōficit tā nō suis sermonib⁹ sacerdos sz vtit sermonib⁹ xpi. ⁊ sic maior est i officio. licet tu vel alia quelibet ꝑsona maior sis merito. nā sacramēta i se nō sunt exteriora rōe male vite ei⁹. De q̄ aug⁹. Memento sacramētis nihil deesse ob mores maloz̄ hoim. Idcirco est respiciendū ad eoz officiū ⁊ nō ad meritū. De q̄ Greg. ad mauricium impatorem. ⁊ habet in cano. xi. q. i. sacerdotibus. Sacerdotib⁹ debet honor rōe ei⁹ cui⁹ sūt serui. Inq̄t em. Sacerdotib⁹ aūt nō ex terrena potestate dñs noster citi⁹ indigneť. sz excellenti ꝑsideratōe ꝑpter eum cui⁹ serui sunt eis ita dñet vt etiam debitā reuerentiā impendat. Nā aliq̄n in diuinis eloquijs dij: aliq̄n angeli vocant. Moyses dicit Exo. xxij. Dijs non detrahes. vt nūc sepe aliq̄ dicūt ⁊ faciūt ex odio habet em in canone. vi. q. i. Sūt plurimi. vbi

serui accipiēs. Nā dñs olim factꝰ est seruꝰ. ꝛ q̄ aperuit linguas ꝓphetaꝝ factꝰ est infans. De h̄ signo humilitatꝭ ꝛ dixit angelꝰ pastoribꝫ Luce.ij. Et h̄ vobis signū. inuenietis infantē pānis inuolutū: ꝛ positū in p̄sepio. Et nō solū in incarnatōe ꝛ natiuitate: sz i oīm conuersatōe sua inuenit h̄ signū hūilitatꝭ. Mat.xi. Discite a me qz mitis sum ꝛ hūilis corde. Auguſt. Erubescat superbire hūana infirmitas cū se ita dep̄ssit diuina maiestas. Sz huic signo ꝓtradicūt superbi, ꝓpter qđ nō sunt de curia eius. s. xp̄i regis. p̄s.c. Nō habitabit i medio domꝰ mee q̄ facit superbiā. Judith.xv. Nec superbi ab unitō placuerūt tibi. sz humiliū ꝛ māsuetoꝝ semp tibi placuit dēpcatio. Uide igit̄ signa hūilitatꝭ q̄ secū apportauit i natiuitate. Natꝰ est eī puer ꝛ infans. puer q̄ nondū alta cogitare suffi/cit ꝓtra superbiā alta de se cogitantiꝫ. Infans ꝓtra superbiā oris ꝛ locutōis. inuolutꝰ pānis ꝛ fascia circūligatꝰ ꝓtra superbiā in actu vl' in uestitu pedū. D Tercio positꝰ est in signū pauptatis. qz i vita sua nō habuit vbi caput suū reclinare. Mat.viij. Uulpes foueas hūt ꝛ volucres celi nidos. filiꝰ aūt hoīs nō habet vbi caput suū reclinet. Uñ natꝰ est in stabulo ꝛ positꝰ in p̄sepio. Bern. Uide q̄z pauper ꝓ te factꝰ est. si rex vbi aula: vbi thronꝰ: vbi curia: vbi regalis familia. aula eiꝰ stabulū. thronꝰ p̄sepiū. familia bos ꝛ azinꝰ. Et idē. O hō quid sol'licitꝰ es de regali edificio cū deꝰ tuꝰ iacet in p̄sepio. q̄d cogitas de p̄cioso vestimēto cū deusꝰ tuꝰ indutꝰ est vili pānniculo. Quid laboras de clientū collegio cū saluatorꝰ tuꝰ iacet cū bove ꝛ azino. Hunc signo ꝓtradicūt auari q̄ execrant pauptatē. ꝛ quibꝫ nō sufficiunt infinita bona Eccl's.v. Auarꝰ n̄ impleb̄it pecunia. ꝛ q̄ amat diuitias fructū nō capiet ex eis. Tales n̄ sunt de familia huius noui regis nati Ad Eph̄.v. Scitote intelligētes q̄ oīs auarꝰ qđ est idolorū seruitꝰ nō habet hereditatē i regno xp̄i ꝛ dei Quarto approbauit ꝛ positꝰ est in signū credulitatis q̄ esset ve messias. ysa.xxxv. Deꝰ ipse veniet ꝛ saluabit nos. tūc apient oculi cecorū ꝛ aures surdoꝝ patebūt. tūc saliet claudꝰ sicut ceruꝰ: ꝛ apta erit lingua mutoꝝ. Hec signa multi cognouerūt ꝛ crediderunt. vt Nicodemus q̄ dixit Joh.iij. Rabbi scim⁹ qz a deo venisti mgr. nemo em̄ pt hec signa facere q̄ tu facis nisi deꝰ fuerit cū eo. Nā ꝛ signa ꝛ opa illi dederūt testimoniū ei de veritatē. Joh.x. Opa q̄ ego facio in noīe p̄ris mei hec testimoniū perhibēt de me. Et si mihi nō vultis credere operibus credite. Sz p̄fidi iudei illis signis ꝓtradicebāt ascribētes ea demonijs. Luc.xi. In belzebub principe demoniorū eiecit demonia. Et eū ꝓpter signa p̄sequntes vsqz ad mortem. Joh.xi. Quid facim⁹ hic hō multa signa facit. si dimittim⁹ eū sic oēs credēt in eū. Propt qđ sunt filij damnatōis. ysa.xlv. Ue q̄ ꝓtradicūt fictori suo. E Quinto positꝰ est in signū charitatꝭ. s. in cruce. Job.xvi. Lō fregit me ꝛ posuit si i q̄si in signū. circūdedit me lāceis suis. s. ꝛ undeoqz. Nā passio xp̄i in cruce fuit signu pacꝭ ꝛ charitatꝭ. de q̄ Eph̄.ij. Ipe em̄ est pax nra. Glo. Inter iudeos gētes ꝛ deū q̄ fecit vtraqz. glo. i. vtrūqz populū. vnū. glo. i fide ꝛ moribꝫ. soluēs inimicicias in carne sua glo. assumpta ꝛ imolata. legē mandatoꝝ. glo. q̄tū ad ea q̄ mādabat. i. carnales obseruātias nō q̄tū ad veritatē quā p̄signabāt. euacuans decretꝭ. glo. p̄ceptis euāgelij q̄ ex ratione sunt. vt duos p⁹. s. duos p legē ꝓdat i semetipo in fide. s. eiꝰ in vno nouo hoīe. se solo. s. faciēs pacē. destructis. s. inimicꝭ vt recōciliet ambos positos. s. in vno corpe eccl'ie. s. deo. p crucē interficiēs inimicicias. nā p h̄ recōciliauit deo. qz p peccato se obtulit. ꝛ p euāgeliū illumināuit. Ecce signū charitatis. Hoc signū figurat Exo.xij. Erit aūt sanguis vobis in signū. nec erit i vobis plaga dissperdēs. ꝛ sic sanguis xp̄i effusus i cruce est signū charitatꝭ ꝛ salutis nostre. Ro.v. Cōmendat aūt charitatē suā de i nobis. Cū em̄ inimici essem⁹ recōciliati sum⁹ deo p mortē filij eiꝰ. Sz huic signo ꝓtradixerunt iudei Mar.xv. Christꝰ rex isrl' descēdat nūc de cruce vt videam⁹ ꝛ credam⁹. Similiter Lu.xxiij. Alios saluos fecit se s. luū faciat si h̄ est xp̄s dei electꝰ. Et sic hodie quidā malitiosi habētes characteres diaboli. s. p inuidiā ā ꝛ odiū ꝓtradicūt signo charitatis. sine qua n̄ nullꝰ saluat. vt dicit apl's. i. Choz.xiij. Si charitatē nō habuero nihil sum. Si l'r huic signo charitatꝭ xp̄i ꝓtradicūt ingrati q̄ non meditātur passionē xp̄i gratāter. Ideo lōge est a talibꝫ salꝰ. vt dicit Eusebi⁹. Nulla est salꝰ corporis ꝛ aie sine felicissima xp̄i passione. Dic igit̄ cū apl'o ad Gal'. ij. Christo p fixꝰ sum cruci. qz h̄ est signū thau. Ezech.ix. assecu. pomine: vt canit eccl'ia. Hoc ꝓtra signū nullum stat periculū. Sz de ingratis ꝓtradicētibꝫ in plebit illud p̄s.lxxiij. Turbabunt q̄ habitant terminos. s. infidelitatꝭ ꝛ ingratitudinis. a signis tuis. s. passionis i iudicio. Aug. in ſmone de passione. Apparebit tūc signū crucis vt cognoscāt ꝛ sciant ꝓsci inq̄tatis q̄ crucifixerūt dñm maiestatis. Tunc subdit. Et tuā ipsius

Dñica infra octauas natiuitatis xpi

aiam ptrãsibit gladi⁹ doloris. i. dolor passionis. Ouge. Nulla hystoria dicit virginẽ gladio occisam. alias diceret. ptrãsibit corp⁹. Jõ dicit Bern̄. h̄ est intelligẽdũ de gladio spiritus scilicet ꝟbo xpi dũ dixit i cruce illud Joh. xix. Mulier ecce filius tu⁹. Ex illo em̄ ꝟbo cognouit se separari a ꝟbo. Beda. Quãuis maria crediderit ipm mo[rti] supatuꝝ resu[rrec]turũqꝫ tn̄ non potuit filiũ videre crucifigi [et] tu doloris materni. Et ideo dicit Da[mas] Dolores q̄s virgo pariẽdo effugit tpe p[ec]s sustinuit. ℣ Et ex h̄ patet ꝙ mar[ia] erat martirũ beate virginis qꝫ aliorꝫ sanctorꝫ Primo qꝫ fuit martirũ amoris. sꝫ alioꝝ fidei. sꝫ maior ẽ charitas qꝫ fides. i. Chor. xiij. Maior horũ charitas. Scõdo alij vulnerati sunt in corpe ipa vero i aia. Tercio alij aliis instrumentis. qm̄ xps cruci affix⁹ ꝙ fossus est clauis corona spinea t lancea. Quarto alij post xpm. sꝫ ipsa cũ xpo t in xpo. t i eisdẽ ictibꝫ quibꝫ xps. Uel aliter exponit ꝑm Chus. Aliaꝫ ipi⁹ tuã existẽtẽ. i. quã reputas t diligis vt tuã. qz tibi p amorẽ ineffabilẽ colligatã pertrãsibit gladi⁹. i. passio q̄ crucifiget t vulnerabit in cruce. Dicit Symõ de cassia. Nec ad matrꝫ impfectionez cedit ꝙ hũanitas dolet ita acute p filio quẽ p oibꝫ hoibꝫ innocẽter t iniuste morti traditum vidit pati i carne quã de se receperat. t apte videbat sei passione sui filij redimi q̄ nec aliter potuisset t ipa saluari. q̄uis erat imaculata t sine originali ꝯcepta. tn̄ indiguit redemptõe nõ ratione pcti qđ infuit. sꝫ ratione peccati qđ infuisset si ex singulari gra pseruata nõ fuisset. Et sequit[ur] t reuelent ex multis cordibꝫ cogitationes. Symõ de cassia. Credentiũ t nõ credentiũ iustorꝫ t iniquorꝫ diligentiũ t odietiũ. ibi reuelabit auaricia iude: malicia sacerdotũ t odiũ iudeorꝫ: inconstantia pilati: pusillanimitas petri: t aliorꝫ militũ neqcia. ibi reuelata. fiet dilectio marie magdalene q̄ stabat iuxta crucẽ iesu. Sil⁹ t marie mris ei⁹ cũ iohanne. nã passio xpi discernit reprobos t electos. Symon de cassia. Ecce qũo beat⁹ symeon allocutus est [Ma]rie virginẽ q̄li a ꝑphetauit de ple[nitudine] pfectionis [et] lico ad[ver]sa t dulcibꝫ amara socia patcret. vt discam⁹ in matre t de filio interipa mũdi opa vicissitudines. fortune diuersas eq̄nimiter ferre t ꝑpti. videlicet vt tribꝫ fortunis meditemur adũsitatũ. Eccli. xi. In die bonoꝝ ne immemor sis malorꝫ. t econuerso si venũt adũsitates sis memor bonorꝫ pri⁹ a deo pceptorꝫ. Dicẽdo cũ Job. ij. Si bona suscepimus de manu dñi mala aũt q̄re non sustinea[mus]. Et. i. Dñs dedit dñs abstulit sic dño placuit ita factũ est. sit nom̄ dñi bñdictũ. Sic t fecit mr̄ dñi. vt dicit Sy[mon] de cassia. Agnosce hũilitatẽ marie q̄ nõ vt mũdi regina t mater regis eterni. sꝫ vt discipula suscepit ꝟba symeonis de ꝑphetia nõ stomachãs verbũ non dedignans auditũ. eq̄nimiter tristia t leta suscepit. verecũda facie. moribꝫ compta. omissa omni rñsione atqꝫ reprehensione ꝟborꝫ vt daret oibꝫ audiẽtibꝫ virtutꝫ t hũilitatꝫ formã vt in cõtradicte audiant q̄ de xpo dicunt hec ille.

Dixi tercio innuit ꝟtuosum testimoniũ ꝑphetice expssionis. cũ subdit. t erat anna prophetissa filia fanuelis de tribu aser. Un̄ remigi⁹. Prophetauit symeon: pphetauit Elizabeth cõiugata pphetauerat t virgo maria. t ne aliqs sex⁹ deest aut gen⁹ pphetauit pariter t anna vidua. Amb. xps venit saluare oñes stat⁹ hoim. ideo ab oibꝫ statibꝫ volebat haberi testimoniũ. Sbdit. Et hec pcesserat i diebus multis. Hic cõmendat eã mltiplicit. Primo ad sei paz. qz sic pfecit etate tpis: sic t morꝫ maturitate. puerb. iiij. Justorꝫ semita q̄si lux splendes ꝓcedit t crescit vsqꝫ ad pfectum diẽ. Scõdo cõmendat q̄ ad primũ t q̄ ad statum matrimonialẽ. ℬ Scõm ꝙ q̄ttuor ꝓditiones req̄runt ad bonũ matrimoniũ. Primo pacifica ꝓuersatio. Eccli. xxv. In tribꝫ placitũ est spiritui meo q̄ sunt pbata cor[am] deo t hominibꝫ. ꝓcordia fratrũ: t amor p[ro]ximi: vir et mulier bñ sibi ꝓsentientes. Et tale fuit matrimoniũ hui⁹ mulierꝫ sancte. cuꝫ sbdit. hec vixerat cũ viro t̃c. s. pacifice. Nã si fuisset discordia inter eos nõ fuisset vita sꝫ mor[s]. Eccli. xxx. Melior est mors qꝫ vita amara. Un̄ quidã phus dixit. Uxor aut est p petuu refrigeriũ: aut eternũ tormẽtũ. Un̄ q[uo]d cõd bibũt aut comedũt nõ pficit eis. Ideo scribit. puerb. xv. Melius est vocari ad olera cũ charitate qꝫ ad vitulꝫ saginatũ cũ odio. Et. xxv. Meli⁹ est sedere in angulo domatꝫ qꝫ cũ muliere litigiosa t in domo cõmuni. Et. xxvij. Tecta perstillãtia i die frigoris t[em]pestate litigiosa mlier compant. Qui retinet eã q̄si q̄ ventũ teneat t oleũ dextre sue evacuat. Secũda ꝓditio matrimoniũ ẽ fides thori. qz nlli debet mlier cõmisceri qꝫ viro suo. t h̄ notat in textu. cũ inqt. cũ viro suo q̄si nõ alieno. Tercia ꝓditio est ppetuũ ligamẽ qđ n̄ dissoluit nisi p mortẽ alteri⁹. i. Chor. vij. Mulier alligata est legi qꝫto tempe vir ei⁹ viuit. ꝙ si dormierit vir ei⁹ liberata est. Et h̄ tangit i fra cũ dicit annis septẽ. s. qꝫdiu vir vixerat Quarta ꝓditio decoꝝas matrimoniũ est qñ incipit

Sermo XXVIII.

a virginitate eo q̄ nō est matrimoniū vidua/
rū ita ꝛecoꝛ sicut virginū exq̄ cum talibꝫ atq̄
coꝛruptꝫ ꝓtrahētes inhabiles p̄ sacris oꝛdini
bus suscipiēdis efficiunt. nec bñdicunt bene/
dictō e sacerdotali. Et si aliq̄s sacerdotū bñdi
xerit secūdas nuptias talis est suspēsus a bñfi
cio ꝛ officio. vt habet ꝛ de secū. nup. c. capellanū.
Dicit alexāder terci⁹. Capellanū quē cū bene/
dictōne secūda ꝓstituerit mr̄imonia celebrasse
ab officio bñficioq̄ suspēsum cū lr̄aꝛ tuaꝛ te/
stimonio ad sedē aplicaꝫ nullaten⁹ ꝛestimare
postponas. Nō ei ꝛebet bñdici secūde nuptie
ad exhoꝛtationē ꝓtinētie. Et sic mr̄imonium
hui⁹ mulieꝛ sancte incepit a carnis integrita
te. Tercio cōmendat ex pte dei cū subdit. ꝛ hꝫ
vidua vsq̄ ad annos. lxxxiiij. ꝛ hꝫ est magnuꝫ
donū dei. Sap. viij. Sciui q̄m aliter nō pos/
sum esse ꝓtinēs nisi de⁹ det. Nā tale est donuꝫ
cui vir est sile. Eccli. xxvi. Dis em̄ pondera/
tio nō est digna ꝓtinētis anime. De q̄ Amb. i
li. de offi. nō multū inferioꝛis virtutis est a ꝓui/
gio abstinere q̄ō aliq̄n delectant q̄z ꝓiugij de/
lectamēta nescire. In hꝫ virginibꝫ facili⁹ est ab
stinere q̄z delectamēta carnis incēsiua nō no/
uerūt. ¶ Tūc ponit ꝓditōnes pficiētes
statū viduale. Primo ꝛebet esse ad deū affectu
ose vt oēm spem suā p̄ficiāt in deū. i. Thimo. v.
Que ꝛe vidua est ꝛ desolata speret in deū. eo ei
q̄ ꝓuata ē hūano solatio habeat refugiū ad dei
auxiliū. dicēdo cū Hester. xiij. De⁹ fortis sup
oēs exaudi voces eaꝝ q̄ nullā aliā spem habēt
Nā ipe de⁹ est ꝓsolatoꝛ viduaꝝ ꝛ pupilloꝝ.
ps. lxvij. Turbabunt a facie eius p̄ris oꝛpha
noꝝ ꝛ iudex viduaꝝ. Nā de⁹ vindicat iniurias
eis illatas. Eccli. xxxv. Nōne lacrime vidue
ad maxillas descēdūt. a maxilla em̄ ascendūt
vsq̄ ad celū. ꝛ dns exauditoꝛ nō delectabit in
illis: sz exaudiet. Ibidē Non despiciet preces
pupilli nec viduā si effundat loquelā gemit⁹
Exo. xxij. Vidue ꝛ pupillo nō nocebitis. si lese
ritis eos vociferabunt ad me. ꝛ ego audiā cla
moꝛē eoꝝ. ꝛ indignabit furoꝛ me⁹. ꝓcutiāq̄z vos
gladio: ꝛ erūt vxoꝛes vre vidue ꝛ filij vri pu/
pilli. ps. cxlv. Pupillū ꝛ viduā suscipiet. Jō
recursuꝫ ꝛebet habere ad deū. Et sic fecit ista de
q̄ in textu: q̄ nō discedebat de tēplo die ac no/
cte. Nō q̄ ibi doꝛmiret: dicit simō de cassia: sz
coꝛ ei⁹ ꝓsabat circa templū ꝛ circa doctrinam
auditā in tēplo. ꝛ circa oꝛōes q̄s fundebat ad
deū de tēplo coꝛdis sui. iuxta illō. i. Thim. v.
Que ꝛe vidua est instet obsecratōibꝫ ꝛ oꝛōni
bus die ac nocte. Aug. Quāuis ad oēs xp̄ico
las oꝛare ꝓtineat. tñ spēalis cura oꝛōis cōpetit
viduis. Scōo ꝛebet esse annose. i. Thimo. v.
Vidua eligat nō min⁹. xl. annoꝝ q̄ fuit vni⁹
viri vxoꝛ. Glo. q̄z secūde nuptie ꝑm lyzā vidē
tur esse signū incōtinentiū. Et ponit tpis anti
quitatē. q̄z piculosuꝫ est ꝓuersari cū vidui⁹ iu
uenibꝫ. vt dicit ap̄l⁹ ibidē. Adolescētioꝛes ār
viduas ꝛeuita. Rō q̄ ī eis viget ignis ꝓcupi/
scētie. Jō dicit Jsiō. in li. solilo. quioꝝ. Si vis
a foꝛnicatōe ee ꝛe tut⁹ esto a mulieꝛ colloquio
ꝛ visitatōe ret⁹. q̄z iuxta serpentē posit⁹ nō
diu eris illes. Cū igne posit⁹ ꝛ si sis ferre⁹ ali
q̄n dissoluer. ꝓtim⁹ pricul⁹ diu tut⁹ nō eris. ꝛ
Hiero. Ferreal mētes libido domat. Idē. Si
iuuenes cū mlieribꝫ habitēt nō ꝛeerit viscari/
um diaboli. ꝓpter q̄ ꝓsulit ap̄l⁹ iunioꝛibꝫ vi
duis nubere dicēs. i. Thim. v. Volo g̃ iunioꝛ
res viduas nubere. filios ꝓcreare. matresfami
lias esse. nullā occasionez dare aduersario. Et
sic hꝫ vidua fuit annosa plurimū tpe. q̄z octo
ginta q̄ttuoꝛ ānis in viduitate vixerat. ꝛ septē
ānis fuit ī mr̄imonio. q̄ etiā vt puto ad min⁹
fuit in. xij. anno ante mr̄imoniū ꝓtractū. ꝛ sic
erat. c. ꝛ q̄ttuoꝛ annoꝝ. Tercio nō ꝛebet esse de
liciose. i. Thim. v. Nā q̄ in delicijs est viuens
mortua est. s. molliter viuēdo: iocādo: laute ꝛ
crapulose ꝓtuādo. Bern. In delicijs ꝑdita
tur castitas. ī diuitijs hūilitas. Jō sbdit ī te/
xtu. Jeunijs seruiēs deo. dicēdo cum ap̄l⁹. i.
Chor. ix. Castigo coꝛp⁹ meū ꝛ in seruitutē re
digo. Dicit em̄ Hugo de san. victo. Parca vi
ta occidit vicia: libidinē extinguit: ꝛtutes nu
trit: animū roborat: ꝛ mentē ad celestia eleuat.
Jdeo Amb. in lib. de viduis. Esto mulier vi
dua temperās casta ꝛ abstinēs a vino. Nā si
Judith vina bibisset cū adultero doꝛmuissz
scilicet Holoferne. Hiero. ꝛ habet. xxxv. dist.
venter. Uēter mero estuās cito spumat i libi/
dinē. Quarto ꝛebet esse studiose in bonis opi/
bus. De quo ī textu. obsecratōibꝫ seruiēs die
ac nocte. Nō em̄ ꝛebet otiari. Hiero. Semp
aliq̄d opis facito ne te diabol⁹ inueniat ocio/
sum. Aug. Ociositas sine dei timoꝛe est magi
stra nequic... Cui ꝓsorat Eccli. xxxiij. Mul
tam malicia docuit ociositas. Job. v. ... ad
laboꝛē nascit ꝛ auis ad volatū. Nam ociosus
nō est dignus pan⁹ quo vesci. De quo. ij. ad
Thes. iij. Si q̄s nō vult opari nec mā ducet.
Et posito q̄ nō indigeres tn̄ ꝓpter paupes la
boꝛare ꝛeberes vt elemosinā abundanti⁹ p̄sta/
res. vt fecerūt Hedꝛvigis ꝛ Elizabeth. Inq̄t
em̄ Aug. in li. de vita xp̄iana. Illā elemosinā
de⁹ approbat quā quis de iustis laboꝛibꝫ ad/
ministrat. Sbdit. Et hꝫ ipa hoꝛa supueniēs

Dñica infra octauas natiuitatis xpi

rilicet cū Simeon accepit puez in manib⁹ z
bñdixit: confitebat dño z regratiabat q cōpleta
essent oīa misteria legis q ꝛ xpo p pphas erant
dicta. Et loqbat ꝛ ipo. Simō ō cassia. q erāt
adimpleta vota sctōz. iusta ꝛsideria patrū. z
q esset redēptor z saluator oīm. z h in cōmuni
De q subdit. omnib⁹ q expectabāt redemptio/
nē isrl. Jz diceres. cur hic euāgelista
nō exprimit pphetiā mulierꝭ speciali. sicut
explicit pphetiā simeonis. Rn ꝛnotan
dum q nō est officiū mulieꝝ p pdicare.
De q apls. i. Thor. xiiij. Mlieres in ecclīs ta
ceāt. nō em pmittit eis loq sed subditas esse.
Turpe est em mlieri loq in ecclīa. Et ꝛ ysa. di.
xij. mlier. Mulier quis docta z sancta in cō/
uentu viroz docere nō presumat. Silr. i. ad
Thimo. ij. Docere aūt mlieri nō pmitto. Jō
nō narrat eis pphetiā in speciali sz i generali.
Sequit. Et vt pfecerūt oīa sm legē dñi. s. ma
ria z ioseph reuersi sunt in galileā in ciuitatez
suā nazareth. Simon ꝛ cassia. Un ꝛ bethle
em iude ascenderūt i hierusalē ibi puenti par
tu p dies. xl. manserūt quousq puer peruenit
in templū in ciuitatē hierusalē

De eadē dominica.
Sermo XXIX.

Per autez ie
sus crescebat z proficiebat plen⁹
sapiētia z gratia dei erat cū illo.
Luc. ij. In ꝛbis pmissis duo innuunt. Pri/
mo ponit corpale xpi incrementū. ibi. puer
ihesus crescebat. Secō subiungit eius spūale cō
plementū. ibi. plen⁹ sapiētia: z grā dei erat cuz
illo k De pmo dicit puer ihesus crescebat
scilicet corpaliter. Fuit em legi naturali sbie/
ctus. eo q ad modū aliox pueroz succreuit p
augmētū. s. membroz. z proficiebat vigore. s. cor/
poris. Nā licet potuisset ex ipo vtero mēsurā
cōplete etatis z pfecti robois assumpsisse: tn
noluit ne crederet fantasma esse z nō verū cor/
pus hre qđ sic subito pareret tam magnū.
Un semp voluit miracula facere dū am
putauit terr sz etiā legi naturali subiici volu
it pterq i his q ei⁹ va hūanitas
vertereť i dubiū. vt putar fantasma. vt dicit
Leo papa i smone ꝛ epiph. Sic em va
erāt testimonia q ipm filiū dei pbabāt. sic z p
batissimū ꝛbebat esse testimoniuz qđ pbaret
nre carnis verā susceptisse naturā. Jdeo ō pue
rilib⁹ ꝛditōnib⁹ nihil ꝛficere ꝛbuit. De quo
Heb. ij. Debuit p oīa fratrib⁹ assimilari. Ne ꝓ
q̄s imaginareť eū ita creuisse sm aiaz sicut cre
uit sm corp⁹. Jdeo dixi scdo subiūgit spūale
ei⁹ cōplementū. i. pfectio spūs siue aie dicens
plen⁹ sapiētia. s. q̄tū ad pfectōnez intellect⁹. z
grā dei erat cū illo: q̄tū ad plenitudinē effect⁹
L Sed diceres. an etiā xps creuit z pfecit
naturaliter i sapiētia z grā. Rndet sctus tho.
iij. pte. q. xi. ar. ij. In sapiētia z grā pt alios p/
ficere dupliciter. Uno modo sm habitū sapi
entie z gre. put. s. ipe habit⁹ scientie siue sapiētie
augeť Et sic xps nō pfecit neq creuit. q dicit
Beda. q i eo habitat ois plenitudo diuinita
tis corpaliter. z sic fuit pmo die ita plen⁹ grā
z sapientia sic in tricesimo anno. Alio mō sm
effect⁹ sapiētie z gre: inq̄tū alios sm eundē et
equalē scientie habitū pmo minora alios demō
strat z postea maiora z subtiliora opa z ꝛtuo
siora facit. h aūt secūdo modo manifestū est q
xps pfecit sapiētia z grā sic etate. q sm processū
etatis pfectiora opa faciebat vt se verū hoiem
demōstraret. Et i h etiā pfectōis exemplū no/
bis dedit. Joh. xiij. Exemplū em dedi vobis
vt vos ita faciatis. Dicit em Aug. ꝛ doctrina
xpiana. Omis xpi actio nra est instructio. vt
si xps in nobis est ꝛceptor z a nobis natus. q
spūaliter vt dicit Leo papa. p affectū bonū cō
cipit: z p effectū nascit. oportet etiā q crescat z
proficiat. s. per augmentū bonoz operū z pfectuz
q dicit Bern. Nulli in eodē statu diu esse cō
cedit: aut proficiendo surrsum nitit: aut ꝛficien/
do in inferiora labit. Figurat h Gene. xxviij.
vbi Jacob vidit scalā ꝛ terra ad celū se pten/
dentē. z vidit i ea angelos ascēdentes z descen
dentes. Spūaliter. Per scalaz intelligit vita
spiritualis: q debet ꝛ terra ptendi ad celū. ad
Philipp. iij. Nostra aūt conuersatō in celis est
Et p angelos intelligunt fideles xpicole. qui
ascendūt z descendūt. i. proficiūt z ꝛficiūt. Ber.
O monache proficere nō vis ergo vis ꝛficere.
Dic igit cū ps. xvi. Perfice gressus meos i se/
mitis tuis. Sup q dicit Cassiod. Nemo in/
cipit vt stet sz ad h vt proficiscat. Jdeo Gene.
Aīn oīm vita tua cogita an proficis vel ꝛfi
cis. P Pro q sciendū multa sunt q req
runt ad h vt hō ficiat. Primuz est vt hō se
vilissimū reputet z imperfectissimū. Un Aug.
Sūma pfectio xpiane religionis est vt q̄tū
hō in hac vita proficiat. intantū se ꝛficere pute
re ꝛbeat. Ratō q stat⁹ plenitudinis vite est quedā
via qua ad patriā pergim⁹. vt dicit Gzego. sz
via nunq̄ perficit nisi adepto termino. Hinc
est q tot⁹ termin⁹ psentis vite debet esse in pfi/
ciendo z nō ꝛficiendo. De quo puer. iij. Ju

storꝝ semita quasi lux splẽdẽs ꝓcedit ⁊ crescit vsqꝫ ad ꝑfectũ diẽ. sic ⁊ vita spũalis. Ideo p ꝓriam vilitatẽ cognoscere nos docet saluator Luc. xvij. Cũ feceritis oĩa que ꝓcepta sunt vobis dicite ꝙ sui inutiles sum⁹. Eccli. iij. Quã/to magnus es humilia te in oĩbꝫ ⁊ coꝝ ꝺño inuenies gratiaꝫ. Quia dicit Bern. Qui ꝺño placere ꝺsiderat necesse est vt sibi displiceat. Hoc fecit Centurio Matth. viij. Dñe nõ sũ dign⁹ vt intres sub tectũ meũ. Et fact⁹ est ita magn⁹ coꝝ ꝺño ꝙ ꝑps collaudauit eũ dicens. Dico vobis nõ inueni tantã fidẽ in israel. Et hoc abraam similiter fecit: seꝑm vilificãs di/cens Gene. xviij. Quia semel cepi loquar ad dominũ ꝺum meũ cũ sim puluis ⁊ cinis. cui ait. Nõ celare potero abraaꝫ q̃ gesturus sum cũ futur⁹ sit in gentẽ magnã ac robustissimã. ⁊ benedicẽde sunt ĩ eo oĩes natões terre Sic vilificauit se Moyses Exo. iij. Quis sũ ego vt vadã ad pharaonẽ ⁊ educaꝫ filios isr... de egipto. ꝓpter hoc fecit eũ dominꝰ principeꝫ et ducẽ ꝓpuli sui israel. Ideo dicit Aug. de ver bis dñi. Semꝑ tibi displiceat qꝺ es: si vis p/uenire ad id qꝺ nõ es. Sꝫ ecõuerso. si tibi vi/deꝫ magnũ esse qꝺ egisti ⁊ placet tibi ꝑ pi scias in hoc ꝺfecisse ⁊ ꝺo displicuisse. Aug. Ubi ti bi placuisti ibi ꝺfecisti. Nõ ergo reputa ma/gnũ ꝙ ꝺo seruis. qꝫ obligaris sub pena dam/nationis. ysa. lx. Gens ⁊ regnũ qꝺ nõ seruie/rit tibi peribit. Sed hoc reputa magnuꝫ ꝙ te vult habere insufficientẽ seruũ. Ideo legitur ĩ vitas patrũ. ꝙ quidã frater interrogauit senẽ. quid esset quo ꝙs magis hic ꝑficere ⁊ ꝺo pla cere posset. Cui senex. humilitas. Quantũ em ꝙs se hic humiliauerit. intantũ coꝝ ꝺño ꝑficit

Secundũ qꝺ requirit est ꝙ verbuꝫ ꝺi diligenter audiat. quia valde coopat ad ꝑfec tionem virtutũ Deutero. xxxij. Cõ crescat vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloquium meũ. Nam sicut pluuia facit terrã germinare ⁊ germina crescere ⁊ proficere. sic verbum ꝺi. vt scribitur ysa. lv. Quomodo ꝺscẽdit imber ⁊ nix ꝺ celo ⁊ illuc vltra nõ reuertit. sed inebri at terrã ⁊ infundit eã ⁊ germinare eã facit et dat semen serenti ⁊ panẽ comedẽti. sic erit ver/bum meũ qꝺ egredietur ꝺ ore meo: nõ reuertet ad me vacuũ sed faciet quecunqꝫ volui ⁊ pro/sperabit in his ad que misi illud. Ideo hugo in lib. i. de anima. Nihil ita hominẽ a malo re uocat. a peccato excitat. ad bonũ adiuuat sicut verbum ꝺi. Sed heu multi sunt hodie nihi lipendentes illud. putantes se sine verbo ꝺi ꝑficere posse in virtutibꝫ. ꝙ nisi plura ꝓꝰ audi/uisses vel legisses q̃ et nõnunqꝫ ad memoriaꝫ reuocares raꝝ atqꝫ difficile esse arbitroꝝ. Job viij. Nunquid virere potest scirpus absqꝫ hu moꝝe aut crescere carectũ sine aqua. quasi dice ret. nõ. ⁊ sic nec homo in virtutibꝫ sine ꝺi ver bo. Propter qꝺ scribit Eccli. ij. Fili accedens ad seruitutẽ ꝺi inclina aurẽ tuã ⁊ susscipe ver/ba intellect⁹. vt crescat in nouissimo vita tua. nã sicut sine cibo non potest aliquis crescere et augmentũ sumere coꝝpaliter. sic nec sine ver bo ꝺi spũa... Petr⁹ rauenẽ. Libꝫ mentꝫ est verbũ veritatis. Nã sicut verbũ eternũ est pa bulum angeloꝝ. sic verbũ ꝺi ꝓdicatũ est cibꝫ animaꝝ. Deutero. viij. ⁊ Matth. iiij. Nõ in solo pane viuit homo: sed in oĩ verbo qꝺ p/cedit ab oꝝe ꝺi Cui ꝓsonat Sap. xvi. Nõ na tiuitatis fruct⁹ pascũt homines sꝫ sermo tuus hos qui in te crediderint conseruat.

Tertiũ qꝺ requirit ad ꝑfectũ hoĩs est ꝙ coꝝ rectiones libẽter susciꝑat. De quo Bern. Nõ est cõtemnenda correctio. qꝫ est anime sanitas ⁊ vita ꝺi ad animã. De quo sapiẽs dicit puer. xv. Qui abiicit disciplinã ꝺspicit animã suã qui aũt acquiescit increpatõnibꝫ possessoꝝ est cordis. Et iteꝝ. Auris q̃ audit increpationes vite in medio sapientũ cõmoꝝabit. Nam coꝝ rectio habet se sicut cardo. De quo Bartholo meus in ꝺ ꝓprietatibꝫ reꝝ. lib. iij. Cardo licꝫ in se sit spinosa. tñ succ⁹ ei⁹ est san⁹. ⁊ valet cõ/tra calorẽ intensum. sic ⁊ correctio cõtra vicia. Est em vt virga aaron Num. xvij. q̃ frõduit ⁊ floꝝuit. sic ⁊ correctio facit hominẽ cessare a vicijs ⁊ floꝝere in virtutibꝫ. ita ꝙ susciꝑes eaꝫ posset ꝺicere illud ps. xxij. Virga tua ⁊ bacu/lus tuus ipa me cõsolata sunt. s. ad melioꝝati/onẽ vite. Dicit nanqꝫ Chrisost. Increpatio ho/minẽ religiosum facit religiosioꝝẽ. Quare igit ꝺficit religio. qꝫ nõ susciꝑit correctio. ⁊ ideir/co nõ ꝑficiũt sꝫ ꝺficiũt. puerb. xv. Qui increpationes odit moꝝet. Quartũ qꝺ re quiritur ad ꝑfectũ hoĩs est vt ꝺũ ꝑ oculos ha beat. De q̃ Thob. iij. Oĩbꝫ diebꝫ vite tue in mente habeto ꝺum. Idem⁹ em ꝺ familia do/mus ꝙ si pater familias ꝑsens fuerit opositoꝝes sunt ⁊ diligentiores in faciendis q̃ alia dimittendis magis ... autoꝝes. sic ⁊ nos ĩpi semꝑ ⁊ vbiqꝫ ꝺum ꝑ oculos habẽtes q̃ vbilibet ⁊ semꝑ ꝑsens est vidẽs nr̃as cogitatõ nes locutões ⁊ opatões. Ideo Boet⁹ ꝺ con solatu. Magna indicta est nobis necessitas ꝓbitatis cum cuncta agam⁹ ante oculos iudi cis cũcta cernentis. Idcirco ꝺbemus timere. Eccli. xxv. Si non in timoꝝe ꝺni tenueris te

instanter cito subuertet dom⁹ tua. Jō puer. xxvij. Beat⁹ homo q̄ semp est pauid⁹. q̄ vero mētis est dure corruet i malū. Ratio qz timor dñi ꝓfuat hoīez in gra z augmētat bona opa Eccli. xv. Qui timet deū faciet bona. De quo Bern̄. In veritate nil didici ita efficax ad gratiā dei pmerēdā ꝓseruandā z nutriendā. sicut nō alta sapere ꝫ timere. Quintū qđ requirit est vt passionē xpi mente gerat. z iēdo cuz apl'o ad Gal. vi. Ego em̄ stigmata ihesu i corpe meo porto. Nā passio xpi facit oiem pficere in singulis virtutibꝫ. De q̄ Bern̄. Si vis hō de virtute i virtutē pgredi. si vis de gra i gram pmoueri. de bono in melius pficere. passionis xpi recordare. Dicit em̄ Bonauē. Nil em̄ ita illuminat intellectū. accēdit affectū. mouet ad dilectionē. operat ad vniuersalē sanctificatōez sicut passio xpi ¶ Jtē nota sicut quinqz sunt q̄ pmouēt hoīez ad pfectionē. sic ecōuerso sex sunt q̄ impediūt pfectionē. Primū ē mētis diuisibilitas. z talis vt dicetur de te illud Ben̄. xlix. Effusus es vt aq̄ nō crescas. Naz sicut aqua q̄ fluit hincinde z dispergit nunqz efficit magna. sic anim⁹ nimis diffusus nō pficit. Unde sunt aliq̄ qui varias sibi faciūt occupatōes. omia volūt arguere etiā si bona sint eo q̄ nō ꝑm eoz affectū facta. volūt z oia scrutari: z perquirūt aliqñ ea q̄ pl⁹ nocent animis coz q̄z pūnt. Et etiā illi q̄ nimis solliciti sunt de psentibꝫ necessarijs. tales em̄ excludūt spiritū dei. q̄ req̄rit coz quietū. put hortat nos apl's i. Thimo. ij. Obsecro igit primū oīm fieri obsecrationes: oratōnes: postulatōnes: gratiarū actiones ꝓ oīmbꝫ hoibꝫ vt quietā z trāquillā vitā agam⁹. Et. i. Pe. iij. Sed qui abscondit⁹ est cordis homo in incorruptibilitate q̄eti z modesti spūs qui est in cōspectu dei locuples. vt figurat etiā Ben̄. vij. Colūba nō inueniens vbi quiesceret pes ei⁹ reuersa est i archam. sic z spūssanctus in celum. Nam spīritussanctus non potest quiescere nisi in eo qui est humilis corde: z qui seruat mandata dei. ysa. vlti. Ad quē aūt respiciā nisi ad pauperculū z contritū spiritu: z tremente sermones meos. in eo qui habet dilectionē ꝛc. Joh. xiiij. Si quis diligit me ad eū veniemus z mansionem apud eū faciem⁹. Si autē diuisus es i dilectione nunc ad mundū: nunc ad carnem. dicit Aug̃. Nō pficere potest diuisus in vtrāqz. Et merito deficit qui se separat ab eo q̄ euz fecit. sicut monachi qui corpe i claustro z animo sunt in mundo. tales deficiūt z non pficiunt. Jdeo Aug̃. z habet in canone. xlvij. dist. quantūlibet. Simpliciter autē fateor charitati vestre coram domino deo nostro qui testis est super animā meā exquo deo seruire cepi. quoniam difficile sum expertus meliores q̄z qui i monasterijs pfecerūt. ita nō sum ꝑiores experti q̄z qui in monasterijs defecerūt. Jdeo tales deberēt esse animo recollecti z non distracti. ij. Thimo. ij. Nemo militās deo implicat se negocijs secularibꝫ vt ei placeat. nā si se dedicauit deo mentē suā habeat apud deū. Et hiero. ad paulinū. z habet. xvi. q. i. si cupis inqt. Si cupis esse qđ dicēris monachus. id est solus quid facis in vrbibꝫ. q̄ vtiqz nō sunt solorū habitacula ſz multoz. ¶ Secundū qđ impedit perfectionez est pusillanimitas. q̄ assimilat hiemi. hiems em̄ nō permittit exire gramina nec flores de terra z de arboribus. z sic multi ex pusillanimitate nō audent facere bona. Prouerb. xviij. Pigrū deijcit timor. Et orit talis timor ex inordinato amore ad corpus. qz em̄ timent corpus nimiū aggrauare nō audent vigilare: ieiunare mane surgere sed diu stertere. Et tales nō pficere sed magis deficere dicunt. Greg̃. Jbi spīritus deficit vbi caro quiescit. Jdeo Eccli. vij. Noli esse pusillanimis i animo tuo. ſz ꝑ fortibꝫ z magnis aggredi ēdi. spem z fiduciā in deo pone. Ratio qz dicit hugo in li. de fine orandi. Anima q̄ in ꝓprijs viribꝫ diffidit in deū se conuertit. eo q̄ scribitur Jsa. xl. Qui sperant in dño mutabūt fortitudinē: current z nō laborabūt: ambulabūt z nō deficiēt. dicētes cū apostolo ad Phil. iij. Oia possum in eo q̄ me cōfortat. Sz diceres. vtrū amor sui etiā sit mortale peccatum. Respōdet magister Hermannus de schildicz q̄ nō. nisi amor sui crescat in ꝓtemptū dei z ꝓcepti ei⁹ vl' ecclie vt cū ꝗs nō vult ieunare qñ eccliа ꝓcipit. vl' surgere die dñico ad missam z ad audiendū verbū dei. tūc est mortale. vt habet d ꝓse. di. i. c. missas. z. c. sequēti. cū ad celebrandas. ex concilio agathēsi. Missas die dñica secularibus totas audire speciali ordine precipimus ita vt ant⁹ bñdictionē sacerdotis popul⁹ egredi nō ꝓsumat. qđ si fecerint ab epo publice cōfundant. Et dicit glo. Hoc dico ꝓceptum esse. vnde cōtra ꝓceptū faciūt qui diebꝫ dominicis non audiūt missam: nisi aliqua necessitas cogat. Et ibi in. c. oīes fideles ex canone apostoloz. Omnes fideles q̄ cōueniunt in solēnitatibꝫ sacris ad ecclesiam z scripturas apostoloz z euāgeliū audiāt. Qui aūt nō ꝑseuerant in oratione vsqz dū missa peragat velut inquietudines ecclie cōmouētes ꝓuenit cōmunione

priuari. Et c. sequenti exemplo carthaginēsi q̄r/
to. Sacerdote verbū ecclīa faciēte q̄ egressus
de auditorio fuerit excommunicet. Dicit glo. q̄
egressus q̄si minus litteratū ꝓtemnēs. S
Tertiū qđ impedit pfectōez est mētis instabi
litas: cū h̄ nūc vult: nūc illud: cras reliquū. at
qz nūc incipit aliqđ bonū sed cito deserit. De q̄
Bern̄. Qui alicubi tendit si fidē veram tenue
rit cito perueniet z itineri finē faciet. Sz si mul
tas vias aggredit errat nec laborus faciet finē.
qz erroz nō habet finē. Dicit nāqz philosophus
enz. Sicut clauū quē videmus mozari siue mo
ueri euellere temptamus z nō eū qui firmiter
stat. sic dyabolus tales instabiles citius tēptat
quos nutantes ꝓsiderat. Jdeo legit Ezech. i.
Sicut quattuoz aīalia ibāt z nō reuertebant
cū ambularēt. sic nos q̄ recepimus doctrinam
quattuoz euāgelioz. ſm Gregoz. sup Ezech.
a terrenis ad celestia eamus ad terrestria nō re/
uertētes. quia scribit Luc. ix. Nemo mittens
manū suā ad aratrū z respiciēs retro aptus est
regno dei. Nō em̄ simul sicut vxoz Loth: que
respiciēs retro cōtra mandatū ei datū cōuer/
sa est in statuā salis. Nam sicut terra salsa nō
est fertilis sed sterilis: sic z p instabilitatē ho/
mo efficit inutilis. Jdeo apls hortat nos ad
Gal. vi. Bonū faciētes nō deficiamus. Diero.
Non incepisse sed perfecisse virtus est. T
Quartū est verbositas. illa impedit perfectio/
nē. ps. cxxx. Vir linguosus nō dirigetur in
terra. id est nō pficiet. Job. xi. Nunquid vir
verbosus iustificabit. q̄si diceret. nō. qz multi
tudo verboz inducit peccatū. prou. x. In mul
tiloquio nō deerit peccatū. Propter qđ scribit
prouerbio. xiij. Qui custodit os suū custodit z
animā suā. qui autē incōsiderat est ad loqn/
dum sentiet mala Jdeo in religione habet sta
tutū q̄ in primo anno discant tacere. Nā scri/
bit Jacobi. i. Si quis autē putat se religiosū
esse nō refrenās linguā sed seducēs coz suum:
huius vana est religio. Propter qđ Arsenio vo
lenti pficere dictū est de celo. Fuge tace quie/
sce Jdeo Jaco. i. Sit autē omis homo velox
ad audiendū z tardus ad loquendū. Nā silē
tium valde deseruit ad perfectionē Jacobi. iij.
Si quis in verbo nō offendit hic perfectus est
vir. Jdcirco Agathon vt legit in vitaspatrū
tribus annis lapidē in oze portauit vt disceret
tacere. Dicit nanqz Bern̄. Leuis est sermo sz
grauiter vulnerat. qz si malus est inducit dā/
nationē. si bonus iustificationē. Matth. xij.
Ex verbis tuis iustificaberis z ex verbis tuis
ꝺdemnaberis Jdeo apls ad Ephes. iiij. Om
nis sermo malus de oze vestro non procedat.
Dic igitur cū ps. cxl. Pone dne custodiā oz
meo z ostiū circūstantie labijs meis. Et hoc
ideo. qz scribit puer. xiij: Qui custodit os suū
custodit aīam suā. Exemplū de h̄ quo tacitur
nitas z silentiū causat perfectionē. Fuit q̄dam
miles iā annosus q̄ cōsumpsit temp̄ suū cri/
minose z inutiliter in seculo. Tandē cogitans
meliozare vitā residuū vitē seruitio dei
cōsumere [illegible]ozare p eo coz quodā ab/
bate cisterc[illegible]onasterij vt susciperet i clau/
strum. z fin pauca se mutū quasi nō posset loqui.
q̄ z p intercessores fuit susceptus ab abbate. Et
ingressus claustz tenuit silentiū p multos an/
nos. factū est vt quidaz heremita mitteret ad
abbatē monasterij vt veniēs audiret ꝓfessio/
nē eius. z afferret secū sacramēta qz esset mozitu
rus. Tūc abbas assumpsit secū hunc fratrem
mutū ferentē tintinabulū. Quos sic pergētes
ad heremū: quidā latro in silua audiēs sonuz
tintinnabuli secut est vsqz ad cellā heremite
stans foras. Cūqz ipse heremita post ꝓfessio/
nē recepisset xpi sacramēta latro cōpunct vi/
dens illi deuotionē dixit O vtinā essem i sta
tu tuo. Qđ heremita audiens respōdit elate.
Recte quidē hoc z bene desiderare posses. Et
statim obmutuit heremita z mortuus est. Qđ
cū ille frater audisset z vidisset amare flere ce/
pit. Illis autē abbate. s. cū fratre redeuntibus
ad monasterū i via cucurrit post eos hic la/
tro cursu vehemēti z cadens p arborē i via ia/
centē: frangēs collū mortuus est. Tūc ille frater
tacē cepit ridere vltra modū. Qđ attendens
abbas hūc multū cōmot fuit. z veniēs ad clau
strū vocauit fratrē dicens. Precipio tibi sub
obedientia pstita vt si scis loqui dicas mihi.
At ille territus respōdit. imo scio: sz finxi me
mutū ꝓpter pfectū virtutū. vlteri cepit sub
obediētia vt videret cur fleuisset in obitu here
mite. z cur risisset de subitanea quasi morte la/
tronis. At ille respōdit ideo. qz vidi iam he/
remite p demones duci ad infernū ꝓpter ver/
ba elationis a latronē plata. z aīaz latronis
duci p angelos ad celū: q̄ cucurrit ad nos nō
intentōe spoliādi [illegible]ndi. qz ꝓtritus
sit z in bono ꝓposito.
[illegible]one
z reuelationē habuisse p silentiu frater hic at/
qz meruisse credit. ysaie. xxx. In silentio et spe
erit fortitudo vestra. Jō refert Valeri li. vij.
c. ij. de sapiēter dictis aut factis. q̄ xenocrates
phs. cū maledico quozundaz ꝓmoni summo
silētio interesset. vno ex his grente. cur sol lin
guā suā cohiberet. quia dixisse me inqt aliqn

Dñica infra octauas natiuitatis xpi

penituit: tacuisse nunq̃. ¶ Quinto etiã impedit pfectionẽ discretionis defectibilitas. Quia ſm Bern. Discretio est auriga ſtutũ. Jdẽ sup canti. Discretio oĩm ſtuti ordinez p̃ stat. modũ tribuit ⁊ decorẽ. Discretio nõ solũ est virt⁹ sz ⁊ quedã moderatrix virtutũ ordinatrixq affectuũ. Jo dicit Cassian⁹ i collatõibꝫ patrz. q̃ antiq̃ pres venerũt ad anthoniũ: qrẽtes inter se. Quenã virt⁹ hoiz ad pfectõez recto tramite veheret vt diab[illegible]nsidias euitaret. Et rñdit q̃sq; qđ sibi videt[illegible]. vnus dixit. vigilia ⁊ sobrietas. alter ieiunũ ⁊ castigatio. terci⁹ hũilis oratio. quart⁹ pauptas ⁊ obedientia. quint⁹ pietas ⁊ misericordia. qz xps i iudicio misericordie recordabit. Sz beat⁹ anthonius dixit. Hec oĩa quidẽ necessaria sunt sz discretio magr̃. q̃ est virt⁹ principalis. De q̃ Jsi. in li. de sĩno. Quicqđ cũ discretõe fit virt⁹ est. q̃ cqđ sine discretõe vicium. Sz di. quo acq̃rit. Rñdet Cassian⁹. p solaz humilitatẽ vt hõ in his se subiciat spũali patri ⁊ discreto plato in quibꝫ ipe dubi⁹ est. vt sic alijs discretz pl⁹ credat q̃z sibiipi. ne. s. habeat ppriũ sensuz de seipso pſumẽs. qz tales nõ pficiũt sz magr̃ deficiũt Judith. vi. Presumẽtes de se ⁊ de sua virtute gloriãtes hũilias. Tales em̃ plerũq; irrecuperabiliter cadũt. incorrigibil' em̃ sentẽtia damnatõis relaxari nõ p̃t. vt hr̃ in cano. xxiij. q. ij damnatõis. Damnatõis sniaz quicũq; meretur accipe si i suo sensu voluerit pmanere nullus relaxare poterit. ✠ Sextũ impedies pfectionẽ est vanitas seu venialiũ pluralitas. quã q̃ hõ nõ studet vitare citi⁹ cadit i mortale peccatum. Eccli. xix. Qui spernit. i. nõ ligit modica paulatim decidet. i. defluet i maiora. vbi Breg. Qui minima neglexerit nõ repẽte sz paulatim cadit. Sz di. quo venialia impediũt pfectionẽ. rñdet. qz pcta venialia disponũt ad mortale. vt patet p̃ sanct. Tho. in prima secũde. q. lxxxviij. ar. iij. nã pfect⁹ hoiz sistit i feruore charitatis quẽ venialia diminuũt. sicut aq̃ feruorẽ ignis: ⁊ vent⁹ est cũ solis, sz mortale extinguit totã charitatẽ. ir̃o aliq̃ tepescit notabiliter ꝓpter venialia. Propter qđ dicit [illegible] sup epl̃am Joh. omel. i. Peccata leuia [illegible] attendis ingemiscere. Rationẽ assignat. venialia licet non occidũt aiaz tñ quibusdã pustellis maculant ⁊ deformãt. ideo hõ pficere volẽs inq̃tũ p̃t venialia vitare debet. Breg. Uitasti grãdia vide ne obruaris ab arena. Aug. Minuta est arena sed si multa fuerit p̃mit ⁊ opprimit. ¶ Sed si diceres. Uolo vitare occasiones illoz q̃nq; pfectũ impedientiũ ⁊ sollicite studiũ adhibere ad illas quicqđ dictões pfectũ inducentiũ. quo tũc possuz cognoscere an pficio vl' deficio. Respondet quinq; sunt signa pfectõis. Primũ est vehemẽs pficiendi desiderium Mat. v. Beati q̃ esuriũt ⁊ sitiũt iusticiã. i. valde desiderãt. Ambro. Affect⁹ operi nro nomẽ imponit. Augu. Nõ respicit de⁹ qđ es sz qđ esse desideras. igit tota vita xpiani hois debet esse desideriũ. qz sz Aug. Ubi desideriũ finit ibi nõ est pfectus sz defectus. Idcirco hõ semper desecisse ⁊ deficere se reputet in opibꝫ bonis. ⁊ q̃tũcũq; plura facit adhuc tñ semp debet ꝺsideriũ habere plura opandi. qz dicit Bern. Ubi incipis nolle esse melior ibi desinis esse bon⁹. Sene. Meliores esse nolum⁹ qz optimos nos esse putamus. qz q̃ hõ pficiendi desiderio nõ feruet causat sepissime exꝑsumptõe ppꝛie pfectõis seu pbitatis Aug. Multos a pfectionis firmitate impedit ppꝛia pfectõis pſumptio. nã sicut stomachus viscositate plenus appetitũ amittit. sic q̃ perfectũ se credit pficere nõ curat. Secũdũ signũ pfectõis est omniũ in aduersitatibꝫ ꝓmoz cõpassio. vt videlicet oĩes eoz miserias reputet esse suas. De q̃ Bre. Quãto q̃s magr̃ perfectus fuerit tanto plus dolores sentit alienos. sicut fuerat Job. xxxi. Flebã quondã super eo q̃ afflict⁹ erat: ⁊ cõpatiebat aĩa mea pauperi. Et. c. xix. Oculꝰ fui ceco ⁊ pes claudo. qz [illegible] ꝓdat dilectois ſtitas quã. d. primum hr̃e exẽm⁹ q̃ q̃s cõpatit patiẽtibꝫ ⁊ ꝺgaudet letãtibꝫ. Ro. xij. Gaudete cuz gaudẽtibꝫ flete cũ flentibꝫ. ⁊ q̃ ista cõpassione caret nõ pficit. Bre. Perfect⁹ nõ est q̃ impfectũ sustinere nõ potest. Terciũ signũ pfectõis est dei dilectio. Eph. iij. Ueritatẽ facientes in charitate crescam⁹ i illo p oĩa q̃ est caput xps. Nã cũ hõ i charitate crescit tũc ꝺe pficit. Aug. Talis ẽ vnus quisq; q̃lis est dilectio sua. qz si dilectio ẽ magna ipe magn⁹. si parua ipe meret dici paru⁹. Jdeo aplus ad Phil. i. Hoc oro vt charitas vestra magr̃ ac magr̃ abũdet. ✠ Quartũ est in tribulatõe patiẽtia. Bre. Nemo q̃tum pficit nisi inter aduersa cognoscit. Nã si vere amat tũc patiẽt. tribulatões tolerat. Hiero. Uer⁹ ⁊ sanct⁹ amoz impatientiã nõ habet. salus amoz cito opprimit. i. Choz. i. Charitas nõ irritat nõ cogitat malũ. Et itez. Charitas oĩa suffert. Bern. Ubi est amoz nõ est labor sz sapor. vt patet de sancto andrea q̃ vidẽs crucez dixit. Securus ⁊ gaudẽs venio ad te. Simile de sancto Laurẽtio qui dixit. Carbones tui refrigerũ mihi pſtant. Et de scto Tiburcio q̃

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

vocabat Cleophas. alteri⁹ nomẽ euangelista obticuit. Et credit vt di. Theophil⁹ q̃ fuit lucas euãgelista. [illegible] ppter humilitatẽ se nõ noiat. Et hõ videt sentire [illegible]mo. Sz Amb. sup Lu. dicit q̃ fuit alter noie amabo. qz lucas erat vn⁹ discipulo⁹ apl̃o⁹. vt dicit Iero. i p logo sup Lu. Et isti discipli ibãt isto die. [illegible] surrectois i castellũ qđ erat i spacio stadioꝝ lx. al[illegible] noie emaus. sz postea p⁹ vastatoꝝ [illegible] rco aurelio restaurata dictũ ẽ ne/ capo[illegible] ipsi loqbant ad inuicẽ de his oibꝫ q̃ sciebãt. s. de trac[illegible]de. đ fuga discipl⁹oꝝ captõe. verber[illegible]sionibꝫ passionibꝫ đ [illegible]õe spũs. [illegible] phil⁹. loqbant nõ q̃ cre[illegible] sed sicut [illegible]res i rebꝫ extraneis. q. d. malicia iude vt eũ trade[illegible] cepit. z quõ post tãta dile[illegible]is exhibuit ipsi nihilo/[illegible]ut. o q̃tus timoꝝ fu/ Itez loqbant. o q̃z [illegible]at⁹ nulla ꝓpatiaz Itẽ q̃rebãt ad quẽ de/ rũ ẽ dũ fabularent. Fa/[illegible]mus incredibilibꝫ. Et sic [illegible]ene credebãt. z maxie đ re rerẽt. s. cũ ipe oibꝫ hec illa [illegible].cur nõ aufugit. vl̃ capiẽ [illegible]t itẽ q̃rebãt forsitã. Quid e ꝛeberet qz erat q̃si pupilli sine [illegible] q̃rebãt an possibile eẽt ipm re loquẽtibꝫ. z intrisec⁹ i amore z [illegible]bꝫ ipe ihs appropiq̃ns ibat [illegible] q̃stões nõ soluebãt.

[illegible]z quibꝫ dñs appet. ꝓmo ꝑce Et sic isti ꝑcepta xpi fuabãt. [illegible]bulauerũt. iuxta illud Lu. x. [illegible]nos añ faciẽ suã. ad significan charitatẽ. s. dei z primi i q̃bꝫ cõsi/ [illegible]pceꝑta. De q̃ Bze. Quicq̃d ꝑcipit in charitate fũdat. Et ad ꝑcepta fuates p/ [illegible]uisit sẽtẽ. Exo. xx. In oi loco in q̃ mẽoria fuerit nois mei p obseruatoꝝ. s. mãdatoꝝ. ve/ nã ad te [illegible]dicã tibꝫ. Scdo xps appet p q̃/ tã de [illegible]lo[illegible]ibꝫ. vñ Mat. [illegible]ij. Ubi em sũt duo vel tre[illegible]gati i noie meo ibi sũ in me/ dio eoꝝ. Et [illegible]in noie meo. iõ hortamur. i. Pe. iij. S[illegible]quit q̃si ꝑmões dei nõ inuti lia. eo q̃ sc[illegible]Mat. xij. Dico aũt vobis q̃m oẽ verbũ [illegible]ỏ locuti fuerint homies red dẽt rõez [illegible]e iudicij. Nõ scurrilia loqui debem⁹. q[illegible]t apl̃s. i. Coꝝ. xv. Corrũpunt bonos mo[illegible]lloquia mala. nõ detractoria. qz hr̃ i can[illegible].põderet. Põderet vnusq̃sq̃ sermões suos. et qđ sibi loq̃ nõ vult alteri nõ loquit. idcirco sermo nr̃ dz eẽ de deo. et maxie placet dño de passiõe sua loqui. Vñ Lrĩ. po nit exẽplũ de dñis tpalibꝫ quibꝫ valde placz q̃n fit mẽtio de eoꝝ victoria erga inimicos re/ tẽta. sic ẽ z i ꝓposito. qz apl̃s hortat nos ad re cogitãdũ suã passiõz. ad Heb. xij. Recogita te eũ qui talẽ sustĩ. a pec. eduer. [illegible]et. Ꝺ dictõz Jõ dixit euãgelista. appropinq̃ns ibat cũ illis. Et sbdit [illegible]culi eoꝝ tenebant ne eũ agno scerẽt. Nõ Pro quo sciendũ q̃ dñs ab ipsis cognosci noluit ꝓpter tres rões ꝑncipa/ les. Prima tãgit Theophil⁹. d. Jõ tenebant eoꝝ oculi vt ipsi totã suã intentiõem reuelaret z vt sic vulnus detegẽtes recipent medicinã. Scda rõ Tho. iõ hoc dñs fecit vt ipsis cla/ rificati corpis q̃litatẽ insinuaret. qđz ostẽdit se sicut vult. cognoscibiliter vel incognoscibi liter. Tercia rõ Bzeg. in ca. i. q. i. q̃ quidã. §. ike dñs i patria. vt i hoc qualitatẽ ipoꝝ corpi um insinuaret. qz dñs talẽ ostẽdit se eis qual⁹ erat apud eos. ipsi. n. oze bñ loqbant đ eo. sed corde [illegible]cũ nõ crediderũt. vñ postea dixerunt. nos spabam⁹ qz ipe eẽt re. isl̃. Nõ igit dñs vt satisfaceret eoꝝ locutõi eis appuit. z cũ ipsis ambl̃auit. sz vt frigiditatẽ z incredulitatẽ coꝝ dis eoꝝ eis insinuaret. vt nũc increpãtẽ de his se agnoscerẽt. z solidari i fide forti⁹ adhereret. In huius rei figurã etiã dicit hic q̃ hõ castelluz emaus distabat. lx. stadijs ab hirlm. Ubi sci endũ sm Bedã. Stadiũ ẽ octaua ps miliarij. vñ pz q̃. lx. stadia faciũt. vij. miliaria z di midiũ. i quo significat q̃ hi duo discipuli pfecte crediderũt ea q̃ facta fuerũt circa humanitatẽ xpi. vtputa sui natiuitatẽ. passionẽ. mortẽ z resurrectõem. sed octauũ. vtputa resurrectionẽ q̃ p octauã significat pfecte nõ credide rũt. sz imꝑfecte. imo de ipa dubitauerũt. et q̃ hic ponit medietas octaui miliarij. Ꝺ

Sz q̃d fecit postoꝝ eis appropinq̃uit hõ sbdit Lu. di. Et ait ad illos. qui sunt hi sermones q̃s ꝓfer. ad in. am. et estis tristes. Pro q̃ sciendũ. licet oia nuda z apta sunt oculis eius. ad Heb. iij. tñ sepe ad discipulos interrogatoꝝ fecisse dr̃. seu legitur. Et hõ ꝓpter tres rões ꝑncipales. Primo vt hr̃et occasionẽ miracl'a fa/ ciẽdi. z sic interrogauit Joh. vi. cũ p q̃nq̃ panes. v. milia hoim satiare vellet d. ad philippũ. vñ emem⁹ panes vt hi man. Et sequitur. hec aũt d. tẽptãs eũ. ipe em̃ sciebat q̃d factur⁹ eẽt. sil̃r Jo. xi. interrogauit martham z magdalenã de Lazaro di. vbi posuistis eũ. Et seqtur quõ miracl'ose p⁹ illã interrogatoꝝ sũ scitauit

Feria secunda Pasce

eū. Scdo interrogauit vt fidē ei eū credētiū re uelaret. ⁊ sic Mat. ix. postq̄ mulierē illā a fluxu sanguis sanauerat q̄ intra se di. si tetigero fimbriā vestimēti ei⁹ salua ero. dixit. q̄s me tetigit. p h̄ volēs fidē secretā illi⁹ mulieris manifestare. Ac sīliter interrogauit discipulos suos Mat. xvi. di. Quē dicūt hoies eē filiū hois. Et cū rñderūt. Quidā helyā. q̄dā hieremiaz aut vnū ex ppheīs. Tūc sbdit. Uos aūt quē me eē dicitis. p h̄ volens fidē petri manifestare Uñ sequit. Rñdēs simō petr⁹ dixit. tu es xps filius dei viui. Tercio interrogauit vt occasiōz docēdi hēret. recte sic magistri scholares interrogāt. nō q̄ ipsi ignorēt. sz vt occasiōz informādi scholares accipiāt. sic dñs fecit h̄ q̄n interrogauit dñs hos duos di. Qui sunt hi sermōes q̄s confertis ad inuicē ambulātes ⁊ estis tristes. vñ sequit. Rñdēs vn⁹ ex eis cui nomē cleophas dixit ei. Tu sol⁹ peregrin⁹ es in hierlm. ⁊ nō cognouisti ea q̄ facta sunt his diebꝫ. q. d. mirꝫ ē valde cū pprium est peregrinoꝝ multa scrutari. ⁊ q̄nq̄z plura q̄z expedit vt domū veniētes solū mirāda hēant dicere. Et qz tu etiā peregrin⁹ es vt habit⁹ tu⁹ oñdit: quō nescis ea q̄ facta sunt in hierlm tā manifesta q̄ sol terra petre et monumēta ista facta cognouerūt. ¶ Pro q̄ sciēdū dñs appuit i habitu peregrino ppter tria principaliter. Primo ppter diūrsa hospitia que i carne assūpta habuit Uñ sic̄ peregrini d hospitio ad hospitiū vagant. sic ⁊ ipe. vñ primo hospitat⁹ fuit nouē mēsibꝫ in vtero v̄ginis. deinde triginta annis ⁊ amplius h̄ modo. deinde q̄draginta horis i sepulcro. Ecce diūrsa hospitia. Secdo ppter multiplices adūsitates. sic̄ eni peregrin⁹ multas aduersitates patit. iaz ab imbribꝫ. iā a canibꝫ. iā a latrōibꝫ sic dñs p totū tp̄us vite sue aduersitatibꝫ fuit sbiect⁹. In cui⁹ figurā cū nat⁹ ē statim flevit. iuxta illud Sap. vij. Primā vocē sil'em omnes emisi plorans. Tercio ppter insignia. nā peregrin⁹ p sue uit h̄re pileū peram ⁊ baculū. sic dñs p pileo habuit coronā spineā Joh. xix. p pera lanceam Joh. xix. Un⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ aperuit. p baculo crucē quā ipemet in locū caluarie portauit: vt p̄z Joh. ibidē Jtē i hoc q̄ sb habitu peregrino appuit: docuit nos oēs eē pegrinos. iuxta illud Heb. xi. Nō habem⁹ hic manentē ciuitatē. ⁊ Jaco. iij. hec apte declarat apl's d. Que ē vita vestra. vapor ē ad modicū parēs. deinceps exterminabit. et q̄tūcunq̄z hic vapor modic⁹ sit. tñ quotidie cū morte eū diuidim⁹. eo q̄ q̄tidie morimur. sm illud. ij. Reg. xiij. Oēs morimur et quasi aq̄ dilabimur in terrā q̄ nō reuertunt. Uñ ad pegrinatiōz nostrā si secura eē debet requrunt tria principaliter Primo vestis hūilis. ad quā hortat quelibet nostra sapiēs di. Eccli. vij. Hūilia valde spm tuū. In hoc dñm sequntes q̄ i signū pfecte hu[illitatis] pedes discipuloꝝ lauit. Joh. xiij. Secdo requrit modest⁹ sumptꝰ. iuxta illd Luc. xxi. Attendite vob ne forte grauent corda vra crapula et ebrietate. Uñ necessaria nō superflua sumere debem⁹. Et in hui⁹ figura Salomō orauit puer. xxx. di. Mēdicitate ⁊ diuitias ne dederis mihi. tribue tm victui meo necessaria. Tercio requirit a spectacul' auerti. vñ p ista q̄tidie in psona nostra orat ecclia di ps. cxviij. Auerte oculos meos ne videā nitatē. qz visio oculoꝝ mu[ltiplicat] ppha dicit Treñ. iij. d. L[ux] tus ē aīam meā. Et sic patet se peregrinū. Et postq̄z d[ixit] uit. ⁊ cleophas ei rñdit es i hierlm et nō cogno. hec dicēs dñs sbiūxit. q de ihu nazareno qui fuit ope ⁊ sermōe coram deo et oi p[opulo] runt eū sumi sacerdotes i[udei] crucifixerunt eū. nos aūt sp[erabam]⁹ demptur⁹ isrl'. ⁊ nūc sup hec hodie q̄ hec facta sunt. Hic ist[ud] li pfecte sua intētō em exp̄sserūt: v[erum] huc xpm amarēt. sed fidē nō h̄rēt ad p̄mū laudauerūt ipm di. fuit tēs i o. ⁊ ser. co. deo et o. po. Quātu[m] xerūt. Nos sp[er]abam⁹ q̄ eēt red sed nos spe illa frustrati sum⁹. sciendū q̄ hi duo laudauerūt d bus. Primo in vite puritate ⁊ sc ipe em erat plen⁹ virtute. Jo. i. p[rimo] Et i h̄ eū laudarunt. qz petrm nō te[ne]lus iuēt⁹ ei ore ei⁹. i. Pe. ij. Uñ iuxta illa cis suis dixit. Quis ex vob arguet me d pctō Joh. viij. Secdo laudauerūt eū i intellect⁹ p[er] spicuitate: qz ppha oia scīēs. Uñ Joh. iij. dixit ad eū samaritana. dñe vt video, ppha es: et scis oia. et Joh. vi. postq̄z refecit quinq̄ milia hoim per. v. panes ordeaceos ⁊ duos pisces. turba d. hic vere ē ppheta q̄ venturus ei mundū Tercio laudauerūt eū i ope eficacia. ibi. potēs i ope ⁊ sermōe. qz coram deo ⁊ in ploo. Uñ solo vbo q̄cquid voluit fecit. pe[r] ⁊ facta sūt ps. xxxij. In hui⁹ figurā tres m[ortuos] suscitauit. de pen. di. i. §. denicz. d. [re]. vtputa filiū vnicū vidue. filiā archisi[nagogi] ⁊ lazar[um] Jtē q̄sdā cecos illumiauit: vt [ma]git Mat.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ